

U S T A W A

z dnia

o wyposażeniu morskim^{1), 2)}

Art. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) funkcjonowania systemu oceny zgodności z wymaganiami dotyczącymi wyposażenia morskiego;
- 2) działania systemu kontroli wyposażenia morskiego.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się do wyposażenia morskiego, które jest umieszczone lub które ma być umieszczone na statkach UE.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do jednostek pływających Marynarki Wojennej, Straży Granicznej, Policji i Służby Celnej.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) konwencjach międzynarodowych – należy przez to rozumieć:
 - a) Konwencję w sprawie międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu z 1972 roku, sporządzoną w Londynie dnia 20 października 1972 r. (Dz. U. z 1977 r. poz. 61 i 62 oraz z 1984 r. poz. 106),
 - b) Międzynarodową konwencję o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, 1973, sporządzoną w Londynie dnia 2 listopada 1973 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 761 i 773),
 - c) Międzynarodową konwencję o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzoną w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 869);

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego i uchylającą dyrektywę Rady 96/98/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 146).

²⁾ Niniejszą ustawą:

- 1) zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, ustawę z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, ustawę z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa oraz ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim;
- 2) uchyla się ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim.

- 2) normach dotyczących badań – należy przez to rozumieć normy określające metody i wyniki badań wyposażenia morskiego określone przez:
 - a) Międzynarodową Organizację Morską,
 - b) Międzynarodową Organizację Normalizacyjną,
 - c) Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną,
 - d) Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny,
 - e) Europejski Komitet do spraw Normalizacji Elektrotechniki,
 - f) Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych,
 - g) Europejski Komitet Normalizacyjny,
 - h) Komisję Europejską,
 - i) organy regulacyjne uznane w ramach porozumień o wzajemnym uznawaniu, których stroną jest Unia Europejska;
- 3) wyposażeniu morskim – należy przez to rozumieć wyroby umieszczone lub które mają być umieszczone na statkach UE i które zgodnie z przepisami międzynarodowymi wymagają zatwierdzenia przez administrację państwa bandery, niezależnie od tego, czy statek znajduje się na terytorium Unii Europejskiej w czasie, gdy wyposażenie morskie jest na nim umieszczone;
- 4) wyposażeniu radiokomunikacyjnym – należy przez to rozumieć wyposażenie morskie określone w rozdziale IV konwencji, o której mowa w pkt 1 lit. c, oraz radiotelefon VHF do łączności dwukierunkowej określony w prawie 6.2.1 rozdziału III konwencji, o której mowa w pkt 1 lit. c;
- 5) przepisach międzynarodowych – należy przez to rozumieć konwencje międzynarodowe, rezolucje i okólniki Międzynarodowej Organizacji Morskiej oraz normy dotyczące badań;
- 6) znaku zgodności – należy przez to rozumieć oznakowanie określone w załączniku nr 1 do ustawy, potwierdzające zgodność wyposażenia morskiego lub procesu jego wytwarzania z wymaganiami;
- 7) statku – należy przez to rozumieć urządzenie pływające używane w środowisku morskim, w tym wodoloty, poduszkowce, statki podwodne i platformy wiertnicze, podlegające konwencjom międzynarodowym;
- 8) statku UE – należy przez to rozumieć statek pływający pod banderą państwa członkowskiego Unii Europejskiej i objęty zakresem przepisów międzynarodowych;

- 9) państwie członkowskim Unii Europejskiej – należy przez to rozumieć również państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronę umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 10) państwie trzecim – należy przez to rozumieć państwo niebędące państwem członkowskim Unii Europejskiej;
- 11) importerze – należy przez to rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która wprowadza do obrotu na rynku państw członkowskich Unii Europejskiej wyposażenie morskie z państwa trzeciego;
- 12) dystrybutorze – należy przez to rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, inną niż producent lub importer, która udostępnia wyposażenie morskie na rynku;
- 13) odzyskaniu – należy przez to rozumieć dowolny środek mający na celu doprowadzenie do zwrotu wyposażenia morskiego, które zostało już umieszczone na statkach UE lub nabyte z zamiarem umieszczenia na statkach UE;
- 14) deklaracji zgodności UE – należy przez to rozumieć oświadczenie producenta albo jego upoważnionego przedstawiciela, na jego wyłączną odpowiedzialność, że wyposażenie morskie jest zgodne z wymaganiami;
- 15) wymaganiach – należy przez to rozumieć wymagania dla wyposażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.

Art. 4. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 1–5, 7, 10–16, 19, 20, 22–27 i 29, art. 7 ust. 2, art. 22–37, art. 58–87 oraz art. 95 i art. 96 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579), zwanej dalej „ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku”, z tym że wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obejmuje również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wyposażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.

Art. 5. Wyposażenie morskie przed wprowadzeniem go do obrotu, umieszczeniem lub zainstalowaniem na statku podlega ocenie zgodności z wymaganiami.

Art. 6. 1. Na wniosek producenta albo jego upoważnionego przedstawiciela, jednostka notyfikowana przeprowadza ocenę zgodności wyposażenia morskiego.

2. Procedury oceny zgodności wyposażenia morskiego są określone w załączniku nr 2 do ustawy.

3. Pozytywny wynik oceny zgodności wyposażenia morskiego z wymaganiami dokonywanej przez jednostkę notyfikowaną stanowi podstawę do wydania producentowi albo jego upoważnionemu przedstawicielowi certyfikatu.

4. Jednostki notyfikowane do przeprowadzania oceny zgodności wyposażenia morskiego spełniają kryteria określone w art. 28 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz normy PN-EN ISO/IEC 17065:2013-03 albo Polskiej Normy ją zastępującej.

5. Laboratoria badawcze jednostek notyfikowanych, które są wykorzystywane w celu oceny zgodności wyposażenia morskiego, spełniają wymogi normy PN-EN ISO/IEC 17025:2005 albo Polskiej Normy ją zastępującej.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, co najmniej raz na dwa lata, przeprowadza kontrolę jednostek notyfikowanych w zakresie spełniania przez nie wymaganych kryteriów, o których mowa w ust. 4, oraz sposobu wykonywania obowiązków, które jednostki te wykonują w zakresie udzielonej autoryzacji. W kontroli mogą brać udział w charakterze obserwatora również przedstawiciele Komisji Europejskiej.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej przekazuje Komisji Europejskiej informacje o stosowanych procedurach oceny i notyfikowania jednostek notyfikowanych i monitorowania tych jednostek oraz o wszelkich zmianach w tym zakresie.

Art. 7. Domniemywa się, że wyposażenie morskie, na którym umieszczono znak zgodności i dla którego sporządzono dokumentację potwierdzającą spełnianie wymagań w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, jest zgodne z wymaganiami.

Art. 8. 1. Za czynności związane z obowiązkową oceną zgodności wyposażenia morskiego pobiera się opłaty.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, uiszcza wnioskodawca.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania opłat za czynności, o których mowa w ust. 1, oraz maksymalne wysokości tych opłat, mając na względzie konieczność pokrycia kosztów przeprowadzenia czynności, a także rodzaj wyposażenia morskiego i stopień skomplikowania wykonanej czynności.

Art. 9. 1. Producent albo jego upoważniony przedstawiciel, który poddał wyposażenie morskie lub proces jego wytwarzania ocenie zgodności z wymaganiami i potwierdził jego zgodność, wystawia deklarację zgodności UE, którą dołącza do wyposażenia morskiego, i umieszcza na wyposażeniu morskim znak zgodności.

2. Deklaracja zgodności UE stwierdza, że wykazano spełnienie wymagań mających zastosowanie do wyposażenia morskiego.

3. Producent zapewnia, aby deklaracja zgodności UE była sporządzona w języku polskim i angielskim. W przypadku umieszczenia wyposażenia morskiego na statku, kopię deklaracji zgodności UE w języku polskim i angielskim przechowuje się na statku do momentu usunięcia danego wyposażenia morskiego ze statku.

4. Deklaracja zgodności UE jest zgodna z aktualnym stanem prawnym i faktycznym.

5. Przez sporządzenie i podpisanie deklaracji zgodności UE producent albo jego upoważniony przedstawiciel przyjmują na siebie odpowiedzialność za zgodność wyposażenia morskiego z wymaganiami.

6. Wzór deklaracji zgodności UE jest określony w załączniku nr 3 do ustawy.

7. Kopia deklaracji zgodności UE jest przekazywana jednostce notyfikowanej lub organom, które przeprowadziły stosowne procedury oceny zgodności.

Art. 10. 1. Znak zgodności umieszcza się na wyposażeniu morskim przed jego zainstalowaniem lub umieszczeniem na statku.

2. Znak zgodności umieszcza się tak, aby był widoczny i czytelny, nie można go było usunąć z wyposażenia morskiego lub z jego tabliczki znamionowej oraz był, w stosownych przypadkach, wbudowany w oprogramowanie. Jeżeli nie ma takiej możliwości z uwagi na charakter wyposażenia morskiego, znak zgodności umieszcza się na opakowaniu i na dokumentach towarzyszących wyposażeniu morskiemu.

3. Pod znakiem zgodności umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej oraz rok, w którym znak zgodności został umieszczony. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej umieszcza ta jednostka albo, zgodnie z jej poleceniem, producent, albo jego upoważniony przedstawiciel.

4. Zabrania się umieszczania na wyposażeniu morskim, które nie spełnia wymagań oraz dla którego producent albo jego upoważniony przedstawiciel nie wystawił deklaracji zgodności UE, znaku zgodności lub znaku podobnego do znaku zgodności mogącego wprowadzać w błąd nabywcę lub użytkownika tego wyposażenia morskiego.

5. Zabrania się umieszczania znaku zgodności na innym wyrobie niż wyposażenie morskie.

6. Zabrania się wprowadzania do obrotu wyposażenia morskiego nieposiadającego znaku zgodności, z zastrzeżeniem art. 15–18.

Art. 11. 1. Przez umieszczenie znaku zgodności producent przyjmuje na siebie obowiązek zagwarantowania, że wyposażenie morskie, na którym umieszczono znak zgodności, zostało zaprojektowane i wyprodukowane zgodnie z wymaganiami.

2. Producent sporządza dokumentację techniczną i przeprowadza lub zleca przeprowadzenie wymaganej procedury oceny zgodności wyposażenia morskiego.

3. Producent przechowuje dokumentację techniczną oraz deklarację zgodności UE przez okres przynajmniej 10 lat po umieszczeniu znaku zgodności, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego.

4. Producent zapewnia stosowanie procedur mających na celu zapewnienie nieprzerwanej zgodności produkcji seryjnej oraz uwzględnia zmiany w projekcie lub charakterystyce wyposażenia morskiego oraz zmiany wymagań, a w razie konieczności zleca w tym zakresie przeprowadzenie nowej oceny zgodności.

5. Producent umieszcza na wyposażeniu morskim nazwę typu, numer partii lub serii lub inną informację umożliwiającą jego identyfikację. Jeżeli nie jest to możliwe ze względu na wielkość lub charakter wyposażenia morskiego, producent umieszcza wymagane informacje na opakowaniu, w dokumencie załączonym do wyposażenia morskiego lub – w stosownych przypadkach – w obu tych miejscach.

6. Producent umieszcza na wyposażeniu morskim w języku polskim swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz adres kontaktowy lub, jeżeli nie jest to możliwe – na opakowaniu, w dokumencie załączonym do wyposażenia morskiego, lub – w stosownych przypadkach – w obu tych miejscach. Adres wskazuje jedną lokalizację, w której można skontaktować się z producentem.

7. Producent dołącza do wyposażenia morskiego, sporządzone w języku polskim i w sposób łatwo zrozumiały dla użytkowników, instrukcję oraz informację dotyczącą bezpiecznego montażu wyposażenia morskiego na statku i jego bezpiecznego użytkowania, w tym informację o ewentualnych ograniczeniach eksploatacyjnych, wraz z inną dokumentacją wymaganą zgodnie z przepisami międzynarodowymi.

8. Producent, który uzna lub ma podstawy do uznania, że wyposażenie morskie, na którym umieścił znak zgodności, nie jest zgodne z obowiązującymi wymaganiami, niezwłocznie

podejmuje niezbędne działania naprawcze w celu zapewnienia zgodności wyposażenia morskiego, jego wycofania lub odzyskania. W przypadku gdy wyposażenie morskie stwarza zagrożenie, producent niezwłocznie informuje o tym właściwego dyrektora urzędu morskiego, podając niezbędne informacje, w szczególności na temat niezgodności oraz podjętych działań naprawczych.

9. W odpowiedzi na uzasadnione żądanie właściwego dyrektora urzędu morskiego, producent niezwłocznie udostępnia informacje i dokumentację niezbędną do potwierdzenia zgodności danego wyposażenia morskiego, w języku polskim lub angielskim, a także zapewnia mu dostęp do swoich obiektów do celów nadzoru rynku zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30) oraz udostępnia lub zapewnia dostęp do próbek. Na żądanie właściwego dyrektora urzędu morskiego producent współpracuje w czynnościach mających na celu usunięcie zagrożeń, jakie stwarza wyposażenie morskie wprowadzone przez producenta do obrotu.

Art. 12. 1. Producent, który nie ma siedziby na terytorium co najmniej jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wyznacza upoważnionego przedstawiciela, udzielając mu pisemnego pełnomocnictwa, i wskazuje w tym pełnomocnictwie nazwę upoważnionego przedstawiciela i jego adres kontaktowy.

2. Wykonywanie obowiązków określonych w art. 11 ust. 1 oraz sporządzanie dokumentacji technicznej nie może wchodzić w zakres pełnomocnictwa upoważnionego przedstawiciela.

3. Upoważniony przedstawiciel wykonuje zadania określone w pełnomocnictwie otrzymanym od producenta. Pełnomocnictwo umożliwia upoważnionemu przedstawicielowi wykonywanie co najmniej następujących obowiązków:

- 1) przechowywanie deklaracji zgodności UE oraz dokumentacji technicznej do dyspozycji organów nadzoru rynku przez okres co najmniej 10 lat po umieszczeniu znaku zgodności, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego;
- 2) na uzasadniony wniosek właściwego dyrektora urzędu morskiego – udostępnianie mu wszelkich informacji i dokumentacji niezbędnych do potwierdzenia zgodności wyposażenia morskiego;

- 3) na wniosek właściwego dyrektora urzędu morskiego – podejmowanie z nim współpracy we wszelkich działaniach mających na celu usunięcie zagrożeń, jakie stwarza wyposażenie morskie objęte pełnomocnictwem.

Art. 13. 1. Importer umieszcza na wyposażeniu morskim swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz adres kontaktowy lub, jeżeli nie jest to możliwe – na opakowaniu, w dokumencie załączonym do wyposażenia morskiego, lub – w stosownych przypadkach – w obu tych miejscach.

2. W odpowiedzi na uzasadnione żądanie właściwego dyrektora urzędu morskiego, importer i dystrybutor niezwłocznie udostępniają informacje i dokumentację niezbędną do potwierdzenia zgodności danego wyposażenia morskiego, w języku polskim lub angielskim. Na wniosek właściwego dyrektora urzędu morskiego, importer i dystrybutor podejmują z nim współpracę w czynnościach mających na celu usunięcie zagrożeń, jakie stwarza wyposażenie morskie wprowadzone przez nich do obrotu.

3. Importer lub dystrybutor są traktowani jak producent i podlegają obowiązkowi producenta określonym w art. 11, jeżeli wprowadzają wyposażenie morskie do obrotu lub umieszczają je na statku UE pod własną nazwą lub znakiem towarowym albo modyfikują wyposażenie morskie już znajdujące się w obrocie w taki sposób, że może to mieć wpływ na zgodność tego wyposażenia morskiego z odpowiednimi wymaganiami.

4. Przez okres co najmniej 10 lat po umieszczeniu znaku zgodności, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego, podmiot gospodarczy wskazuje, na wniosek właściwego dyrektora urzędu morskiego, podmiot gospodarczy:

- 1) który dostarczył mu wyposażenie morskie;
- 2) któremu dostarczył wyposażenie morskie.

Art. 14. 1. Dyrektorzy urzędów morskich prowadzą kontrolę wyposażenia morskiego z urzędu lub na wniosek Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w tym w przypadku gdy przepisy międzynarodowe wymagają przeprowadzenia eksploatacyjnych prób działania na statku dla celów bezpieczeństwa lub zapobiegania zanieczyszczeniom.

2. Kontrola może dotyczyć dokumentacji, jak również wyposażenia morskiego, które opatrzone znakiem zgodności, niezależnie od tego, czy to wyposażenie morskie jest już umieszczone na statkach. Kontrola wyposażenia morskiego, które już umieszczono na statkach, ogranicza się do czynności sprawdzających, jeżeli dane wyposażenie morskie jest w stanie pełnej funkcjonalności.

Art. 15. 1. Dyrektor urzędu morskiego w wyjątkowych okolicznościach, uzasadnionych zastosowaniem nowych technologii, na wniosek armatora, może, w drodze decyzji, wydać pozwolenie na umieszczenie na statku wyposażenia morskiego, które nie jest zgodne z wymaganiami, jeżeli zostanie potwierdzone, w szczególności po przeprowadzeniu prób, że to wyposażenie morskie jest co najmniej tak samo skuteczne jak wyposażenie morskie, które spełnia wymagania, oraz nie stwarza zagrożenia dla bezpieczeństwa życia, żeglugi oraz środowiska.

2. Przy wydawaniu pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, dyrektor urzędu morskiego zapewnia jednakowe traktowanie wyposażenia morskiego wyprodukowanego w różnych krajach.

3. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, określa ograniczenia i warunki stosowania wyposażenia morskiego oraz jest przechowywane na statku.

4. Jeżeli pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wyposażenia radiokomunikacyjnego, nie może ono naruszać zasad dotyczących wykorzystywania częstotliwości radiowych określonych w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489 i 1579), zwanej dalej „Prawem telekomunikacyjnym”.

5. Dyrektor urzędu morskiego niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej o wydaniu pozwolenia, o którym mowa w ust. 1.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej o wydaniu pozwolenia, o którym mowa w ust. 1. Informacja zawiera także sprawozdania z dokonanych prób, ocen i procedur oceny zgodności wyposażenia morskiego.

7. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać, w drodze decyzji, cofnięte przez dyrektora urzędu morskiego po otrzymaniu wezwania z Komisji Europejskiej i w terminie określonym w takim wezwaniu lub w przypadku stwierdzenia przez dyrektora urzędu morskiego niespełniania warunków, o których mowa w ust. 1.

Art. 16. 1. Dyrektor urzędu morskiego, na wniosek armatora, może, w drodze decyzji, wydać pozwolenie na umieszczenie na statku wyposażenia morskiego, które nie spełnia wymagań, w tym wyposażenia morskiego, do którego nie mają zastosowania przepisy art. 15, w celu przeprowadzenia prób lub ocen tego wyposażenia morskiego.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, określa ograniczenia i warunki stosowania wyposażenia morskiego oraz jest przechowywane na statku.

3. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na czas określony, jednak nie dłuższy niż niezbędny do przeprowadzenia badań.

4. Wyposażenie morskie, o którym mowa w ust. 1, nie może zastępować wyposażenia morskiego, które spełnia wymagania i które musi pozostawać na pokładzie statku gotowe do natychmiastowego użycia.

5. Jeżeli pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wyposażenia radiokomunikacyjnego, nie może ono naruszać zasad dotyczących wykorzystywania częstotliwości radiowych określonych w Prawie telekomunikacyjnym.

Art. 17. 1. Gdy na statku zachodzi uzasadniona konieczność wymiany wyposażenia morskiego w porcie państwa trzeciego oraz gdy ze względu na czas i koszty nie jest możliwe umieszczenie wyposażenia morskiego spełniającego wymagania, na statku może być tymczasowo umieszczone inne wyposażenie, dla którego została wydana dokumentacja techniczna przez właściwy organ państwa członkowskiego Międzynarodowej Organizacji Morskiej. Dokumentacja potwierdza zgodność wyposażenia morskiego z odpowiednimi wymaganiami Międzynarodowej Organizacji Morskiej.

2. Armator jest obowiązany niezwłocznie poinformować dyrektora urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku o rodzaju i właściwościach technicznych takiego wyposażenia morskiego.

3. Dyrektor urzędu morskiego niezwłocznie, w drodze decyzji, wyznacza termin i określa warunki, na jakich armator powinien zapewnić umieszczenie na statku wyposażenia morskiego zgodnego z wymaganiami.

4. W przypadku wyposażenia radiokomunikacyjnego nie może ono naruszać zasad dotyczących wykorzystywania częstotliwości radiowych określonych w Prawie telekomunikacyjnym.

Art. 18. 1. W przypadku gdy wyposażenie morskie posiadające znak zgodności nie jest dostępne na rynku, dyrektor urzędu morskiego może, na wniosek armatora, wydać, w drodze decyzji, pozwolenie zezwalające na umieszczenie na statku innego wyposażenia morskiego.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być wydane pod warunkiem przedstawienia przez armatora dowodów potwierdzających spełnienie wymagań. Wyposażenie morskie objęte pozwoleniem, o którym mowa w ust. 1, jest zgodne z wymaganiami.

3. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest przechowywane przy wyposażeniu morskim umieszczonym na statku oraz wskazuje:

- 1) wyposażenie morskie oznaczone znakiem zgodności, które ma zastąpić wyposażenie morskie objęte pozwoleniem;
- 2) okoliczności, w jakich pozwolenie zostało wydane, a w szczególności brak dostępności w obrocie wyposażenia morskiego oznaczonego znakiem zgodności;
- 3) wymagania w zakresie projektu, budowy i działania, na podstawie których dyrektor urzędu morskiego wydał pozwolenie, o którym mowa w ust. 1;
- 4) ewentualne normy dotyczące badań zastosowane na potrzeby wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1.

4. Dyrektor urzędu morskiego, wydając pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie powiadamia o tym fakcie Komisję Europejską.

5. Dyrektor urzędu morskiego może, w drodze decyzji, cofnąć pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku niespełniania wymagań.

6. Jeżeli pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wyposażenia radiokomunikacyjnego, nie może ono naruszać zasad dotyczących wykorzystywania częstotliwości radiowych określonych w Prawie telekomunikacyjnym.

Art. 19. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyposażenie morskie niezgodne z wymaganiami, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Art. 20. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyposażenie morskie podlegające oznakowaniu znakiem zgodności, albo dystrybutor, który udostępnia na rynku wyposażenie morskie, bez tego oznakowania, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.

Art. 21. 1. Producent wyposażenia morskiego wprowadzonego do obrotu lub oddanego do użytku, który nie dopełnia obowiązków w zakresie dołączania do wyposażenia morskiego:

- 1) instrukcji,
- 2) informacji dotyczących bezpiecznego montażu wyposażenia morskiego na statku i jego bezpiecznego użytkowania,
- 3) kopii deklaracji zgodności UE

– podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

2. Producent wyposażenia morskiego wprowadzonego do obrotu lub oddanego do użytku, który nie dopełnia obowiązków w zakresie dołączania do tego wyposażenia morskiego:

- 1) informacji umożliwiających jego identyfikację,
- 2) informacji umożliwiających identyfikację wyposażenia morskiego

– podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Art. 22. Importer wyposażenia morskiego wprowadzonego do obrotu lub oddanego do użytku, który nie dopełnia obowiązków w zakresie:

- 1) zapewnienia dołączenia do wyposażenia morskiego:
 - a) instrukcji,
 - b) informacji dotyczących bezpiecznego montażu wyposażenia morskiego na statku i jego bezpiecznego użytkowania,
- 2) zapewnienia dołączenia do wyposażenia morskiego informacji umożliwiających identyfikację tego wyposażenia morskiego,
- 3) umieszczenia na wyposażeniu morskim informacji umożliwiających jego identyfikację,
- 4) zapewnienia dołączenia do wyposażenia morskiego, w stosownych przypadkach, kopii deklaracji zgodności UE lub innych dokumentów

– podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Art. 23. Producent, który nie dopełnia obowiązku sporządzenia i przechowywania dokumentacji technicznej wyposażenia morskiego, deklaracji zgodności UE oraz dokumentacji niezbędnej do wykazania zgodności wyposażenia morskiego, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Art. 24. Importer, który nie dopełnia obowiązku przechowywania kopii deklaracji zgodności UE lub obowiązku zapewnienia udostępniania organowi nadzoru rynku dokumentacji technicznej, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Art. 25. Upoważniony przedstawiciel, który nie dopełnia obowiązków w zakresie:

- 1) przechowywania dokumentacji technicznej wyposażenia morskiego, deklaracji zgodności UE oraz dokumentacji niezbędnej do wykazania zgodności wyposażenia morskiego,
- 2) udzielenia organowi nadzoru rynku informacji i udostępnienia dokumentacji w celu wykazania zgodności wyposażenia morskiego z wymaganiami

– podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Art. 26. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 19–25, nakłada, w drodze decyzji, dyrektor urzędu morskiego prowadzący postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

2. Ustalając wysokość kar pieniężnych, dyrektor urzędu morskiego uwzględnia:

- 1) stopień i okoliczności naruszenia przepisów ustawy;
- 2) liczbę wyposażenia morskiego niezgodnego z wymaganiami wprowadzonego do obrotu, oddanego do użytku lub udostępnionego na rynku;
- 3) uprzednie naruszenie przepisów ustawy;
- 4) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

3. Dyrektor urzędu morskiego odstępuje od nałożenia kary pieniężnej, jeżeli podmiot gospodarczy podlegający karze przedstawił dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Art. 27. 1. Termin zapłaty kary pieniężnej wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

2. Karę pieniężną wnosi się na rachunek bankowy dyrektora urzędu morskiego, który ją nałożył.

3. Nie wszczyna się postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, jeżeli od dnia popełnienia czynu, o którym mowa w art. 19–25, upłynęły 3 lata, licząc od końca roku, w którym czyn został popełniony.

4. Kary pieniężnej nie pobiera się po upływie 3 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o nałożeniu kary.

5. Środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 28. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934 i 1014, z 2015 r. poz. 1642 oraz z 2016 r. poz. 266, 542 i 1250) w art. 42 w ust. 2:

1) pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) nadzoru nad wprowadzonym do obrotu lub oddanym do użytku wyposażeniem morskim oraz rekreacyjnymi jednostkami pływającymi i skuterami wodnymi,

o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579);”;

2) uchyla się pkt 25a.

Art. 29. W ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881) w art. 13dg ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Zatwierdzenia metod redukcji emisji objętych przepisami ustawy z dnia ... o wyposażeniu morskim (Dz. U. poz. ...) dokonują jednostki notyfikowane, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579).

2. Stosowanie metod redukcji emisji nieobjętych przepisami ustawy z dnia ... o wyposażeniu morskim jest dopuszczalne pod warunkiem ich zatwierdzenia zgodnie z przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi metod redukcji emisji oraz z uwzględnieniem:

- 1) wytycznych opracowanych przez Międzynarodową Organizację Morską dotyczących metod redukcji emisji;
- 2) wyników przeprowadzonych testów metod redukcji emisji;
- 3) ich wpływu na środowisko, w tym możliwych do uzyskania poziomów redukcji emisji dwutlenku siarki, a także wpływu na ekosystemy w portach, przystaniach i ujściach rzek;
- 4) możliwości monitorowania i weryfikacji metod redukcji emisji.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1100 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 544, 1250 i 1579) w art. 2a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wyposażenia morskiego, o którym mowa w ustawie z dnia ... o wyposażeniu morskim (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 31. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2016 r. poz. 655 i 1228) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 uchyla się ust. 4;
- 2) w art. 38:
 - a) w ust. 2 uchyla się pkt 8,
 - b) w ust. 3 uchyla się pkt 8.

Art. 32. W ustawie z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. poz. 1700, z 2010 r. poz. 1228 oraz z 2011 r. poz. 528) w art. 2 w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) wyposażenia morskiego, o którym mowa w ustawie z dnia ... o wyposażeniu morskim (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 33. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przepisach ustawy z dnia ... o wyposażeniu morskim (Dz. U. poz. ...);”;

2) w art. 21:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) odpowiada dokumentom w zakresie wymagań w rozumieniu ustawy z dnia ... o wyposażeniu morskim;”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) może być uznane za równoważne z wyposażeniem spełniającym wymagania w rozumieniu ustawy z dnia ... o wyposażeniu morskim.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dla potwierdzenia, że wyposażenie statku może zostać uznane za równoważne, dyrektor urzędu morskiego może podjąć działania określone w art. 69 i art. 70 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579).”.

Art. 34. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może notyfikować bez wcześniejszej autoryzacji jednostki oceniające zgodność wyposażenia morskiego, w zakresie odpowiadającym zakresowi ich notyfikacji w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy oraz zakresowi posiadanej akredytacji, do czasu uzyskania autoryzacji zgodnie z niniejszą ustawą, na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Przepis art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579) stosuje się.

Art. 35. 1. Do postępowania dotyczącego oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji i notyfikacji oraz postępowania w zakresie wyposażenia morskiego

niezgodnego z wymaganiami, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do kontroli wyposażenia morskiego oraz do postępowań wszczętych w wyniku kontroli wyposażenia morskiego, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 36. Do dnia wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych przez Komisję Europejską na podstawie art. 35 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego i uchylającej dyrektywę Rady 96/98/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 146), do spraw dotyczących rodzaju wyposażenia morskiego podlegającego procedurom oceny zgodności, wykazu przepisów międzynarodowych zawierających wymagania oraz metod badań wyposażenia morskiego stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 38.

Art. 37. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 8 ust. 3 i 4 ustawy, o której mowa w art. 38, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 8 ust. 3 niniejszej ustawy, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

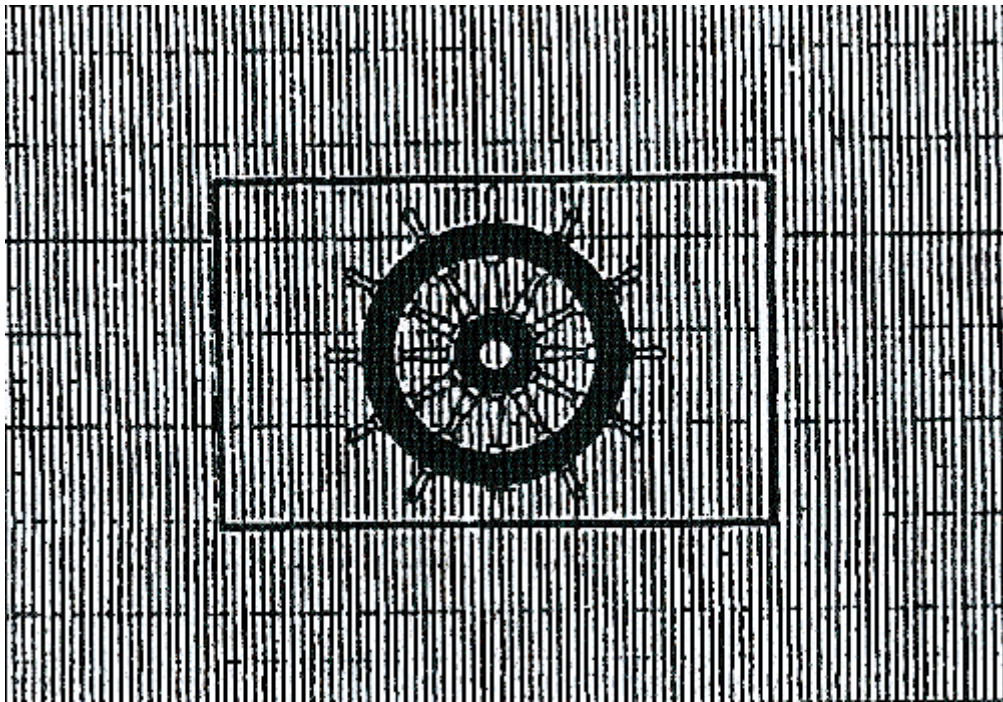
Art. 38. Traci moc ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. poz. 899, z 2011 r. poz. 1368 oraz z 2016 r. poz. 542).

Art. 39. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załączniki
do ustawy
z dnia
(poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR ZNAKU ZGODNOŚCI

Wysokość znaku zgodności wynosi nie mniej niż 5 mm.

W przypadku wyposażenia morskiego, na którym ze względu na jego rozmiar nie można umieścić znaku zgodności, dopuszcza się możliwość odstąpienia od minimalnego wymiaru.

W przypadku zmniejszania lub powiększania znaku zgodności należy zachować proporcje podane na powyższym rysunku.

Procedury oceny zgodności wyposażenia morskiego

I. Moduł B

Badanie typu UE

1. Badanie typu UE to ta część procedury oceny zgodności, według której jednostka notyfikowana bada projekt techniczny wyposażenia morskiego oraz weryfikuje i poświadcza spełnienie przez projekt techniczny wyposażenia morskiego mających do niego zastosowanie wymagań.
2. Badanie typu UE można przeprowadzić jednym z następujących sposobów:
 - badanie próbki kompletnego wyposażenia morskiego, reprezentatywnej dla przewidywanej produkcji (typ produkcji),
 - ocena adekwatności projektu technicznego wyposażenia morskiego poprzez zbadanie dokumentacji technicznej i dowodów potwierdzających, o których mowa w pkt 3, oraz ocenę próbek reprezentatywnych dla przewidywanej produkcji, jednej lub więcej istotnych części wyposażenia morskiego (połączenie typu produkcji i typu projektu).
3. Producent składa wniosek o badanie typu UE w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej.

Wniosek taki zawiera:

- nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres,
- pisemną deklarację, że ten sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej,
- dokumentację techniczną, która umożliwia ocenę wyposażenia morskiego pod względem jego zgodności z wymaganiami oraz obejmuje odpowiednią analizę i ocenę ryzyka; dokumentacja techniczna określa wymagania i obejmuje, w stopniu odpowiednim dla takiej oceny, projekt, produkcję i działanie wyposażenia morskiego, zawierając, w stosownych przypadkach, co najmniej:
 - a) opis ogólny wyposażenia morskiego,

- b) projekt koncepcyjny i rysunki dotyczące produkcji oraz schematy elementów, podzespołów, obwodów itd.,
 - c) opisy i wyjaśnienia, niezbędne do zrozumienia tych rysunków i schematów oraz działania wyposażenia morskiego,
 - d) wykaz wymagań, które mają zastosowanie do danego wyposażenia morskiego, oraz opisy rozwiązań przyjętych w celu spełnienia wymagań, jeżeli takie normy zharmonizowane nie zostały zastosowane,
 - e) wyniki wykonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itp.,
 - f) sprawozdania z badań,
- próbki reprezentatywne dla przewidywanej produkcji; jednostka notyfikowana może zażądać dostarczenia dalszych próbek, jeśli jest to niezbędne do przeprowadzenia programu badań,
 - dowody potwierdzające adekwatność technicznego rozwiązania projektowego, wymieniające wszelkie dokumenty, które zastosowano; dowody potwierdzające obejmują, w stosownych przypadkach, wyniki badań przeprowadzonych przez odpowiednie laboratorium producenta lub przez inne laboratorium badawcze w jego imieniu i na jego odpowiedzialność.

4. Jednostka notyfikowana:

w odniesieniu do wyposażenia morskiego:

4.1. bada dokumentację techniczną i dowody potwierdzające, o których mowa w pkt 3, w celu oceny adekwatności projektu technicznego wyposażenia morskiego;

w odniesieniu do próbki (próbek):

4.2. weryfikuje, czy dana próbka (próbki) została wyprodukowana zgodnie z dokumentacją techniczną, oraz identyfikuje części zaprojektowane zgodnie z odpowiednimi wymaganiami i normami dotyczącymi badań, jak również części, które zaprojektowano bez zastosowania postanowień tych norm;

4.3. przeprowadza odpowiednie badania i testy lub zleca ich wykonanie;

4.4. uzgadnia ze składającym wniosek producentem miejsce, w którym przeprowadzone zostaną badania i testy.

5. Jednostka notyfikowana sporządza sprawozdanie z oceny, w którym odnotowuje działania podjęte zgodnie z pkt 4 i ich rezultaty. Jednostka notyfikowana udostępnia treść takiego sprawozdania, w całości lub w części, wyłącznie za zgodą producenta, chyba że udostępnianie sprawozdania wynika z realizacji obowiązku wobec organu notyfikującego.

6. Jeżeli typ spełnia mające zastosowanie do danego wyposażenia morskiego wymagania, jednostka notyfikowana wydaje producentowi certyfikat. Certyfikat zawiera nazwę i adres producenta, wnioski z badań, warunki jego ważności (o ile występują) oraz dane niezbędne do identyfikacji zatwierdzonego typu. Do certyfikatu może być dołączony jeden lub więcej załączników.

Certyfikat i jego załączniki zawierają wszelkie istotne informacje umożliwiające ocenę zgodności wytwarzanego wyposażenia morskiego w odniesieniu do badanego typu oraz kontrolę w trakcie eksploatacji.

Jeżeli typ nie spełnia wymagań, jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu oraz informuje o tym wnioskodawcę, podając szczegółowe uzasadnienie odmowy.

7. Jeżeli zatwierdzony typ nie spełnia już wymagań, jednostka notyfikowana ustala, czy zmiany takie wymagają dalszego badania lub przeprowadzenia nowej procedury oceny zgodności. Jeżeli zmiany wymagają dalszego badania lub przeprowadzenia nowej procedury oceny zgodności, jednostka notyfikowana informuje o tym producenta.

Producent informuje jednostkę notyfikowaną, która przechowuje dokumentację techniczną dotyczącą certyfikatu, o wszelkich modyfikacjach zatwierdzonego typu mogących wpływać na zgodność wyposażenia morskiego z wymaganiami lub warunki ważności certyfikatu. Takie modyfikacje wymagają dodatkowego zatwierdzenia w formie dodatku do oryginalnego certyfikatu.

8. Każda jednostka notyfikowana informuje organy notyfikujące o certyfikatach lub wszelkich dodatkach do nich, które wydała lub cofnęła, oraz, na żądanie, udostępnia organom notyfikującym wykaz certyfikatów lub wszelkich dodatków do nich, których wydania odmówiono, które zawieszono lub poddano innym ograniczeniom.

Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o certyfikatach lub wszelkich dodatkach do nich, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom, oraz, na żądanie, o certyfikatach lub wszelkich dodatkach do nich, które wydała.

Jednostka notyfikowana, na żądanie Komisji Europejskiej, państw członkowskich Unii Europejskiej i innych jednostek notyfikowanych, przekazuje kopie certyfikatów lub dodatków do nich. Jednostka notyfikowana, na żądanie Komisji Europejskiej i państw członkowskich Unii Europejskiej, przekazuje kopie dokumentacji technicznej oraz wyniki badań przeprowadzonych przez jednostkę notyfikowaną. Jednostka notyfikowana przechowuje kopię certyfikatu, załączników i dodatków do niego, a także dokumentów technicznych, w tym dokumentacji przedstawionej przez producenta, przez okres do wygaśnięcia ważności certyfikatu.

9. Producent przechowuje kopię certyfikatu oraz załączników i dodatków do niego wraz z dokumentacją techniczną do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego.
10. Upoważniony przedstawiciel producenta może złożyć wniosek, o którym mowa w pkt 3, oraz wypełniać obowiązki określone w pkt 7 i 9, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.

II. Moduł D

Zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji

1. Zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji to ta część procedury oceny zgodności, według której producent wywiązuje się z obowiązków przedstawionych w pkt 2 i 5 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i deklaruje, że dane wyposażenie morskie jest zgodne z typem opisanym w certyfikacie i spełnia mające do niego zastosowanie wymagania.

2. Produkcja

Producent posiada zatwierdzony system jakości w odniesieniu do produkcji oraz kontroli i badania gotowego wyposażenia morskiego zgodnie z pkt 3, a także podlega nadzorowi zgodnie z pkt 4.

3. System jakości

- 3.1. Producent składa do wybranej przez siebie jednostki notyfikowanej wniosek o ocenę jego systemu jakości w odniesieniu do danego wyposażenia morskiego.

Wniosek taki zawiera:

- nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres,
- pisemną deklarację, że ten sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej,
- wszystkie informacje istotne dla przewidzianej kategorii wyposażenia morskiego,
- dokumentację dotyczącą systemu jakości,
- dokumentację techniczną zatwierdzonego typu oraz kopię certyfikatu.

3.2. System jakości zapewnia zgodność wyposażenia morskiego z typem opisanym w certyfikacie oraz z mającymi do niego zastosowanie wymaganiami.

Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta są systematycznie i w uporządkowany sposób dokumentowane w formie pisemnych polityk, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości musi umożliwiać spójną interpretację programów, planów, ksiąg i zapisów jakości.

Dokumentacja ta w szczególności zawiera stosowny opis:

- systemu jakości i struktury organizacyjnej, obowiązków oraz uprawnień kierownictwa – w odniesieniu do jakości wyposażenia morskiego,
- odpowiednich technik produkcyjnych, kontroli jakości i zapewnienia jakości, procesów i systematycznych działań, jakie będą podejmowane,
- badań i testów, które będą wykonywane przed, podczas i po zakończeniu produkcji, oraz ich częstotliwości,
- zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozdania z kontroli i dane z badań, dane dotyczące wzorcowania, sprawozdania dotyczące kwalifikacji odpowiedniego personelu itd.,
- środków monitorowania osiągnięcia wymaganej jakości wyposażenia morskiego oraz skutecznego funkcjonowania systemu jakości.

3.3. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości, ustalając, czy spełnia on wymagania, o których mowa w pkt 3.2.

Oprócz doświadczenia w zakresie systemów zarządzania jakością zespół audytowy ma co najmniej jednego członka dysponującego doświadczeniem z zakresu oceny

w dziedzinie danego wyposażenia morskiego i danej technologii, a także znajomością odpowiednich wymagań. Audyt obejmuje wizytację oceniającą w zakładzie producenta.

Zespół audytorski dokonuje przeglądu dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 3.1 tiret piąte, w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania wymagań oraz do przeprowadzenia koniecznych badań zapewniających zgodność wyposażenia morskiego z tymi wymaganiami.

Decyzja jest przekazywana producentowi. Powiadomienie zawiera wnioski z audytu oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.

3.4. Producent podejmuje się wypełnienia obowiązków wynikających z zatwierzonego systemu jakości oraz utrzymania go w taki sposób, aby pozostawał niezmiennie odpowiedni oraz wydajny.

3.5. Producent na bieżąco informuje jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszelkich zamierzonych modyfikacjach systemu jakości.

Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany oraz decyduje, czy zmodyfikowany system jakości nadal będzie spełniał wymagania, o których mowa w pkt 3.2, lub czy jest konieczna jego ponowna ocena.

Jednostka notyfikowana powiadamia producenta o swojej decyzji. Powiadomienie zawiera wnioski z badania oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.

4. *Nadzór jednostki notyfikowanej*

4.1. Celem nadzoru jest sprawdzenie, czy producent należycie wypełnia obowiązki wynikające z zatwierzonego systemu jakości.

4.2. Do celów oceny producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do miejsc produkcji, kontroli, badania i magazynowania oraz zapewnia jej wszelkie niezbędne informacje, w szczególności:

- dokumentację systemu jakości,
- zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z kontroli i dane z badań, dane dotyczące wzorcowania, sprawozdania dotyczące kwalifikacji odpowiedniego personelu itp.

4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty mające na celu sprawdzenie, czy producent utrzymuje i stosuje system jakości oraz przekazuje producentowi sprawozdanie z audytu.

4.4. Jednostka notyfikowana może ponadto składać producentowi wizytacje bez zapowiedzi. Podczas takich wizytacji jednostka notyfikowana może, w razie konieczności, przeprowadzić badania wyposażenia morskiego lub zlecić przeprowadzenie takich badań w celu weryfikacji prawidłowości funkcjonowania systemu jakości. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z wizytacji oraz, w przypadku przeprowadzenia badań, sprawozdanie z badań.

5. Znak zgodności i deklaracja zgodności UE

5.1. Producent umieszcza wymagany znak zgodności oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu wyposażenia morskiego zgodnym z typem opisanym w certyfikacie oraz spełniającym wymagania.

5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego modelu wyposażenia morskiego i przechowuje ją do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego. Deklaracja zgodności UE identyfikuje model wyposażenia morskiego, dla którego została sporządzona.

Kopia deklaracji zgodności UE zostaje udostępniona na żądanie właściwych organów.

6. Producent przechowuje przez okres co najmniej 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego, następujące dokumenty, które są udostępniane właściwym organom:

- dokumentację, o której mowa w pkt 3.1,
- zatwierdzoną zmianę, o której mowa w pkt 3.5,
- decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 3.5, 4.3 i 4.4.

7. Każda jednostka notyfikowana informuje organy notyfikujące o wydanych lub cofniętych zatwierdzeniach systemów jakości oraz, na żądanie, udostępnia organom notyfikującym wykaz zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom.

Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o zatwierdzeniach systemów jakości, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom, oraz, na żądanie, o zatwierdzeniach systemów jakości, które wydała.

8. *Upoważniony przedstawiciel*

Obowiązki producenta określone w pkt 3.1, 3.5, 5 i 6 mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.

III. Moduł E

Zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości wyposażenia morskiego

1. Zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości wyposażenia morskiego to ta część procedury oceny zgodności, według której producent wywiązuje się z obowiązków przedstawionych w pkt 2 i 5 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i deklaruje, że dane wyposażenie morskie jest zgodne z typem opisanym w certyfikacie i spełnia mające do niego zastosowanie wymagania.

2. *Produkcja*

Producent posiada zatwierdzony system jakości w odniesieniu do kontroli i badania gotowego wyposażenia morskiego zgodnie z pkt 3, a także podlega nadzorowi zgodnie z pkt 4.

3. *System jakości*

3.1. Producent składa do wybranej przez siebie jednostki notyfikowanej wniosek o ocenę jego systemu jakości w odniesieniu do danego wyposażenia morskiego.

Wniosek taki zawiera:

- nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres,

- pisemną deklarację, że ten sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej,
- wszystkie informacje istotne dla przewidzianej kategorii wyposażenia morskiego,
- dokumentację dotyczącą systemu jakości,
- dokumentację techniczną zatwierdzonego typu oraz kopię certyfikatu.

3.2. System jakości zapewnia zgodność wyposażenia morskiego z typem opisanym w certyfikacie oraz z wymaganiami.

Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta są systematycznie i w uporządkowany sposób dokumentowane w formie pisemnych polityk, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości musi umożliwiać spójną interpretację programów, planów, ksiąg i zapisów jakości.

Dokumentacja ta w szczególności zawiera stosowny opis:

- systemu jakości i struktury organizacyjnej, obowiązków oraz uprawnień kierownictwa – w odniesieniu do jakości wyposażenia morskiego,
- badań i testów, które będą wykonywane po zakończeniu produkcji,
- zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozdania z kontroli i dane z badań, dane dotyczące wzorcowania, sprawozdania dotyczące kwalifikacji odpowiedniego personelu itp.,
- środków monitorowania skuteczności funkcjonowania systemu jakości.

3.3. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości, ustalając, czy spełnia on wymagania, o których mowa w pkt 3.2.

Oprócz doświadczenia w zakresie systemów zarządzania jakością zespół audytowy ma co najmniej jednego członka dysponującego doświadczeniem z zakresu oceny w dziedzinie danego wyposażenia morskiego i danej technologii, a także znajomością odpowiednich wymagań. Audyt obejmuje wizytację oceniającą w zakładzie producenta.

Zespół audytorski dokonuje przeglądu dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 3.1 tiret piąte, w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania wymagań oraz do przeprowadzenia koniecznych badań zapewniających zgodność wyposażenia morskiego z tymi wymaganiami.

Decyzja jest przekazywana producentowi. Powiadomienie zawiera wnioski z audytu oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.

3.4. Producent podejmuje się wypełnienia obowiązków wynikających z zatwierzonego systemu jakości oraz utrzymania go w taki sposób, aby pozostawał odpowiedni oraz wydajny.

3.5. Producent na bieżąco informuje jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszelkich zamierzonych modyfikacjach systemu jakości.

Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany oraz decyduje, czy zmodyfikowany system jakości nadal będzie spełniał wymagania, o których mowa w pkt 3.2, lub czy jest konieczna jego ponowna ocena.

Jednostka notyfikowana powiadamia producenta o swojej decyzji. Powiadomienie zawiera wnioski z badania oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.

4. *Nadzór jednostki notyfikowanej*

4.1. Celem nadzoru jest sprawdzenie, czy producent należycie wypełnia obowiązki wynikające z zatwierzonego systemu jakości.

4.2. Do celów oceny producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do miejsc kontroli, badania i magazynowania, a także zapewnia jej wszelkie niezbędne informacje, w szczególności:

- dokumentację systemu jakości,
- zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z kontroli i dane z badań, dane dotyczące wzorcowania, sprawozdania dotyczące kwalifikacji odpowiedniego personelu itp.

4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty mające na celu sprawdzenie, czy producent utrzymuje i stosuje system jakości oraz przekazuje producentowi sprawozdanie z audytu.

4.4. Jednostka notyfikowana może ponadto składać producentowi wizytacje bez zapowiedzi. Podczas takich wizytacji jednostka notyfikowana może, w razie konieczności, przeprowadzić badania wyposażenia morskiego lub zlecić przeprowadzenie takich badań w celu weryfikacji prawidłowości funkcjonowania

systemu jakości. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z wizytacji oraz, w przypadku przeprowadzenia badań, sprawozdanie z badań.

5. Znak zgodności i deklaracja zgodności UE

5.1. Producent umieszcza wymagany znak zgodności oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu wyposażenia morskiego zgodnym z typem opisanym w certyfikacie oraz spełniającym wymagania.

5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego modelu wyposażenia morskiego i przechowuje ją do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego. Deklaracja zgodności UE identyfikuje model wyposażenia morskiego, dla którego została sporządzona.

Kopia deklaracji zgodności UE zostaje udostępniona właściwym organom na żądanie.

6. Producent przechowuje przez okres co najmniej 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego, następujące dokumenty, które są udostępniane właściwym organom:

- dokumentację, o której mowa w pkt 3.1,
- zatwierdzoną zmianę, o której mowa w pkt 3.5,
- decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 3.5, 4.3 i 4.4.

7. Każda jednostka notyfikowana informuje organy notyfikujące o wydanych lub cofniętych zatwierdzeniach systemów jakości oraz, na żądanie, udostępnia organom notyfikującym wykaz zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiono, które zawieszono lub poddano innym ograniczeniom.

Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o zatwierdzeniach systemów jakości, których wydania odmówiła, które cofnęła lub zawiesiła, oraz, na żądanie, o zatwierdzeniach systemów jakości, które wydała.

8. *Upoważniony przedstawiciel*

Obowiązki producenta określone w pkt 3.1, 3.5, 5 i 6 mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.

IV. Moduł F

Zgodność z typem w oparciu o weryfikację wyposażenia morskiego

1. Zgodność z typem w oparciu o weryfikację wyposażenia morskiego to ta część procedury oceny zgodności, według której producent wywiązuje się z obowiązków określonych w pkt 2, 5.1 i 6 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i deklaruje, że wyposażenie morskie, wobec którego zastosowano wymagania pkt 3, jest zgodne z typem opisanym w certyfikacie i spełnia mające do niego zastosowanie wymagania.

2. *Produkcja*

Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonego wyposażenia morskiego z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie oraz z mającymi do niego zastosowanie wymaganiami.

3. *Weryfikacja*

Wybrana przez producenta jednostka notyfikowana przeprowadza odpowiednie badania i testy w celu sprawdzenia zgodności wyposażenia morskiego z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie oraz z wymaganiami.

Zależnie od wyboru producenta, badania i testy sprawdzające zgodność wyposażenia morskiego z wymaganiami są przeprowadzane w drodze badania i testowania każdego wyposażenia morskiego zgodnie z pkt 4 lub statystycznego badania i testowania wyposażenia morskiego zgodnie z pkt 5.

4. *Weryfikacja zgodności przez badanie i testowanie każdego wyposażenia morskiego*

4.1. Wszystkie egzemplarze wyposażenia morskiego są pojedynczo poddawane badaniom i właściwym testom określonym w wymaganiach w celu zweryfikowania ich zgodności z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie oraz wymaganiami.

- 4.2. Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat w odniesieniu do przeprowadzonych badań i testów oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na każdym zatwierdzonym wyposażeniu morskim lub zleca jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność.

Producent przechowuje certyfikaty do dyspozycji właściwych organów przez okres co najmniej 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego.

5. Statystyczna weryfikacja zgodności

- 5.1. Producent podejmuje wszelkie środki niezbędne, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały jednolitość każdej wytworzonej partii wyposażenia morskiego, oraz przedstawia swoje wyposażenie morskie do weryfikacji w formie jednolitych partii.
- 5.2. Z każdej partii pobiera się losowo próbkę wyposażenia morskiego. W celu zapewnienia zgodności wyposażenia morskiego z wymaganiami oraz ustalenia, czy daną partię należy przyjąć czy odrzucić, przeprowadza się indywidualne badania i właściwe testy wszystkich egzemplarzy wyposażenia morskiego określone w normie dotyczącej badań.
- 5.3. W przypadku przyjęcia partii zatwierdza się wszystkie egzemplarze wyposażenia morskiego w partii, z wyjątkiem tego wyposażenia morskiego z próbki, które nie przeszło pomyślnie badań.

Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat w odniesieniu do przeprowadzonych badań i testów oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na każdym zatwierdzonym wyposażeniu morskim lub zleca jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność.

Producent przechowuje certyfikaty do dyspozycji właściwych organów przez okres co najmniej 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego.

- 5.4. W przypadku odrzucenia partii wyposażenia morskiego jednostka notyfikowana lub właściwe organy podejmują odpowiednie środki zapobiegające wprowadzeniu tej

partii do obrotu. W przypadku częstego odrzucania partii wyposażenia morskiego jednostka notyfikowana może zawiesić weryfikację statystyczną i podjąć odpowiednie środki.

6. Znak zgodności i deklaracja zgodności UE

- 6.1. Producent umieszcza wymagany znak zgodności oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu wyposażenia morskiego zgodnym z typem opisanym w certyfikacie oraz spełniającym wymagania.
- 6.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego modelu wyposażenia morskiego i przechowuje ją do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego. Deklaracja zgodności UE identyfikuje model wyposażenia morskiego, dla którego została sporządzona.

Kopia deklaracji zgodności UE zostaje udostępniona właściwym organom na żądanie.

Jeżeli ustali tak jednostka notyfikowana, o której mowa w pkt 3, producent na jej odpowiedzialność umieszcza na wyposażeniu morskim także numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej.

7. W uzgodnieniu z jednostką notyfikowaną i na jej odpowiedzialność producent może umieszczać na wyposażeniu morskim numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej podczas procesu produkcji.

8. Upoważniony przedstawiciel

Obowiązki producenta mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie. Upoważniony przedstawiciel nie może wykonać obowiązków producenta określonych w pkt 2 i 5.1.

V. Moduł G

Zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową

1. Zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową to procedura oceny zgodności, według której producent wywiązuje się z obowiązków określonych w pkt 2, 3 i 5 oraz zapewnia i deklaruje, na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dane wyposażenie morskie, wobec którego zastosowano wymagania pkt 4, jest zgodne z mającymi do niego zastosowanie wymaganiami.

2. Dokumentacja techniczna

Producent sporządza dokumentację techniczną i udostępnia ją jednostce notyfikowanej, o której mowa w pkt 4.

Dokumentacja umożliwia ocenę wyposażenia morskiego pod względem jego zgodności z wymaganiami oraz obejmuje odpowiednią analizę i ocenę ryzyka. Dokumentacja techniczna określa wymagania i obejmuje, w stopniu odpowiednim dla takiej oceny, projekt, produkcję i działanie wyposażenia morskiego. Dokumentacja techniczna zawiera, w stosownych przypadkach, co najmniej:

- ogólny opis wyposażenia morskiego,
- projekt koncepcyjny i rysunki dotyczące produkcji oraz schematy elementów, podzespołów, obwodów itd.,
- opisy i wyjaśnienia, niezbędne do zrozumienia działania wyposażenia morskiego oraz rysunków i schematów, o których mowa w tiret drugie,
- wykaz wymagań i norm dotyczących badań oraz opisy rozwiązań przyjętych w celu spełnienia wymagań,
- wyniki wykonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itp.,
- sprawozdania z badań.

Producent przechowuje dokumentację techniczną do dyspozycji właściwych organów przez okres co najmniej 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego.

3. Produkcja

Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonego wyposażenia morskiego z wymaganiami.

4. Weryfikacja

- 4.1. W celu sprawdzenia zgodności wyposażenia morskiego z wymaganiami wybrana przez producenta jednostka notyfikowana przeprowadza lub zleca przeprowadzenie odpowiednich badań i testów określonych w normach dotyczących badań.
- 4.2. Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat w odniesieniu do przeprowadzonych badań i testów oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na zatwierdzonym wyposażeniu morskim lub zleca jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność.
- 4.3. Producent przechowuje certyfikaty do dyspozycji właściwych organów przez okres co najmniej 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego.

5. Znak zgodności i deklaracja zgodności UE

- 5.1. Producent umieszcza wymagany znak zgodności oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 4, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu wyposażenia morskiego spełniającym wymagania.
- 5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE i przechowuje ją do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego. Deklaracja zgodności UE identyfikuje wyposażenie morskie, dla którego została sporządzona.

Kopia deklaracji zgodności UE zostaje udostępniona na żądanie właściwych organów.

6. Upoważniony przedstawiciel

Obowiązki producenta określone w pkt 2 i 5 mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.

Wzór deklaracji zgodności UE (nr XXXX)

1. Model aparatury/wyposażenie morskie (numer wyposażenia morskiego, typu, partii lub serii):
2. Nazwa i adres producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela:
3. Niniejsza deklaracja zgodności zostaje wydana na wyłączną odpowiedzialność producenta.
4. Przedmiot deklaracji (identyfikacja aparatury; w razie konieczności identyfikacji aparatury deklaracja zgodności może zawierać kolorową ilustrację o wystarczającej rozdzielczości):
5. Wymieniony powyżej przedmiot niniejszej deklaracji jest zgodny z wymaganiami unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego:
6. Odwołania do norm zharmonizowanych, które zastosowano, wraz z datą normy, lub do innych specyfikacji technicznych, wraz z datą specyfikacji, w odniesieniu do których deklarowana jest zgodność:
7. Jednostka notyfikowana ... (nazwa, numer) przeprowadziła ... (opis interwencji) i wydała certyfikat:¹
8. Informacje dodatkowe:

Podpisano w imieniu:

(miejsce i data wydania)

(nazwisko, stanowisko)

(podpis)

¹ Jeżeli dotyczy.

UZASADNIENIE

W obecnym stanie prawnym dotychczasowe przepisy Unii Europejskiej dotyczące wyposażenia morskiego są wdrożone przez ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. poz. 899, z późn. zm.). Ustawa ta w szerokim zakresie nawiązuje do postanowień ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2016 r. poz. 655 i 1228) w odniesieniu do podstawowych definicji dotyczących oceny zgodności, autoryzacji, notyfikacji i akredytacji, systemu kontroli wyrobów oraz prowadzenia postępowań w stosunku do wyrobów niezgodnych z wymaganiami.

Na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim zostało wydane rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie wymagań dla wyposażenia morskiego (Dz. U. poz. 1091, z późn. zm.), które określiło przede wszystkim rodzaj wyposażenia morskiego podlegającego procedurom oceny zgodności, szczegółowe wymagania dla wyposażenia morskiego oraz wzór znaku zgodności (zastąpione następnie, regulującym ten sam zakres spraw, rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 19 listopada 2013 r. w sprawie wymagań dla wyposażenia morskiego (Dz. U. poz. 1385, z późn. zm.)).

Projekt ustawy o wyposażeniu morskim, zwany dalej „projektem ustawy”, ma na celu wdrożenie postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego i uchylającej dyrektywę Rady 96/98/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 146), zwanej dalej „dyrektywą 2014/90”.

Zakres regulacji projektu ustawy zawiera w zasadzie takie same elementy, jakie uregulowane były w dotychczas obowiązującej ustawie o wyposażeniu morskim, implementującej dyrektywę Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków (Dz. Urz. WE L 46 z 17.02.1997, str. 25). Zawarte w projekcie ustawy odesłanie do ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, z późn. zm.) zostało skonstruowane w podobny sposób do dotychczasowego odesłania do ustawy o systemie oceny zgodności. Z uwagi na szereg nowych rozwiązań w sektorze nadzoru rynku wyposażenia morskiego wprowadzonych przez dyrektywę 2014/90 (ustanawianie wymagań dla wyposażenia morskiego w drodze aktów wykonawczych Komisji Europejskiej, skodyfikowanie

obowiązków podmiotów gospodarczych, modyfikacja przepisów regulujących sytuacje, w których dopuszczalne są odstępstwa od wymagań), a przede wszystkim dostosowanie katalogu sankcji do nowej koncepcji zawartej w ustawie o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zamiast nowelizacji dotychczas obowiązującej ustawy wskazane jest uchwalenie nowej ustawy.

Zgodnie z art. 2 projektowaną ustawę stosuje się do wyposażenia morskiego, które jest umieszczone lub które ma być umieszczone na statkach UE, natomiast z zakresu jej stosowania są wyłączone jednostki pływające Marynarki Wojennej, Straży Granicznej, Policji i Służby Celnej.

Zakres definicji zawartych w art. 3 projektu ustawy w zasadzie nie różni się od definicji zawartych w dotychczas obowiązującej ustawie o wyposażeniu morskim.

Art. 4 projektu ustawy zawiera odesłanie do enumeratywnie wskazanych przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. W tym względzie projekt ustawy nawiązuje do definicji, zasad dotyczących akredytacji, autoryzacji i notyfikacji, sposobu sprawowania nadzoru rynku i prowadzenia kontroli oraz zasad współpracy między organami nadzoru rynku i organami celnymi.

W art. 5 projektu ustawy określony został zasadniczy obowiązek spełniania przez wyposażenie morskie wymagań określonych w przepisach międzynarodowych w rozumieniu art. 3 pkt 5 projektu ustawy. Istotną nowością w porównaniu do dotychczas obowiązujących uregulowań jest – zasygnalizowane w art. 36 projektu ustawy – uprawnienie dla Komisji Europejskiej do określania takich wymagań w aktach wykonawczych. Dotychczas wymagania te zawarte były w załączniku do dyrektywy Rady 96/98/WE w sprawie wyposażenia statków, implementowanym przez przepisy aktu wykonawczego do ustawy o wyposażeniu morskim.

Art. 6 projektu ustawy statuuje obowiązek przeprowadzania przez jednostkę notyfikowaną procedur oceny zgodności, które szczegółowo zostały określone w załączniku nr 2 do projektowanej ustawy (odmiennie niż w obowiązującym stanie prawnym, w którym procedury oceny zgodności stanowiły załącznik do rozporządzenia w sprawie wymagań dla wyposażenia morskiego). W artykule tym mowa jest również o kryteriach, jakie powinny spełnić jednostki notyfikowane do przeprowadzenia oceny zgodności – oprócz nawiązania do wymogów określonych w art. 28 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, ustanowiony został warunek spełniania normy

PN-EN ISO/IEC 17065:2013-3 albo Polskiej Normy ją zastępującej. W zakresie kontroli jednostek notyfikowanych utrzymany został obowiązek ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej do przeprowadzania kontroli tych jednostek co najmniej raz na dwa lata. Nowością – wprowadzoną przez dyrektywę 2014/90 – jest możliwość brania udziału w takiej kontroli w charakterze obserwatora również przez przedstawiciela Komisji Europejskiej.

Art. 7 projektu ustawy zawiera domniemanie zgodności spełniania przez wyposażenie morskie wymagań, stanowiąc powtórzenie dotychczas obowiązujących unormowań w tym zakresie.

W art. 8 projektu ustawy, tak jak w dotychczasowym stanie prawnym, wprowadzono obowiązek wnoszenia opłat za czynności związane z obowiązkową oceną zgodności wyposażenia morskiego. Sposób ustalania tych opłat oraz ich maksymalne stawki zostaną określone w akcie wykonawczym ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

Istotną nowością wynikającą z treści art. 9 projektu ustawy jest określenie wzoru deklaracji zgodności UE przez odesłanie do załącznika nr 3.

Określony w art. 10 projektu ustawy sposób oznakowania wyposażenia morskiego nie różni się merytorycznie od dotychczas obowiązujących zasad – jedyną odmienną to umiejscowienie wzoru znaku zgodności w załączniku nr 1 do projektowanej ustawy, podczas gdy w obowiązującym stanie prawnym wzór ten uwzględniony został w załączniku do rozporządzenia w sprawie wymagań dla wyposażenia morskiego.

Przepisy art. 11–13 projektu ustawy określają obowiązki podmiotów gospodarczych: producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera i dystrybutora. Przepisy te uwzględniają postanowienia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, uchylającej decyzję Rady 93/465/EWG (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 82), której unormowania inkorporuje również dyrektywa 2014/90. Obowiązki producenta dotyczą przede wszystkim sporządzenia dokumentacji technicznej wyposażenia morskiego, przeprowadzenia procedury oceny zgodności, sporządzenia deklaracji zgodności UE oraz naniesienia na wyposażeniu morskim znaku zgodności. Stosownie do brzmienia art. 12 projektu ustawy większość obowiązków producenta niemającego siedziby na terytorium co najmniej jednego państwa członkowskiego Unii

Europejskiej może być powierzona upoważnionemu przedstawicielowi. W art. 13 projektu ustawy sformułowano natomiast obowiązki importera i dystrybutora. Obowiązki te dotyczą przede wszystkim umieszczania na wyposażeniu morskim danych kontaktowych tych podmiotów dotyczących prowadzonej działalności oraz współpracy z dyrektorem urzędu morskiego.

Art. 14 projektu ustawy wskazuje dyrektorów urzędów morskich jako organy prowadzące kontrolę wyposażenia morskiego z urzędu lub na wniosek Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W tym względzie projekt ustawy w szerokim zakresie korzysta z rozwiązań systemowych zawartych w ustawie o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Przepisy art. 15–18 projektu ustawy normują odstępstwa od obowiązujących wymagań dla wyposażenia morskiego w przypadku zaistnienia szczególnych przypadków (zastosowanie nowych technologii, przeprowadzanie prób lub ocen wyposażenia morskiego, konieczność wymiany wyposażenia morskiego na statku w porcie państwa trzeciego, brak dostępności na rynku wyposażenia morskiego posiadającego znak zgodności). Odstępstwa tego rodzaju co do zasady uregulowane były również w dotychczasowym stanie prawnym – jedyną nowością jest tu okoliczność uwzględniona w art. 18 projektu ustawy, w którym umożliwiono umieszczenie na statku wyposażenia morskiego nieposiadającego znaku zgodności, w sytuacji braku dostępności na rynku wyposażenia, które posiada takie oznakowanie.

Katalog sankcji za nieprzestrzeganie przepisów projektowanej ustawy i zasady określające ich nakładanie określone zostały w art. 19–27 projektu ustawy. W tym zakresie wprowadzona została istotna zmiana – w dotychczas obowiązującym stanie prawnym przewidziana była odpowiedzialność karna za naruszenie obowiązków określonych w ustawie o wyposażeniu morskim. W celu wzmocnienia działania projektowanej ustawy, a tym samym ochrony konsumentów oraz środowiska naturalnego, proponuje się wprowadzenie kar administracyjnych, nakładanych w drodze decyzji. System kar w projekcie ustawy został oparty (z niezbędnymi modyfikacjami wymaganymi specyfiką sektora morskiego) na rozwiązaniach przyjętych w ustawie o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Kary będą nakładane na podmiot gospodarczy, a ich wysokość została określona kwotowo. Projektowana ustawa – w zależności od czynu – określa maksymalną wysokość kary do 100 000 zł. Ustalając

wysokość kar pieniężnych, dyrektor urzędu morskiego będzie uwzględniał stopień i okoliczności naruszenia przepisów ustawy, liczbę wyposażenia morskiego niezgodnego z wymaganiami wprowadzonego do obrotu, oddanego do użytku lub udostępnionego na rynku, uprzednie naruszenie przepisów ustawy oraz współpracę z organem nadzoru rynku. W art. 26 ust. 3 projektu ustawy przewidziana została także możliwość odstąpienia przez organ od wymierzenia kary pieniężnej, jeżeli podmiot gospodarczy przedstawi dowody potwierdzające podjęcie działań naprawczych. W art. 27 projektu ustawy określono natomiast termin zapłaty kary i unormowano problematykę przedawnienia.

Zmiany w przepisach ustaw, o których mowa w art. 28–33 projektu ustawy, stanowiąc będą konsekwencją uchwalenia projektowanej ustawy.

Przepis art. 34 projektu ustawy pozwala ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej notyfikować bez wcześniejszej autoryzacji jednostki oceniające zgodność wyposażenia morskiego, w zakresie odpowiadającym zakresowi ich notyfikacji w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy oraz zakresowi posiadanej akredytacji, do czasu uzyskania autoryzacji zgodnie z projektowaną ustawą, na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy od dnia jej wejścia w życie. W tym zakresie przepis ten powtarza rozwiązanie przewidziane w art. 128 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Do spraw z zakresu postępowania dotyczącego oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji oraz kontroli i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego niezgodnego z wymaganiami, wszczętych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, mają mieć zastosowanie przepisy dotychczasowe.

Po uchyleniu dotychczas obowiązującej ustawy o wyposażeniu morskim będą stosowane, w zakresie dotyczącym rodzaju wyposażenia morskiego podlegającego procedurom oceny zgodności, wykazu przepisów międzynarodowych zawierających wymagania oraz metod badań wyposażenia morskiego, dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5 ust. 2 uchylanej ustawy o wyposażeniu morskim dotyczące wymagań dla wyposażenia morskiego – do czasu wejścia w życie aktów wykonawczych przyjętych przez Komisję Europejską, określających takie wymagania. Przepisy wykonawcze dotyczące sposobu ustalania i maksymalnej wysokości opłat za czynności związane z oceną zgodności zachowają moc nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Określony w art. 35 dyrektywy 2014/90 obowiązek przekazywania Komisji Europejskiej nazw i danych kontaktowych organów odpowiedzialnych za wykonanie tej dyrektywy (z wykorzystaniem udostępnionego systemu informacyjnego) należeć będzie do ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

Regulacja projektu ustawy jest wyłączona z procedury notyfikacji zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597). Nie istnieje również konieczność przedstawiania projektu ustawy właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej zgodnie z uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Nie odnotowano zgłoszeń podmiotów zainteresowanych pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE USTAWY O WYPOSAŻENIU MORSKIM

Określony w art. 39 projektu ustawy o wyposażeniu morskim termin wejścia w życie ustawy (po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia) wynika z konieczności pilnej implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego i uchylającej dyrektywę Rady 96/98/WE, której termin wdrożenia upłynął w dniu 18 września 2016 r. Termin ten umożliwi również kontynuację w odpowiednio krótkim czasie po wejściu w życie ustawy działalności gospodarczej polskich jednostek notyfikowanych.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o wyposażeniu morskim</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Paweł Brzezicki – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Marek Chmielewski, Radca Ministra, Departament Gospodarki Morskiej, Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Marek.Chmielewski@mgm.gov.pl tel. (22) 583 85 74 Pan Wojciech Zdanowicz – Zastępca Dyrektora Departamentu Gospodarki Morskiej, Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej sekretariatDGM@mgm.gov.pl tel. (22) 583 85 70</p>	<p>Data sporządzenia 22.09.2016 r.</p> <p>Źródło: dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego i uchylająca dyrektywę Rady 96/98/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str.146)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów UC 13</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wdrożenia prawa Unii Europejskiej (dyrektywa 2014/90/UE) w zakresie nadzoru rynku wyposażenia morskiego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W celu implementacji dyrektywy 2014/90/UE proponuje się uchwalenie ustawy o wyposażeniu morskim, która zastąpi dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim. Projektowane przepisy mają na celu zapewnienie jednolitego i zharmonizowanego stosowania zasad w zakresie nadzoru rynku nad wyposażeniem morskim, w szczególności w zakresie kompleksowego i precyzyjnego określenia obowiązków podmiotów działających na tym rynku, polepszenia nadzoru nad jednostkami notyfikowanymi i poprawienia skuteczności stosowania tzw. klauzuli ochronnej przez organy nadzoru rynku. Przedmiotowy projekt ustawy ma na celu również odpowiednie uwzględnienie specyfiki rynku wyposażenia morskiego przez wprowadzenie tzw. Nowych Ram Prawnych (decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, uchylająca decyzję Rady 93/465/EWG (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 82) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30)) w ich zmodyfikowanym zakresie, co pozwoli na uniknięcie nakładania nieadekwatnych obciążeń i obowiązków dla podmiotów gospodarczych, jednostek notyfikowanych i organów administracji rządowej w omawianym sektorze.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W Wielkiej Brytanii dyrektywa 2014/90/UE została implementowana przez przyjęcie tzw. Merchant Shipping (Marine Equipment) Regulations 2016 oraz tzw. Merchant Shipping Notice 1874 (M+F).
Na Malcie dyrektywa 2014/90/UE została implementowana przez przyjęcie tzw. Merchant Shipping (Marine Equipment) Regulations 2016.
W Niemczech dyrektywa 2014/90/UE została implementowana przez przyjęcie tzw. Schiffsicherheitsanpassungsverordnung z dnia 25 października 2015 r.
Wyżej wymienione rozwiązania prawne zapewniły pełną implementację prawa unijnego, harmonizującego wymagania dla wyposażenia morskiego wprowadzanego do obrotu na jednolitym rynku Unii Europejskiej, oraz spowodowały ujednolicenie procedur stosowanych w systemie nadzoru rynku.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Producenci wyposażenia morskiego	Okolo kilkudziesięciu podmiotów	Dane własne/urzędy morskie	Dostosowanie metod produkcji do aktualnych wymagań technicznych
Jednostki notyfikowane	Dwie jednostki	Dane własne	Dostosowanie zakresu oceny zgodności procesu produkcji do aktualnych wymagań technicznych

Organy administracji morskiej (dyrektorzy urzędów morskich oraz minister właściwy do spraw gospodarki morskiej)	Dyrektorzy urzędów morskich w Gdyni, Słupsku i Szczecinie	Dane własne	Nadzór rynku wyposażenia morskiego, w tym wydawanie decyzji administracyjnych również w zakresie kar pieniężnych nakładanych na podmioty gospodarcze
---	---	-------------	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został przekazany do konsultacji w dniu 24 czerwca 2016 r. do następujących podmiotów:

- Rada Dialogu Społecznego,
- Business Centre Club – Związek Pracodawców,
- Federacja Związków Zawodowych Marynarzy i Rybaków,
- Forum Związków Zawodowych,
- Krajowa Sekcja Morska Marynarzy i Rybaków NSZZ „Solidarność”,
- NSZZ „Solidarność”,
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- Organizacja Marynarzy Kontraktowych NSZZ „Solidarność”,
- Ogólnopolski Związek Zawodowy Oficerów i Marynarzy,
- Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
- Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- Związek Rzemiosła Polskiego,
- Polski Komitet Normalizacyjny,
- Związek Armatorów Polskich,
- Polska Żegluga Morska,
- Polskie Linie Oceaniczne,
- Polski Rejestr Statków S.A.,
- Centrum Techniki Okrętowej S.A.,
- Krajowa Izba Gospodarki Morskiej,
- Krajowa Izba Gospodarcza,
- Polska Żegluga Bałtycka.

Wyniki konsultacji zostały omówione w raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Zadania realizowane przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej oraz dyrektorów urzędów morskich na podstawie projektowanej ustawy będą finansowane w ramach limitu wydatków określonego corocznie w ustawie budżetowej dla części 21 – Gospodarka morską, bez konieczności dodatkowych zwiększeń.											

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Ze względu na to, że liczba i skala przyszłych incydentów, które będą pociągać za sobą konieczność nałożenia kary pieniężnej, jest nieprzewidywalna, trudno wskazać wielkość dochodów państwa z tym związanych. Można jedynie zauważyć, że dotychczas nie nałożono żadnej kary w tym zakresie.						
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
Niemierzalne		Wdrożenie do polskiego prawa aktualnych wymogów unijnych w odniesieniu do wyposażenia morskiego ustanowi warunki dla polskich producentów do wytwarzania tego wyposażenia zgodnie z obowiązującymi standardami oraz umożliwi prowadzenie konkurencyjnej działalności w tym zakresie na rynku Unii Europejskiej.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
Komentarz: Z uwagi na wprowadzenie systemu administracyjnych kar pieniężnych, obowiązek wymierzania tych kar przejdzie na dyrektorów urzędów morskich, co może wiązać się ze zwiększeniem liczby procedur dla tych organów.								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowane rozwiązania nie będą miały wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:		☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie			
Omówienie wpływu		Zaktualizowane wymogi dla wyposażenia morskiego przyczynią się do poprawy parametrów technicznych i mniejszej awaryjności w trakcie użytkowania tego wyposażenia.						
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego								
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi od dnia wejścia w życie tego aktu.								
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?								
Ocena i aktualizacja wymagań dla wyposażenia morskiego prowadzona będzie przez Komisję Europejską, co skutkować powinno bieżącym cyklicznym aktualizowaniem aktów wykonawczych przyjmowanych w tym zakresie przez Komisję Europejską.								
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)								
Brak.								

RAPORT Z KONSULTACJI

PROJEKTU USTAWY O WYPOSAŻENIU MORSKIM

Niniejszy raport został sporządzony na podstawie § 51 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979, z późn. zm.) i zawiera podsumowanie konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o wyposażeniu morskim.

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Projekt ustawy o wyposażeniu morskim (UC 13) został przekazany w dniu 24 czerwca 2016 r. do konsultacji i opiniowania przez Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej do następujących podmiotów:

1. Rada Dialogu Społecznego,
2. Business Centre Club – Związek Pracodawców,
3. Federacja Związków Zawodowych Marynarzy i Rybaków,
4. Forum Związków Zawodowych,
5. Krajowa Sekcja Morska Marynarzy i Rybaków NSZZ „Solidarność”,
6. NSZZ „Solidarność”,
7. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
8. Organizacja Marynarzy Kontraktowych NSZZ „Solidarność”,
9. Ogólnopolski Związek Zawodowy Oficerów i Marynarzy,
10. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
11. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
12. Związek Rzemiosła Polskiego,
13. Polski Komitet Normalizacyjny,
14. Związek Armatorów Polskich,
15. Polska Żegluga Morska,
16. Polskie Linie Oceaniczne,
17. Polski Rejestr Statków S.A.,
18. Centrum Techniki Okrętowej S.A.,
19. Krajowa Izba Gospodarki Morskiej,
20. Krajowa Izba Gospodarcza,
21. Polska Żegluga Bałtycka.

Projekt został również udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w celu zapoznania się z nim przez wszystkie zainteresowane podmioty. Termin na zgłoszenie uwag został ustalony na 30 dni dla związków zawodowych, organizacji pracodawców i Rady Dialogu Społecznego oraz na 14 dni dla pozostałych podmiotów (od dnia otrzymania projektu).

Treść zgłoszonych uwag oraz odniesienie się do nich zawarte jest w załączonej tabeli.

2. Przedstawienie wyników konsultacji projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt nie wymagał zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

**Zestawienie uwag otrzymanych w ramach konsultacji
do projektu ustawy o wyposażeniu morskim**

	Uwaga	Odpowiedź Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej
1.	Polski Rejestr Statków S.A.	
	<p>1. Art. 3 definicje. Wprawdzie art. 4 ustawy odwołuje się do definicji występujących w ustawie o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, jednak celowe wydaje się dodanie poniższych definicji pojęć występujących w treści niniejszej ustawy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - jednostce notyfikowanej - należy przez to rozumieć organizację wyznaczoną przez właściwy organ administracji krajowej państwa członkowskiego UE do przeprowadzania oceny zgodności wyrobów, - ocenie zgodności - należy przez to rozumieć proces realizowany przez jednostkę notyfikowaną wykazujący, czy wyposażenie morskie jest zgodne z wymaganiami określonymi a w aktach unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego mających zastosowanie do tego wyposażenia, - certyfikacie zgodności - należy przez to rozumieć dokument wydany przez jednostkę notyfikowaną, potwierdzający, że wyrób, projekt wyrobu lub proces jego wytwarzania są zgodne z wymaganiami, - deklaracji zgodności - należy przez to rozumieć oświadczenie producenta, instalatora lub ich upoważnionego przedstawiciela albo prywatnego importera, na ich wyłączną odpowiedzialność, że wyrób jest zgodny z wymaganiami. 	<p>Uwaga częściowo uwzględniona – dodano definicję deklaracji zgodności UE (w pozostałych przypadkach definicje są jednolite dla całego systemu nadzoru rynku i nie ma uzasadnienia dla ich powielania w projekcie ustawy).</p>
	<p>2. Proponujemy także zastąpienie terminu „produkt”, który występuje np. w opisie modułu B lub E w Załączniku 2 terminem „wyrób” stosowanym w ustawie o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz w normie ISO 9001 - Systemy zarządzania jakością. Wymagania.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p>
	<p>3. Art. 3.6 Definicja „znaku zgodności” Proponujemy w tej definicji zamiast słowa „lub” użyć „i” ponieważ w przypadku zastosowania badania typu (moduł B), konieczne jest łączne zastosowanie tego badania i procedury zapewnienia jakości produkcji (moduł D) lub procedury zapewnienia jakości wyrobu (moduł E).</p> <ul style="list-style-type: none"> - znak zgodności - należy przez to rozumieć oznakowanie wymienione w Załączniku nr 1 lub oznakowanie elektroniczne, potwierdzające zgodność wyposażenia morskiego i procesu zapewnienia jakości produkcji (moduł D) lub procedury zapewnienia jakości wyrobu (moduł E) z wymaganiami. 	<p>Uwaga nieuwzględniona – zakres łączenia modułów zostanie określony dopiero w aktach wykonawczych przyjętych przez Komisję Europejską.</p>

	<p>4. Art. 6.6 dotyczący kontroli jednostek notyfikowanych - proponuje się przyjęcie następującego brzmienia ust. 6:</p> <p>6. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej:</p> <p>a) przeprowadza akredytację jednostki oceniającej zgodność,</p> <p>b) udziela w drodze decyzji, na jej wniosek, autoryzacji jednostki oceniającej zgodność,</p> <p>c) dokonuje notyfikacji autoryzowanych jednostek,</p> <p>d) co najmniej raz na dwa lata, przeprowadza kontrolę jednostek notyfikowanych w zakresie spełnienia przez nie wymaganych kryteriów, o których mowa w ust. 4 oraz sposobie wykonywania obowiązków, które jednostki te wykonują w zakresie udzielonej autoryzacji. W kontroli mogą brać udział w charakterze obserwatora również przedstawiciele Komisji Europejskiej.</p> <p>Z art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 wynika że, akredytacja może być przeprowadzana bezpośrednio przez samą władzę publiczną państwa członkowskiego, tak też ma to bardzo często miejsce w pozostałych państwach UE.</p> <p>Okresowa kontrola przeprowadzana przez osoby upoważnione przez ministra oraz bieżąca współpraca z nimi powoduje, że audyty akredytacyjne przeprowadzane przez Polskie Centrum Akredytacji w praktyce dublują czynności przeprowadzane przez przedstawicieli ministerstwa. Naraża to PRS na nieuzasadnione dodatkowe koszty i wymaga dodatkowego zaangażowania pracowników w działania związane z audytami PCA.</p> <p>Należy również zaznaczyć, że w Polsce działają tylko dwie jednostki notyfikowane w zakresie dyrektywy MED. I powoduje to brak specjalistów w tej dziedzinie, co również stanowi utrudnienie w procedowaniu oceny przez PCA w tym zakresie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przewiduje kompetencje do przeprowadzania akredytacji jedynie dla Polskiego Centrum Akredytacji.</p>
<p>2.</p>	<p>Centrum Techniki Okrętowej S.A.</p>	
	<p>Proponuje się zmianę brzmienia zapisu art. 6.:</p> <p>6. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej:</p> <p>a) udziela akredytacji jednostce oceniającej zgodność wyposażenia morskiego,</p> <p>b) udziela w drodze decyzji, na wniosek jednostki oceniającej zgodność wyposażenia morskiego autoryzacji,</p> <p>c) dokonuje notyfikacji autoryzowanych jednostek,</p> <p>d) co najmniej raz na dwa lata przeprowadza kontrolę jednostek notyfikowanych w zakresie spełniania przez nie wymaganych kryteriów, o których mowa w ustępie 4, oraz sposobu wykonywania obowiązków, które jednostki te wykonują w zakresie udzielonej autoryzacji. W kontroli mogą brać udział w charakterze obserwatora również przedstawiciele Komisji Europejskiej.</p> <p>Powyższe stanowisko uzasadnione jest treścią art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) 765/2008, z którego wynika, że akredytacja może być przeprowadzana bezpośrednio przez władzę publiczną państwa członkowskiego. Ma to miejsce w wielu krajach członkowskich UE.</p> <p>W Polsce przeprowadzane są audyty Polskiego Centrum Akredytacji (1 raz w roku) oraz kontrole przez osoby upoważnione przez ministra (raz na dwa lata), co w oczywisty sposób dyskryminuje polskie jednostki notyfikowane w porównaniu z innymi krajami członkowskimi oraz naraża je na nieuzasadnione dodatkowe koszty. Dla jednostki notyfikowanej CTO S.A. jest to duży</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przewiduje kompetencje do przeprowadzania akredytacji jedynie dla Polskiego Centrum Akredytacji.</p>

	problem również ze względu na niewielką ilość personelu, coroczne audyty PCA wymagają bowiem dodatkowego zaangażowania zasobów ludzkich w działania z nimi związane.	
3.	Organizacja Marynarzy Kontraktowych NSZZ Solidarność	
	<p>Projekt ustawy uwzględnia przypadek przenoszenia statku do polskiego rejestru okrętowego z rejestru innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (art. 16.7), natomiast pomija możliwość takiego przenoszenia z rejestru państwa trzeciego tj. państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej.</p> <p>Aktualnie wszystkie morskie statki handlowe polskiej własności pływają pod obcymi banderami i ich przynależność należy do innych państw. W przeważającej większości państwa te nie są członkami Unii Europejskiej lub Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) i zaliczane są do tzw. państw tanich bander.</p> <p>Program obecnej ekipy rządowej zapowiada działania mające doprowadzić do rejestracji polskich statków do polskiego rejestru okrętowego.</p> <p>Uważamy, że projekt ustawy powinien uwzględnić również przypadek przenoszenia statku do polskiego rejestru okrętowego z rejestru państwa trzeciego, szczególnie, że jest to wspomniane w art. 7 „Przeniesienie statku do bandery państwa członkowskiego” dyrektywy 2014/90/UE</p>	Uwaga uwzględniona.
4.	Związek Armatorów Polskich/Polska Żegluga Morska	
	<p>1. Art. 8.3 - propozycja rozważenia treści artykułu jak poniżej: „Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania opłat za czynności, o których mowa w ust. 1 oraz maksymalne wysokości tych opłat, z uwzględnieniem okoliczności, ze stawki tych opłat powinny zapewnić pokrycie kosztów ich przeprowadzenia oraz innych uzasadnionych kosztów”.</p> <p>Uzasadnienie: powyższa zmiana uczyni treść art. bardziej przejrzysta.</p>	Wobec zmiany treści tego przepisu po uwzględnieniu stanowiska RCL – uwaga stała bezprzedmiotowa.
	<p>2. Art. 16.2 propozycja rozważenia treści artykułu jak poniżej: „Przy wydawaniu pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, dyrektor urzędu morskiego powinien zapewnić jednakowe traktowanie wyposażenia wyprodukowanego w różnych krajach”.</p> <p>Uzasadnienie” proponujemy w treści artykułu wykreślić wyrażenie „oraz wykluczyć faworyzowanie wyposażenia produkowanego w Rzeczypospolitej Polskiej”</p> <p>Naszym zdaniem wyrażenie „dyrektor urzędu morskiego powinien zapewnić jednakowe traktowanie wyposażenia wyprodukowanego w różnych krajach”, dotyczy również Rzeczypospolitej Polskiej i wyczerpuje, między innymi znamiona zakazu faworyzowania przez niego wyposażenia produkowanego Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	Uwaga uwzględniona.

	<p>3. Art. 3 - rozważyć zawarcie w art. 3 projektu niniejszej ustawy (na wzór art. 2 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE) definicji pojęcia „jednostka notyfikowana”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona – stosowna definicja znajduje się już w ustawie o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, do której projekt ustawy odwołuje się w art. 4.</p>
--	--	---

TABELA ZGODNOŚCI

1.	nr celex / nr naturalny / zmiany dyrektywy				
	2014/90/UE				
2.	tytuł dyrektywy				
	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego i uchylająca dyrektywę Rady 96/98/WE				
3.	organ bądź organy administracji rządowej odpowiedzialne za transpozycję dyrektywy				
	Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej				
4.	wykaz aktów normatywnych transponujących przepisy dyrektywy				
	Projekt ustawy o wyposażeniu morskim Ustawa z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281) Ustawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, z późn. zm.)				
5.	Art. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Art. aktu normatywnego transponującego przepis dyrektywy	Treść przepisu aktu normatywnego	Uwagi

Art. 1	Celem niniejszej dyrektywy jest zwiększenie bezpieczeństwa na morzu i zapobieganie zanieczyszczaniu wód morskich poprzez jednolite stosowanie odpowiednich instrumentów międzynarodowych dotyczących wyposażenia morskiego, które ma zostać umieszczone na statkach UE, oraz zapewnienie swobodnego przepływu tego wyposażenia w Unii.	Art. 1 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 1. Ustawa określa zasady: 1) funkcjonowania systemu oceny zgodności z wymaganiami dotyczącymi wyposażenia morskiego; 2) działania systemu kontroli wyposażenia morskiego.	
Art. 2	Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: 1) „wyposażenie morskie” oznacza wyposażenie objęte zakresem niniejszej dyrektywy zgodnie z art. 3; 2) „statek UE” oznacza statek pływający pod banderą państwa członkowskiego i objęty zakresem konwencji międzynarodowych; 3) „konwencje międzynarodowe” oznaczają następujące konwencje wraz z obowiązkowo stosowanymi protokołami i kodeksami do tych konwencji, przyjęte pod auspicjami Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), które weszły w życie i które określają szczegółowe warunki zatwierdzania przez państwo bandery wyposażenia umieszczanego na statkach: —Konwencja w sprawie międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu (Colreg) z 1972 r., —Międzynarodowa konwencja o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Marpol) z 1973 r., —Międzynarodowa Konwencja o bezpieczeństwie życia na morzu (Solas) z 1974 r.; 4) „normy badań” oznaczają normy badań dla wyposażenia morskiego ustanowione przez: — Międzynarodową Organizację Morską (IMO), — Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO), — Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC), — Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN), — Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (Cenelec), — Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU), — Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI), — Komisję, zgodnie z art. 8 i art. 27 ust. 6 niniejszej	Art. 3 projektu ustawy o wyposażeniu morskim Art. 4 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 1) konwencjach międzynarodowych – należy przez to rozumieć: a) Konwencję w sprawie międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu z 1972 roku, sporządzoną w Londynie dnia 20 października 1972 r. (Dz. U. z 1977 r. poz. 61 i 62 oraz z 1984 r. poz. 106), b) Międzynarodową konwencję o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, 1973, sporządzoną w Londynie dnia 2 listopada 1973 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 761 i 773), c) Międzynarodową konwencję o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzoną w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 869); 2) normach dotyczących badań – należy przez to rozumieć normy określające metody i wyniki badań wyposażenia morskiego określone przez: a) Międzynarodową Organizację Morską, b) Międzynarodową Organizację Normalizacyjną, c) Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną, d) Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny, e) Europejski Komitet do spraw Norma-	

	<p>dyrektywy, —organy regulacyjne uznane w ramach porozumień o wzajemnym uznawaniu, których Unia jest stroną;</p> <p>5) „instrumenty międzynarodowe” oznaczają konwencje międzynarodowe wraz z rezolucjami i okólnikami IMO, mającymi na celu stosowanie tych konwencji w ich najnowszych wersjach, i normami badań;</p> <p>6) „znak koła sterowego” oznacza symbol, o którym mowa w art. 9, przedstawiony w załączniku I lub, w stosownych przypadkach, oznakowanie elektroniczne, o którym mowa w art. 11;</p> <p>7) „jednostka notyfikowana” oznacza organizację wyznaczoną przez właściwy organ administracji krajowej państwa członkowskiego zgodnie z art. 17;</p> <p>8) „udostępnienie na rynku” oznacza dowolną dostawę wyposażenia morskiego na rynku unijnym w ramach działalności handlowej, odpłatną lub nieodpłatną;</p> <p>9) „wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie wyposażenia morskiego na rynku unijnym po raz pierwszy;</p> <p>10) „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która produkuje wyposażenie morskie lub która zleca zaprojektowanie lub wyprodukowanie wyposażenia morskiego, oraz wprowadza to wyposażenie do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym;</p> <p>11) „upoważniony przedstawiciel” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, która otrzymała pisemne pełnomocnictwo producenta do wykonywania w jego imieniu określonych zadań;</p> <p>12) „importer” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, która wprowadza do obrotu na rynku unijnym wyposażenie morskie z państwa trzeciego;</p> <p>13) „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, inną niż producent lub importer, która udostępnia wyposażenie morskie na rynku;</p> <p>14) „podmiot gospodarczy” oznacza producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera i dystrybutora;</p> <p>15) „akredytacja” oznacza akredytację w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;</p> <p>16) „krajowa jednostka akredytująca” oznacza krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu art. 2 pkt 11 roz-</p>		<p>lizacji Elektrotechniki, f) Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych, g) Europejski Komitet Normalizacyjny, h) Komisję Europejską, i) organy regulacyjne uznane w ramach porozumień o wzajemnym uznawaniu, których stroną jest Unia Europejska;</p> <p>3) wyposażeniu morskim – należy przez to rozumieć wyroby umieszczone lub które mają być umieszczone na statkach UE, i które zgodnie z przepisami międzynarodowymi wymagają zatwierdzenia przez administrację państwa bandery, niezależnie od tego, czy statek znajduje się na terytorium Unii Europejskiej, w czasie, gdy wyposażenie morskie jest na nim umieszczone;</p> <p>4) wyposażeniu radiokomunikacyjnym – należy przez to rozumieć wyposażenie morskie określone w rozdziale IV konwencji, o której mowa w pkt 1 lit. c, oraz radiotelefon VHF do łączności dwukierunkowej określony w prawidło 6.2.1 rozdziału III konwencji, o której mowa w pkt 1 lit. c;</p> <p>5) przepisach międzynarodowych – należy przez to rozumieć konwencje międzynarodowe, rezolucje i okólniki Międzynarodowej Organizacji Morskiej oraz normy dotyczące badań;</p> <p>6) znaku zgodności – należy przez to rozumieć oznakowanie określone w załączniku nr 1 do ustawy, potwierdzające zgodność wyposażenia morskiego lub procesu jego wytwarzania z wymaganiami;</p> <p>7) statku – należy przez to rozumieć urządzenie pływające używane w środowisku morskim, w tym wodoloty, poduszkowce,</p>	
--	---	--	--	--

	<p>porządzenia (WE) nr 765/2008;</p> <p>17) „ocena zgodności” oznacza proces realizowany przez jednostki notyfikowane, zgodnie z art. 15, wykazujący, czy wyposażenie morskie jest zgodne z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie;</p> <p>18) „jednostka oceniająca zgodność” oznacza organ, który wykonuje czynności z zakresu oceny zgodności, w tym wzorcowanie, badanie, certyfikację i inspekcję;</p> <p>19) „odzyskanie” oznacza dowolny środek mający na celu doprowadzenie do zwrotu wyposażenia morskiego, które zostało już umieszczone na statkach UE lub nabyte z zamiarem umieszczenia na statkach UE;</p> <p>20) „wycofanie” oznacza dowolny środek, którego celem jest niedopuszczenie do udostępnienia na rynku wyposażenia morskiego w ramach danego łańcucha dostaw;</p> <p>21) „deklaracja zgodności UE” oznacza oświadczenie wydane przez producenta zgodnie z art. 16;</p> <p>22) „produkt” oznacza element wyposażenia morskiego.</p>		<p>statki podwodne i platformy wiertnicze, podlegające konwencjom międzynarodowym;</p> <p>8) statku UE – należy przez to rozumieć statek pływający pod banderą państwa członkowskiego Unii Europejskiej i objęty zakresem przepisów międzynarodowych;</p> <p>9) państwie członkowskim Unii Europejskiej – należy przez to rozumieć również państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;</p> <p>10) państwie trzecim – należy przez to rozumieć państwo niebędące państwem członkowskim Unii Europejskiej;</p> <p>11) importerze – należy przez to rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która wprowadza do obrotu na rynku państw członkowskich Unii Europejskiej wyposażenie morskie z państwa trzeciego;</p> <p>12) dystrybutorze – należy przez to rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, inną niż producent lub importer, która udostępnia wyposażenie morskie na rynku;</p> <p>13) odzyskaniu – należy przez to rozumieć dowolny środek mający na celu doprowadzenie do zwrotu wyposażenia morskiego, które zostało już umieszczone na statkach UE lub nabyte z zamiarem umieszczenia na statkach UE;</p> <p>14) deklaracji zgodności UE – należy przez to rozumieć oświadczenie producenta albo jego upoważnionego przedstawiciela, na</p>	
--	--	--	---	--

				<p>jego wyłączną odpowiedzialność, że wyposażenie morskie jest zgodne z wymaganiami;</p> <p>15) wymaganiach – należy przez to rozumieć wymagania dla wyposażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.</p> <p>Art. 4. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 1–5, 7, 10–16, 19, 20, 22–27 i 29, art. 7 ust. 2, art. 22–37, art. 58–87 oraz art. 95 i art. 96 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579), zwanej dalej "ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku", z tym że wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obejmuje również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wyposażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.</p>	
--	--	--	--	--	--

Art. 3	<p>1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do wyposażenia, które jest umieszczane lub które ma być umieszczane na statkach UE i które zgodnie z instrumentami międzynarodowymi wymaga zatwierdzenia przez administrację państwa bandery, niezależnie od tego czy statek znajduje się na terytorium Unii, w czasie gdy wyposażenie jest na nim umieszczone.</p> <p>2. Niezależnie od faktu, że wyposażenie, o którym mowa w ust. 1, może być również objęte zakresem innych instrumentów prawa Unii niż niniejsza dyrektywa, wyposażenie to, do celów określonych w art. 1, podlega wyłącznie niniejszej dyrektywie.</p>	Art. 2 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	<p>Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się do wyposażenia morskiego, które jest umieszczone lub które ma być umieszczone na statkach UE.</p> <p>2. Przepisów ustawy nie stosuje się do jednostek pływających Marynarki Wojennej, Straży Granicznej, Policji i Służby Celnej.</p>	
Art. 4	<p>1. Wyposażenie morskie umieszczane na statkach UE w terminie lub po terminie, o którym mowa w art. 39 ust. 1 akapit drugi, musi spełniać wymogi instrumentów międzynarodowych w zakresie projektu, budowy i działania obowiązujące w chwili, gdy wyposażenie to jest umieszczane na statku.</p> <p>2. Zgodność wyposażenia morskiego z wymogami, o których mowa w ust. 1, jest wykazywana jedynie zgodnie z normami badań i poprzez procedury oceny zgodności, o których mowa w art. 15.</p> <p>3. Instrumenty międzynarodowe stosuje się bez uszczerbku dla procedury kontroli zgodności, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2099/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady.</p> <p>4. Wymogi i normy, o których mowa w ust. 1 i 2 są wdrażane w jednolity sposób, zgodnie z art. 35 ust. 2.</p>	Art. 5 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 5. Wyposażenie morskie przed wprowadzeniem go do obrotu, umieszczeniem lub zainstalowaniem na statku podlega ocenie zgodności z wymaganiami.	
Art. 5	<p>1. Wydając, zatwierdzając certyfikaty lub przedłużając termin ważności certyfikatów statków pływających pod ich banderą zgodnie z wymogami konwencji międzynarodowych, państwa członkowskie zapewniają zgodność wyposażenia morskiego umieszczonego na tych statkach z wymogami niniejszej dyrektywy.</p> <p>2. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia zgodności wyposażenia morskiego umieszczonego na statkach pływających pod ich banderą z wymogami instrumentów międzynarodowych mających zastosowanie do wyposażenia, które zostało już umieszczone na tych statkach. Komisji przyznaje się uprawnienia wykonawcze w celu zapewnienia jednolitego stosowania</p>	<p>Art. 2 projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p> <p>Art. 5 projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p>	<p>Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się do wyposażenia morskiego, które jest umieszczone lub które ma być umieszczone na statkach UE.</p> <p>2. Przepisów ustawy nie stosuje się do jednostek pływających Marynarki Wojennej, Straży Granicznej, Policji i Służby Celnej.</p> <p>Art. 5. Wyposażenie morskie przed wprowadzeniem go do obrotu, umieszczeniem lub zainstalowaniem na statku podlega ocenie zgodności z wymaganiami.</p>	

	tych środków, zgodnie z art. 35 ust. 3.			
--	---	--	--	--

Art. 6	Państwa członkowskie nie zabraniają wprowadzania do obrotu ani umieszczania na statkach UE wyposażenia morskiego ani nie odmawiają wydania certyfikatów w odniesieniu do tego wyposażenia statkom pływającym pod ich banderą, bądź przedłużenia terminu ważności tych certyfikatów, jeżeli to wyposażenie jest zgodne z niniejszą dyrektywą.	Art. 7 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 7. Domniemywa się, że wyposażenie morskie, na którym umieszczono znak zgodności i dla którego sporządzono dokumentację potwierdzającą spełnianie wymagań w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, jest zgodne z wymaganiami.	
Art. 7	<p>1. W przypadku statku spoza UE, który ma zostać przeniesiony pod banderę jednego z państw członkowskich, statek ten podczas przeniesienia poddawany jest inspekcji przez przyjmujące państwo członkowskie, aby sprawdzić, czy faktyczny stan jego wyposażenia morskiego odpowiada posiadanym przez niego certyfikatowi bezpieczeństwa oraz czy wyposażenie to spełnia wymogi niniejszej dyrektywy i opatrzone jest znakiem koła sterowego albo czy – zgodnie z ustaleniami organu administracji tego państwa członkowskiego – jest ono równoważne z wyposażeniem morskim certyfikowanym zgodnie z niniejszą dyrektywą od dnia 18 września 2016 r.</p> <p>2. W przypadku braku możliwości ustalenia daty instalacji wyposażenia morskiego na statku państwo członkowskie może określić zadowalające wymogi równoważne, uwzględniając odpowiednie instrumenty międzynarodowe.</p> <p>3. Jeżeli wyposażenie nie zostało opatrzone znakiem koła sterowego ani nie zostało uznane przez organ administracji za równoważne, zostaje wymienione.</p> <p>4. W przypadku wyposażenia morskiego, które zostało uznane za równoważne na mocy niniejszego artykułu, państwo członkowskie wydaje certyfikat dla tego wyposażenia; certyfikat ten jest przez cały czas przechowywany razem z wyposażeniem. W certyfikacie tym zawiera się pozwolenie państwa członkowskiego bandery na stosowanie danego wyposażenia na statku oraz nakłada wszelkie ograniczenia lub określa wszelkie przepisy dotyczące jego stosowania.</p>	Art. 21 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim	<p>Art. 21. 1. W przypadku statku zbudowanego po dniu 17 lutego 1997 r., który był uprzednio wpisany do rejestru okrętowego państwa trzeciego, inspekcja wstępna ma na celu dodatkowo sprawdzenie, czy wyposażenie statku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odpowiada dokumentom w zakresie wymagań określonych w ustawie o wyposażeniu morskim; 2) posiada znak zgodności lub 3) może być uznane za równoważne z wyposażeniem spełniającym wymagania w rozumieniu ustawy o wyposażeniu morskim. <p>2. Organ inspekcyjny, po przedstawieniu przez armatora dokumentów potwierdzających, że wyposażenie statku spełnia wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 3, na jego wniosek, wydaje certyfikat uznania wyposażenia za równoważne. Certyfikat ten powinien określać warunki i ograniczenia stosowania tego wyposażenia i powinien być przechowywany na statku.</p> <p>3. Dla potwierdzenia, że wyposażenie statku może zostać uznane za równoważne, dyrektor urzędu morskiego może podjąć działania określone w art. 40f ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2014 r. poz. 1645, z późn. zm.).</p> <p>4. Koszty uzyskania dokumentów i certyfikatu, o którym mowa w ust. 2, ponosi armator.</p>	Art. 21 jest również przedmiotem nowelizacji poprzez art. 33 projektu ustawy o wyposażeniu morskim
Art. 8	1. Nie naruszając przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/34/WE zmienionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012,			Nie wymaga transpozycji - dotyczy zadań Komisji Europejskiej

	<p>Unia dąży do opracowania przez IMO i przez organy normalizacyjne odpowiednich norm międzynarodowych, w tym szczegółowych specyfikacji technicznych i norm badań, dotyczących wyposażenia morskiego, których stosowanie lub montaż na statkach uważane są za niezbędny warunek zwiększenia bezpieczeństwa na morzu oraz zapobiegania zanieczyszczeniu morza. Komisja regularnie monitoruje postęp prac w tym zakresie.</p> <p>2. W przypadku braku normy międzynarodowej dotyczącej określonego elementu wyposażenia morskiego, w nadzwyczajnych okolicznościach należyce uzasadnionych odpowiednią analizą oraz w celu usunięcia poważnego i niedopuszczalnego zagrożenia dla bezpieczeństwa na morzu, dla zdrowia lub dla środowiska oraz z uwzględnieniem ewentualnych bieżących prac na szczęblu IMO, Komisja ma prawo przyjmować w drodze aktów delegowanych, zgodnie z art. 37 zharmonizowane wymagania techniczne i normy badań dotyczące tego określonego elementu wyposażenia morskiego.</p> <p>Szczególnie istotne jest, aby Komisja w czasie opracowywania tych aktów delegowanych przeprowadzała konsultacje z ekspertami, również z ekspertami państw członkowskich.</p> <p>Te specyfikacje techniczne i normy badań są stosowane przejściowo do chwili przyjęcia przez IMO normy dla tego określonego elementu wyposażenia morskiego.</p> <p>3. W nadzwyczajnych okolicznościach należyce uzasadnionych odpowiednią analizą oraz w celu usunięcia poważnego i niedopuszczalnego zagrożenia dla bezpieczeństwa na morzu, dla zdrowia lub dla środowiska spowodowanego poważnym niedociągnięciem lub anomalią w istniejącej normie dotyczącej określonego elementu wyposażenia morskiego, które to niedociągnięcie lub anomalia została wskazana przez Komisję zgodnie z art. 35 ust. 2 lub 3, i z uwzględnieniem ewentualnych bieżących prac na szczęblu IMO, Komisja ma prawo przyjmować, w drodze aktów delegowanych, zgodnie z art. 37 zharmonizowane wymagania techniczne i normy badań dotyczące tego określonego elementu wyposażenia morskiego, w zakresie niezbędnym wyłącznie do usunięcia tego poważnego niedociągnięcia lub anomalii.</p>			
--	---	--	--	--

	<p>Szczególnie istotne jest, aby Komisja w czasie opracowywania tych aktów delegowanych przeprowadzała konsultacje z ekspertami, również z ekspertami państw członkowskich.</p> <p>Te specyfikacje techniczne i normy badań są stosowane przejściowo do chwili przyjęcia przez IMO normy dla tego określonego elementu wyposażenia morskiego.</p> <p>4. Specyfikacje techniczne i normy przyjmowane zgodnie z ust. 2 i 3 są udostępniane nieodpłatnie przez Komisję.</p>			
--	--	--	--	--

Art. 9	<p>1. Wyposażenie morskie, którego zgodność z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie została wykazana zgodnie z odpowiednimi procedurami oceny zgodności, zostaje opatrzone znakiem koła sterowego.</p> <p>2. Znak koła sterowego nie wolno umieszczać na żadnym innym produkcie.</p> <p>3. Format stosowanego znaku koła sterowego zostaje określony w załączniku I.</p> <p>4. Stosowanie znaku koła sterowego podlega ogólnym zasadom określonym w art. 30 ust. 1 i 3–6 rozporządzenia (WE) nr 765/2008; jakiegokolwiek odniesienie do oznakowania CE w tym rozporządzeniu należy rozumieć jako odniesienie do znaku koła sterowego.</p>	<p>Art. 3 pkt 6 projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p> <p>Art. 9 ust. 1 projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p> <p>Załącznik 1 do projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p>	<p>Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:</p> <p>6) znaku zgodności – należy przez to rozumieć oznakowanie określone w załączniku nr 1 do ustawy, potwierdzające zgodność wyposażenia morskiego lub procesu jego wytwarzania z wymaganiami;</p> <p>Art. 9. 1. Producent albo jego upoważniony przedstawiciel, który poddał wyposażenie morskie lub proces jego wytwarzania ocenie zgodności z wymaganiami i potwierdził jego zgodność, wystawia deklarację zgodności UE, którą dołącza do wyposażenia morskiego, i umieszcza na wyposażeniu morskim znak zgodności.</p>	
Art. 10	<p>1. Znak koła sterowego nanoszony jest tak, aby był widoczny, czytelny i aby nie można go było usunąć z produktu lub z jego tabliczki znamionowej oraz aby był, w stosownych przypadkach, wbudowany w oprogramowanie. W przypadku gdy z uwagi na charakter produktu nie ma takiej możliwości lub gwarancji, znak koła sterowego umieszcza się na opakowaniu i na dokumentach towarzyszących.</p> <p>2. Znak koła sterowego nanosi się na produkt pod koniec fazy produkcji.</p> <p>3. Pod znakiem koła sterowego umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli bierze ona udział w procesie kontroli produkcji, oraz rok, w którym znak został naniesiony.</p> <p>4. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej umieszcza sama jednostka, lub producent albo jego upoważniony przedstawiciel, zgodnie z poleceniem jednostki notyfikowanej.</p>	Art. 10 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	<p>Art. 10. 1. Znak zgodności umieszcza się na wyposażeniu morskim przed jego zainstalowaniem lub umieszczeniem na statku.</p> <p>2. Znak zgodności umieszcza się tak, aby był widoczny i czytelny, nie można go było usunąć z wyposażenia morskiego lub z jego tabliczki znamionowej oraz był, w stosownych przypadkach, wbudowany w oprogramowanie. Jeżeli nie ma takiej możliwości z uwagi na charakter wyposażenia morskiego, znak zgodności umieszcza się na opakowaniu i na dokumentach towarzyszących wyposażeniu morskemu.</p> <p>3. Pod znakiem zgodności umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej oraz rok, w którym znak zgodności został umieszczony. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej umieszcza ta jednostka albo, zgodnie z jej poleceniem, producent albo jego upoważniony przedstawiciel.</p> <p>4. Zabrania się umieszczania na wyposażeniu morskim, które nie spełnia wymagań oraz dla</p>	

				<p>którego producent albo jego upoważniony przedstawiciel nie wystawił deklaracji zgodności UE, znaku zgodności lub znaku podobnego do znaku zgodności mogącego wprowadzać w błąd nabywcę lub użytkownika tego wyposażenia morskiego.</p> <p>5. Zabrania się umieszczania znaku zgodności na innym wyrobie niż wyposażenie morskie.</p> <p>6. Zabrania się wprowadzania do obrotu wyposażenia morskiego nieposiadającego znaku zgodności, z zastrzeżeniem art. 15–18.</p>	
--	--	--	--	---	--

Art. 11	<p>1. Aby ułatwić nadzór nad rynkiem i zapobiec podrabianiu określonych elementów wyposażenia morskiego, o których mowa w ust. 3, producenci mogą korzystać z odpowiedniego i niezawodnego oznakowania elektronicznego, zastępującego lub uzupełniającego znak koła sterowego. W takim wypadku zastosowanie mają w odpowiednich przypadkach art. 9 i 10.</p> <p>2. Komisja przeprowadza analizę kosztów i korzyści dotyczącą wykorzystania oznakowania elektronicznego w celu uzupełnienia lub zastąpienia znaku koła sterowego.</p> <p>3. Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 37, aby wskazać określone elementy wyposażenia morskiego, w przypadku których oznakowanie elektroniczne może być przydatne. Szczególnie ważne jest, aby w czasie opracowywania tych aktów delegowanych Komisja prowadziła konsultacje z ekspertami, również ekspertami państw członkowskich.</p> <p>4. Komisja otrzymuje uprawnienia wykonawcze do przyjmowania – w drodze rozporządzeń Komisji i zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2 – odpowiednich kryteriów technicznych w zakresie projektu, działania, umieszczania i wykorzystywania oznakowania elektronicznego.</p> <p>5. W przypadku wyposażenia określonego zgodnie z ust. 3 znak koła sterowego może w ciągu trzech lat od daty przyjęcia odpowiednich kryteriów technicznych, o których mowa w ust. 4, zostać zastąpiony przez odpowiednie i niezawodne oznakowanie elektroniczne.</p> <p>6. W przypadku wyposażenia określonego zgodnie z ust. 3 znak koła sterowego może w ciągu pięciu lat od daty przyjęcia odpowiednich kryteriów technicznych, o których mowa w ust. 4, zostać zastąpiony przez odpowiednie i niezawodne oznakowanie elektroniczne.</p>			Brak podstaw do implementacji tego przepisu w aktualnej wersji projektu - dyrektywa 2014/90 nie ustanawia szczególnych warunków technicznych w tym zakresie. Unormowania niezbędne dla stosowania tego rodzaju oznakowania zostaną przyjęte w drodze aktów wykonawczych przez Komisję Europejską w bliżej nieokreślonej przyszłości.
Art. 12	<p>1. Poprzez naniesienie znaku koła sterowego producenci przyjmują na siebie obowiązek zagwarantowania, że wyposażenie morskie, na którym umieszczono znak, zostało zaprojektowane i wyprodukowane zgodnie z wymogami technicznymi i normami wprowadzonymi zgodnie z art. 35 ust. 2, oraz przyjmują na siebie obowiązki określone w ust. 2–9 niniejszego artykułu.</p> <p>2. Producenci sporządzają wymaganą dokumentację</p>	Art. 11 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 11. 1. Przez umieszczenie znaku zgodności producent przyjmuje na siebie obowiązek zagwarantowania, że wyposażenie morskie, na którym umieszczono znak zgodności, zostało zaprojektowane i wyprodukowane zgodnie z wymaganiami. 2. Producent sporządza dokumentację techniczną i przeprowadza lub zleca	

	<p>techniczną i zlecają przeprowadzenie obowiązującej procedury oceny zgodności.</p> <p>3. Jeżeli procedura oceny zgodności wykazała, że wyposażenie morskie spełnia obowiązujące wymogi, producenci sporządzają deklarację zgodności UE zgodnie z art. 16 i umieszczają znak koła sterowego zgodnie z art. 9 i 10.</p> <p>4. Producent przechowuje dokumentację techniczną oraz deklarację zgodności UE, o których mowa w art. 16, przez okres przynajmniej 10 lat po naniesieniu znaku koła sterowego, ale w żadnym przypadku nie krótszy niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego.</p> <p>5. Producenci zapewniają stosowanie procedur mających na celu zapewnienie nieprzerwanej zgodności produkcji seryjnej. Zmiany w projekcie lub charakterystyce wyposażenia morskiego oraz zmiany w wymogach instrumentów międzynarodowych, o których mowa w art. 4, na podstawie których opracowuje się deklarację zgodności wyposażenia morskiego, są uwzględniane. Jeżeli okaże się to konieczne zgodnie z załącznikiem II producenci zlecają przeprowadzenie nowej oceny zgodności.</p> <p>6. Producenci zapewniają, aby ich produkty były opatrzone nazwą typu, numerem partii lub serii lub inną informacją umożliwiającą ich identyfikację, lub – jeżeli nie jest to możliwe ze względu na wielkość lub charakter produktu – aby wymagane informacje były umieszczane na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do produktu lub, w stosownych przypadkach, na obu.</p> <p>7. Producenci umieszczają swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz adres kontaktowy na produkcie albo – jeżeli nie jest to możliwe – na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do produktu lub, w stosownych przypadkach, na obu. Adres musi wskazywać na jedną lokalizację, w której można skontaktować się z producentem.</p> <p>8. Producenci zapewniają dołączenie do produktu instrukcji oraz wszelkich informacji niezbędnych do bezpiecznego montażu na statku i bezpiecznej eksploatacji produktu, w tym informacji o ewentualnych ograniczeniach eksploatacyjnych, łatwo zrozumiałych dla użytkowników, wraz z wszelką inną dokumentacją wymaganą zgodnie z</p>		<p>przeprowadzenie wymaganej procedury oceny zgodności wyposażenia morskiego.</p> <p>3. Producent przechowuje dokumentację techniczną oraz deklarację zgodności UE przez okres przynajmniej 10 lat po umieszczeniu znaku zgodności, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego.</p> <p>4. Producent zapewnia stosowanie procedur mających na celu zapewnienie nieprzerwanej zgodności produkcji seryjnej oraz uwzględnia zmiany w projekcie lub charakterystyce wyposażenia morskiego oraz zmiany wymagań, a w razie konieczności zleca w tym zakresie przeprowadzenie nowej oceny zgodności.</p> <p>5. Producent umieszcza na wyposażeniu morskim nazwę typu, numer partii lub serii lub inną informację umożliwiającą jego identyfikację. Jeżeli nie jest to możliwe ze względu na wielkość lub charakter wyposażenia morskiego, producent umieszcza wymagane informacje na opakowaniu, w dokumencie załączonym do wyposażenia morskiego lub – w stosownych przypadkach – w obu tych miejscach.</p> <p>6. Producent umieszcza na wyposażeniu morskim w języku polskim swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz adres kontaktowy lub, jeżeli nie jest to możliwe – na opakowaniu, w dokumencie załączonym do wyposażenia morskiego, lub – w stosownych przypadkach – w obu tych miejscach. Adres wskazuje jedną lokalizację, w której można skontaktować się z producentem.</p> <p>7. Producent dołącza do wyposażenia morskiego, sporządzone w języku polskim i w sposób łatwo zrozumiałym dla użytkowników, instrukcję oraz informację dotyczącą bezpiecznego montażu wyposażenia</p>	
--	---	--	--	--

	<p>instrumentami międzynarodowymi lub normami badań.</p> <p>9. Producenci, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że produkt, na który nanieśli znak koła sterowego, nie jest zgodny z obowiązującymi wymogami w zakresie projektu, budowy i działania oraz z normami badań wdrożonymi zgodnie z art. 35 ust. 2 i 3, natychmiast podejmują działania naprawcze niezbędne w celu zapewnienia zgodności produktu, jego wycofania lub odzyskania, stosownie do okoliczności. Ponadto jeżeli produkt stwarza zagrożenie, producenci niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, podając szczegółowe informacje, w szczególności na temat niezgodności oraz podjętych działań naprawczych.</p> <p>10. W odpowiedzi na uzasadnione żądanie właściwego organu producenci niezwłocznie udostępniają mu wszelkie informacje i dokumentację niezbędne do potwierdzenia zgodności danego produktu, w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu lub będącym dla niego do przyjęcia, a także zapewniają mu dostęp do swoich obiektów do celów nadzoru rynku zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i udostępniają próbki lub zapewniają dostęp do próbek zgodnie z art. 25 ust. 4 niniejszej dyrektywy. Na żądanie właściwych organów podejmują z nimi współpracę we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają produkty wprowadzone przez nich do obrotu.</p>		<p>morskiego na statku i jego bezpiecznego użytkowania, w tym informację o ewentualnych ograniczeniach eksploatacyjnych, wraz z inną dokumentacją wymaganą zgodnie z przepisami międzynarodowymi.</p> <p>8. Producent, który uzna lub ma podstawy do uznania, że wyposażenie morskie, na którym umieścił znak zgodności, nie jest zgodne z obowiązującymi wymaganiami, niezwłocznie podejmuje niezbędne działania naprawcze w celu zapewnienia zgodności wyposażenia morskiego, jego wycofania lub odzyskania. W przypadku, gdy wyposażenie morskie stwarza zagrożenie, producent niezwłocznie informuje o tym właściwego dyrektora urzędu morskiego, podając niezbędne informacje, w szczególności na temat niezgodności oraz podjętych działań naprawczych.</p> <p>9. W odpowiedzi na uzasadnione żądanie właściwego dyrektora urzędu morskiego, producent niezwłocznie udostępnia informacje i dokumentację niezbędną do potwierdzenia zgodności danego wyposażenia morskiego, w języku polskim lub angielskim, a także zapewnia mu dostęp do swoich obiektów do celów nadzoru rynku zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30) oraz udostępnia lub zapewnia dostęp do próbek. Na żądanie właściwego dyrektora urzędu morskiego producent współpracuje w czynnościach mających na celu usunięcie zagrożeń, jakie stwarza wyposażenie morskie wprowadzone przez producenta do obrotu.</p>	
--	---	--	---	--

Art. 13	<p>1. Producent, który nie ma siedziby na terytorium co najmniej jednego państwa członkowskiego, wyznacza upoważnionego przedstawiciela wobec Unii, udzielając mu pisemnego pełnomocnictwa i wskaże w tym pełnomocnictwie nazwę upoważnionego przedstawiciela i jego adres kontaktowy.</p> <p>2. Wykonanie obowiązków określonych w art. 12 ust. 1 oraz sporządzanie dokumentacji technicznej nie wchodzi w zakres pełnomocnictwa upoważnionego przedstawiciela.</p> <p>3. Upoważniony przedstawiciel wykonuje zadania określone w pełnomocnictwie otrzymanym od producenta. Pełnomocnictwo umożliwia upoważnionemu przedstawicielowi wykonywanie co najmniej następujących obowiązków:</p> <p>a) przechowywanie deklaracji zgodności UE oraz dokumentacji technicznej do dyspozycji krajowych organów nadzoru przez okres co najmniej 10 lat po naniesieniu znaku koła sterowego, a w żadnym przypadku nie krótszy niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego;</p> <p>b) na uzasadniony wniosek właściwego organu – udostępnianie mu wszelkich informacji i dokumentacji niezbędnych do potwierdzenia zgodności produktu;</p> <p>c) na wniosek właściwych organów – podejmowanie z nimi współpracy we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają produkty objęte pełnomocnictwem.</p>	Art. 12 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	<p>Art. 12. 1. Producent, który nie ma siedziby na terytorium co najmniej jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wyznacza upoważnionego przedstawiciela, udzielając mu pisemnego pełnomocnictwa i wskazuje w tym pełnomocnictwie nazwę upoważnionego przedstawiciela i jego adres kontaktowy.</p> <p>2. Wykonywanie obowiązków określonych w art. 11 ust. 1 oraz sporządzanie dokumentacji technicznej nie może wchodzić w zakres pełnomocnictwa upoważnionego przedstawiciela.</p> <p>3. Upoważniony przedstawiciel wykonuje zadania określone w pełnomocnictwie otrzymanym od producenta. Pełnomocnictwo umożliwia upoważnionemu przedstawicielowi wykonywanie co najmniej następujących obowiązków:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przechowywanie deklaracji zgodności UE oraz dokumentacji technicznej do dyspozycji organów nadzoru rynku przez okres co najmniej 10 lat po umieszczeniu znaku zgodności, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego; 2) na uzasadniony wniosek właściwego dyrektora urzędu morskiego – udostępnianie mu wszelkich informacji i dokumentacji niezbędnych do potwierdzenia zgodności wyposażenia morskiego; 3) na wniosek właściwego dyrektora urzędu morskiego – podejmowanie z nim współpracy we wszelkich działaniach mających na celu usunięcie zagrożeń, jakie stwarza wyposażenie morskie objęte pełnomocnictwem. 	
Art. 14	<p>1. Importerzy umieszczają swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz adres kontaktowy na produkcie albo – jeżeli nie jest to</p>	Art. 13 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 13. 1. Importer umieszcza na wyposażeniu morskim swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy	

	<p>możliwe – na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do produktu lub, w stosownych przypadkach, na obu.</p> <p>2. W odpowiedzi na uzasadnione żądanie właściwego organu importerzy i dystrybutorzy udostępniają mu wszelkie informacje i dokumentację niezbędne do potwierdzenia zgodności danego produktu, w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu lub będącym dla niego do przyjęcia. Na wniosek właściwych organów podejmują z nimi współpracę we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają produkty wprowadzone przez nich do obrotu.</p> <p>3. Importer lub dystrybutor uważani są za producenta do celów niniejszej dyrektywy i podlegają obowiązkowi producenta określonym w art. 12, jeżeli wprowadzają oni wyposażenie morskie do obrotu lub umieszczają je na statku UE pod własną nazwą lub znakiem towarowym albo modyfikują wyposażenie morskie już znajdujące się w obrocie w taki sposób, że może to mieć wpływ na zgodność z odpowiednimi wymogami.</p> <p>4. Przez okres co najmniej 10 lat po naniesieniu znaku koła sterowego, a w żadnym przypadku nie krótszy niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego, podmioty gospodarcze identyfikują na wniosek organów nadzoru rynku następujące podmioty:</p> <p>a) każdy podmiot gospodarczy, który dostarczył im produkt;</p> <p>b) każdy podmiot gospodarczy, któremu dostarczyły produkt.</p>		<p>oraz adres kontaktowy, lub, jeżeli nie jest to możliwe – na opakowaniu, w dokumencie załączonym do wyposażenia morskiego, lub – w stosownych przypadkach – w obu tych miejscach.</p> <p>2. W odpowiedzi na uzasadnione żądanie właściwego dyrektora urzędu morskiego, importer i dystrybutor niezwłocznie udostępniają informacje i dokumentację niezbędną do potwierdzenia zgodności danego wyposażenia morskiego, w języku polskim lub angielskim. Na wniosek właściwego dyrektora urzędu morskiego, importer i dystrybutor podejmują z nim współpracę w czynnościach mających na celu usunięcie zagrożeń, jakie stwarza wyposażenie morskie wprowadzone przez nich do obrotu.</p> <p>3. Importer lub dystrybutor są traktowani jak producent i podlegają obowiązkowi producenta określonym w art. 11, jeżeli wprowadzają wyposażenie morskie do obrotu lub umieszczają je na statku UE pod własną nazwą lub znakiem towarowym albo modyfikują wyposażenie morskie już znajdujące się w obrocie w taki sposób, że może to mieć wpływ na zgodność tego wyposażenia morskiego z odpowiednimi wymaganiami.</p> <p>4. Przez okres co najmniej 10 lat po umieszczeniu znaku zgodności, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego, podmiot gospodarczy wskazuje, na wniosek właściwego dyrektora urzędu morskiego, podmiot gospodarczy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) który dostarczył mu wyposażenie morskie; 2) któremu dostarczył wyposażenie morskie. 	
--	---	--	---	--

Art. 15	<p>1. Procedury oceny zgodności określa się w załączniku II.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby producent lub jego upoważniony przedstawiciel zlecił przeprowadzenie przez jednostkę notyfikowaną oceny zgodności dla określonego elementu wyposażenia morskiego, korzystając z jednej z możliwości przewidzianych przez akty wykonawcze przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2, spośród jednej z następujących procedur:</p> <p>a) jeżeli przewiduje się zastosowanie badania typu WE (moduł B), przed wprowadzeniem do obrotu wszystkie elementy wyposażenia morskiego poddane zostają procedurom:</p> <ul style="list-style-type: none"> — zapewnienia jakości procesu produkcji (moduł D), lub — zapewnienia jakości produktu (moduł E), lub — weryfikacji produktu (moduł F); <p>b) jeżeli zestawy wyposażenia morskiego produkowane są w pojedynczych egzemplarzach albo w małych ilościach, a nie seryjnie lub masowo, wówczas możliwe jest zastosowanie procedury oceny zgodności polegającej na weryfikacji jednostkowej WE (moduł G).</p> <p>3. Komisja za pośrednictwem udostępnionego w tym celu systemu informowania prowadzi aktualny wykaz zatwierdzonego wyposażenia morskiego oraz cofniętych i odrzuconych wniosków, a także udostępnia ten wykaz zainteresowanym stronom.</p>	<p>Art. 6 ust. 1 i 2 projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p> <p>Załącznik nr 2 do projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p>	<p>Art. 6. 1. Na wniosek producenta albo jego upoważnionego przedstawiciela, jednostka notyfikowana przeprowadza ocenę zgodności wyposażenia morskiego.</p> <p>2. Procedury oceny zgodności wyposażenia morskiego są określone w załączniku nr 2 do ustawy.</p>	
Art. 16	<p>1. Deklaracja zgodności UE zawiera stwierdzenie, że wykazano spełnienie wymogów określonych w art. 4.</p> <p>2. Deklaracja zgodności UE jest zgodna z szablonem określonym w załączniku III do decyzji nr 768/2008/WE. Zawiera ona elementy określone w stosownych modułach opisanych w załączniku II do niniejszej dyrektywy i jest aktualizowana.</p> <p>3. Sporządzając deklarację zgodności UE, producent przyjmuje na siebie odpowiedzialność i wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 12 ust. 1.</p> <p>4. W przypadku umieszczenia wyposażenia morskiego na statku UE, statek ten otrzymuje kopię deklaracji zgodności UE dotyczącej przedmiotowego wyposażenia; kopia</p>	<p>Art. 9 projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p> <p>Załącznik nr 3 do projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p>	<p>Art. 9. 1. Producent albo jego upoważniony przedstawiciel, który poddał wyposażenie morskie lub proces jego wytwarzania ocenie zgodności z wymaganiami i potwierdził jego zgodność, wystawia deklarację zgodności UE, którą dołącza do wyposażenia morskiego, i umieszcza na wyposażeniu morskim znak zgodności.</p> <p>2. Deklaracja zgodności UE stwierdza, że wykazano spełnienie wymagań mających zastosowanie do wyposażenia morskiego.</p> <p>3. Producent zapewnia, aby deklaracja zgodności UE była sporządzona w języku</p>	

		<p>ta jest przechowywana na statku do momentu usunięcia danego wyposażenia ze statku. Jest ona tłumaczona przez producenta na język lub języki wymagane przez państwo członkowskie bandery, w tym przynajmniej na język powszechnie wykorzystywany w sektorze transportu morskiego.</p> <p>5. Kopia deklaracji zgodności UE jest przekazywana jednostce notyfikowanej lub organom, które przeprowadziły stosowne procedury oceny zgodności.</p>		<p>polskim i angielskim. W przypadku umieszczenia wyposażenia morskiego na statku, kopię deklaracji zgodności UE w języku polskim i angielskim przechowuje się na statku do momentu usunięcia danego wyposażenia morskiego ze statku.</p> <p>4. Deklaracja zgodności UE jest zgodna z aktualnym stanem prawnym i faktycznym.</p> <p>5. Przez sporządzenie i podpisanie deklaracji zgodności UE producent albo jego upoważniony przedstawiciel przyjmują na siebie odpowiedzialność za zgodność wyposażenia morskiego z wymaganiami.</p> <p>6. Wzór deklaracji zgodności UE jest określony w załączniku nr 3 do ustawy.</p> <p>7. Kopia deklaracji zgodności UE jest przekazywana jednostce notyfikowanej lub organom, które przeprowadziły stosowne procedury oceny zgodności.</p>	
--	--	---	--	--	--

Art. 17	<p>1. Państwa członkowskie za pośrednictwem systemu informowania udostępnionego w tym celu przez Komisję notyfikują jej i innym państwom członkowskim organy upoważnione do wykonywania zadań w zakresie oceny zgodności na podstawie niniejszej dyrektywy.</p> <p>2. Jednostki notyfikowane spełniają wymogi określone w załączniku III.</p>	<p>Art. 4 projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p> <p>Art. 6 ust. 4 i 5 projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p>	<p>Art. 4. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 1–5, 7, 10–16, 19, 20, 22–27 i 29, art. 7 ust. 2, art. 22–37, art. 58–87 oraz art. 95 i art. 96 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542,1228 i 1579), zwanej dalej "ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku", z tym że wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obejmuje również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wyposażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.</p> <p>Art. 6. 4. Jednostki notyfikowane do przeprowadzania oceny zgodności wyposażenia morskiego spełniają kryteria określone w art. 28 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz normy PN-EN ISO/IEC 17065:2013-03 albo Polskiej Normy ją zastępującej.</p> <p>5. Laboratoria badawcze jednostek notyfikowanych, które są wykorzystywane w celu oceny zgodności wyposażenia morskiego, spełniają wymogi normy PN-EN ISO/IEC 17025:2005 albo Polskiej Normy ją zastępującej.</p>	
Art. 18	<p>1. Państwa członkowskie wyznaczają organ notyfikujący, który odpowiada za opracowanie i stosowanie procedur koniecznych do oceny i notyfikowania jednostek oceniających zgodność oraz za monitorowanie jednostek notyfikowanych, w tym pod kątem zgodności z art. 20.</p>	<p>Art. 4 projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p> <p>Art. 6 ust. 6 projektu ustawy o wyposażeniu</p>	<p>Art. 4. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i</p>	

	<p>2. Jednostki notyfikowane są monitorowane co najmniej raz na dwa lata. Komisja może podjąć decyzję o uczestnictwie w procesie monitorowania w charakterze obserwatora.</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że ocena oraz monitorowanie, o których mowa w ust. 1, mają być przeprowadzane przez krajową jednostkę akredytującą.</p> <p>4. W przypadku gdy organ notyfikujący przekazuje lub w inny sposób powierza ocenę, notyfikację lub monitorowanie, o których mowa w ust. 1, jednostce, która nie jest instytucją rządową, jednostka ta posiada osobowość prawną oraz spełnia odpowiednio wymogi określone w załączniku V. Ponadto taka jednostka jest przygotowana na pokrycie zobowiązań wynikających z działalności, którą prowadzi.</p> <p>5. Organ notyfikujący ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez jednostkę, o której mowa w ust. 4.</p> <p>6. Organ notyfikujący spełnia wymogi określone w załączniku V.</p>	<p>morskim</p>	<p>postępowania w zakresie wyposażenia morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 1–5, 7, 10–16, 19, 20, 22–27 i 29, art. 7 ust. 2, art. 22–37, art. 58–87 oraz art. 95 i art. 96 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579), zwanej dalej "ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku", z tym że wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obejmuje również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wyposażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.</p> <p>Art. 6. 6. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, co najmniej raz na dwa lata, przeprowadza kontrolę jednostek notyfikowanych w zakresie spełniania przez nie wymaganych kryteriów, o których mowa w ust. 4, oraz sposobu wykonywania obowiązków, które jednostki te wykonują w zakresie udzielonej autoryzacji. W kontroli mogą brać udział w charakterze obserwatora również przedstawiciele Komisji Europejskiej.</p>	
--	--	----------------	--	--

Art. 19	<p>1. Państwa członkowskie informują Komisję o swoich procedurach oceny i notyfikowania jednostek oceniających zgodność i monitorowania tych jednostek oraz o wszelkich zmianach w tym zakresie.</p> <p>2. Komisja za pośrednictwem udostępnionego w tym celu systemu informowania podaje te informacje do wiadomości publicznej.</p>	Art. 4 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 4. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 1–5, 7, 10–16, 19, 20, 22–27 i 29, art. 7 ust. 2, art. 22–37, art. 58–87 oraz art. 95 i art. 96 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579), zwanej dalej "ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku", z tym że wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obejmuje również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wyposażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.	
Art. 20	<p>1. W przypadku gdy jednostka notyfikowana zleca dalej określone zadania związane z oceną zgodności lub korzysta z usług jednostki zależnej, zapewnia, aby podwykonawca lub jednostka zależna spełniali wymogi określone w załączniku III, oraz odpowiednio informuje organ notyfikujący.</p> <p>2. Jednostki notyfikowane ponoszą pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podwykonawców lub jednostki zależne, niezależnie od tego, gdzie mają one siedzibę.</p> <p>3. Działalność może być zlecana dalej lub wykonywana przez jednostkę zależną wyłącznie za zgodą klienta.</p> <p>4. Jednostki notyfikowane przechowują do dyspozycji organu notyfikującego stosowne dokumenty dotyczące oceny kwalifikacji podwykonawcy lub jednostki zależnej oraz prac wykonywanych przez takiego podwykonawcę lub taką jednostkę zależną na mocy niniejszej dyrektywy.</p>	Art. 4 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 4. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 1–5, 7, 10–16, 19, 20, 22–27 i 29, art. 7 ust. 2, art. 22–37, art. 58–87 oraz art. 95 i art. 96 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579), zwanej dalej "ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku", z tym że wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obejmuje również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wyposażenia morskiego określone w przepisach	

				międzynarodowych.	
--	--	--	--	-------------------	--

Art. 21	<p>1. W przypadku gdy organ notyfikujący stwierdza lub otrzymuje informację, że jednostka notyfikowana przestała spełniać wymogi określone w załączniku III lub nie wypełnia swoich obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, organ notyfikujący ogranicza, zawiesza lub cofa notyfikację, zależnie od sytuacji oraz w zależności od wagi niespełnienia wymogów lub niewypełnienia obowiązków. Niezwłocznie informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem systemu informowania udostępnionego w tym celu przez Komisję.</p> <p>2. W razie ograniczenia, zawieszenia lub cofnięcia notyfikacji albo w przypadku zaprzestania działalności przez jednostkę notyfikowaną, notyfikujące państwo członkowskie wprowadza właściwe środki w celu zapewnienia, by aktami tej jednostki zajęła się inna jednostka notyfikowana lub żeby były one dostępne na wniosek odpowiedzialnych organów notyfikujących i organów nadzoru rynku.</p>	Art. 4 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 4. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 1–5, 7, 10–16, 19, 20, 22–27 i 29, art. 7 ust. 2, art. 22–37, art. 58–87 oraz art. 95 i art. 96 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579), zwanej dalej "ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku", z tym że wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obejmuje również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wyposażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.	
Art. 22	<p>1. Komisja bada wszystkie przypadki, w których – na podstawie posiadanych lub otrzymanych informacji – ma wątpliwości co do kompetencji jednostki notyfikowanej albo dalszego wywiązywania się przez tę jednostkę z nałożonych na nią obowiązków i zachowania zgodności z wymogami wynikającymi z niniejszej dyrektywy.</p> <p>2. Na wniosek Komisji notyfikujące państwo członkowskie udziela jej wszelkich informacji dotyczących podstawy notyfikacji lub utrzymania kompetencji danej jednostki.</p> <p>3. Komisja zapewnia utrzymanie w tajemnicy wszystkich informacji wrażliwych uzyskanych w trakcie postępowania wyjaśniającego.</p> <p>4. W przypadku gdy Komisja stwierdza, że jednostka notyfikowana nie spełnia wymagań notyfikacji lub przestała je spełniać, niezwłocznie informuje o tym fakcie notyfikujące państwo członkowskie i zwraca się do niego o niezwłoczne wprowadzenie koniecznych działań naprawczych, włącznie z wycofaniem notyfikacji, jeżeli zachodzi</p>	Art. 4 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 4. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 1–5, 7, 10–16, 19, 20, 22–27 i 29, art. 7 ust. 2, art. 22–37, art. 58–87 oraz art. 95 i art. 96 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579), zwanej dalej "ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku", z tym że wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obejmuje również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wypo-	

	taka potrzeba.		sażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.	
--	----------------	--	--	--

Art. 23	<p>1. Jednostki notyfikowane przeprowadzają oceny zgodności według procedur przewidzianych w art. 15 lub zlecają ich przeprowadzanie.</p> <p>2. Jeżeli jednostka notyfikowana stwierdza, że producent nie spełnił obowiązków określonych w art. 12, zobowiązuje producenta do bezzwłocznego podjęcia stosownych działań naprawczych i nie wydaje mu świadectwa zgodności.</p> <p>3. W przypadku gdy w trakcie monitorowania zgodności po wydaniu świadectwa zgodności jednostka notyfikowana stwierdza, że produkt przestał spełniać wymogi, zobowiązuje producenta do bezzwłocznego podjęcia stosownych działań naprawczych, a jeżeli zachodzi taka konieczność, zawiesza lub cofa dane świadectwo. W razie niewprowadzenia działań naprawczych, lub jeżeli działania te nie przynoszą wymaganych skutków, jednostka notyfikowana ogranicza, zawiesza lub cofa świadectwo, stosownie do sytuacji.</p>	Art. 4 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 4. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 1–5, 7, 10–16, 19, 20, 22–27 i 29, art. 7 ust. 2, art. 22–37, art. 58–87 oraz art. 95 i art. 96 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579), zwanej dalej "ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku", z tym że wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obejmuje również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wyposażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.	
Art. 24	<p>1. Jednostki notyfikowane informują organ notyfikujący:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) o każdej odmowie, ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu certyfikatu zgodności; b) o wszelkich okolicznościach, które mogą mieć wpływ na zakres i warunki notyfikacji; c) o każdym przypadku wystąpienia przez organy nadzoru rynku o informacje o czynnościach z zakresu oceny zgodności; d) na wniosek, o podejmowanych czynnościach z zakresu oceny zgodności będących przedmiotem ich notyfikacji oraz o innych realizowanych zadaniach, w tym o działaniach transgranicznych i podwykonawstwie. <p>2. Jednostki notyfikowane przekazują Komisji i państwom członkowskim, na wniosek, stosowne informacje na temat kwestii związanych z negatywnymi i pozytywnymi wynikami oceny zgodności. Jednostki notyfikowane przekazują pozostałym jednostkom notyfikowanym realizującym czynności z zakresu oceny zgodności obejmujące te same produkty informacje dotyczące negatywnych oraz – na żądanie – pozytywnych wyników oceny zgodności.</p>	Art. 4 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 4. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 1–5, 7, 10–16, 19, 20, 22–27 i 29, art. 7 ust. 2, art. 22–37, art. 58–87 oraz art. 95 i art. 96 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579), zwanej dalej "ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku", z tym że wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obejmuje również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wyposażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.	

		ści.		międzynarodowych.	
--	--	------	--	-------------------	--

<p>Art. 25</p>	<p>1. W odniesieniu do wyposażenia morskiego państwa członkowskie prowadzą nadzór nad rynkiem zgodnie z unijnymi ramami nadzoru rynku określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.</p> <p>2. Krajowe struktury i programy nadzoru rynku uwzględniają szczególne cechy sektora wyposażenia morskiego, w tym różne procedury przeprowadzane jako część oceny zgodności, a w szczególności obowiązki spoczywające na administracji państwa bandery na mocy konwencji międzynarodowych.</p> <p>3. Nadzór nad rynkiem może obejmować kontrole dokumentacji, jak również kontrole wyposażenia morskiego, które opatrzone znakiem koła sterowego, niezależnie od tego, czy wyposażenie to jest już umieszczone na statkach. Kontrole wyposażenia morskiego, które już umieszczono na statkach, ogranicza się do czynności sprawdzających, które dopuszcza się w przypadku, gdy dane wyposażenie jest w stanie pełnej funkcjonalności.</p> <p>4. W przypadku gdy organy nadzoru rynku danego państwa członkowskiego zdefiniowane w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008 zamierzają prowadzić kontrole próbek, mogą w uzasadnionym i wykonalnym zakresie zażądać od producenta, aby udostępnił niezbędne próbki – lub zapewnił do nich dostęp na miejscu – na koszt producenta.</p>	<p>Art. 4 projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p> <p>Art. 14 projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p>	<p>Art. 4. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 1–5, 7, 10–16, 19, 20, 22–27 i 29, art. 7 ust. 2, art. 22–37, art. 58–87 oraz art. 95 i art. 96 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579), zwanej dalej "ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku", z tym że wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obejmuje również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wyposażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.</p> <p>Art. 14. 1. Dyrektorzy urzędów morskich prowadzą kontrolę wyposażenia morskiego z urzędu lub na wniosek Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w tym w przypadku gdy przepisy międzynarodowe wymagają przeprowadzenia eksploatacyjnych prób działania na statku dla celów bezpieczeństwa lub zapobiegania zanieczyszczeniom.</p> <p>2. Kontrola może dotyczyć dokumentacji, jak również wyposażenia morskiego, które opatrzone znakiem zgodności, niezależnie od tego, czy to wyposażenie morskie jest już umieszczone na statkach. Kontrola wyposażenia morskiego, które już umieszczono na statkach, ogranicza się do czynności sprawdzających, jeżeli dane wyposażenie</p>	
----------------	--	--	--	--

				morskie jest w stanie pełnej funkcjonalności.	
--	--	--	--	---	--

<p>Art. 26</p>	<p>1. W przypadku gdy organy nadzoru rynku państwa członkowskiego mają wystarczające powody, by sądzić, że dane wyposażenie morskie objęte niniejszą dyrektywą stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa na morzu, dla zdrowia lub dla środowiska, dokonują oceny tego wyposażenia pod kątem spełnienia wszystkich wymogów określonych w niniejszej dyrektywie. Odpowiednie podmioty gospodarcze współpracują w razie konieczności z organami nadzoru rynku.</p> <p>Jeśli w toku tej oceny organy nadzoru rynku stwierdzą, że wyposażenie morskie nie spełnia wymogów określonych w niniejszej dyrektywie, żądają niezwłocznie od właściwego podmiotu gospodarczego podjęcia wszelkich odpowiednich działań naprawczych w celu dostosowania tego wyposażenia do tych wymogów lub do wycofania wyposażenia morskiego z obrotu lub jego odzyskania w wyznaczonym przez siebie rozsądnym terminie, stosownym do charakteru zagrożenia.</p> <p>Organy nadzoru rynku powiadamiają o tym właściwą jednostkę notyfikowaną.</p> <p>Do środków, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, zastosowanie ma art. 21 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.</p> <p>2. W przypadku gdy organy nadzoru rynku uznają, że niezgodność nie ogranicza się wyłącznie do terytorium państwa, w którym prowadzą nadzór, lub do statków pływających pod banderą tego państwa, informują Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie – za pośrednictwem systemu informowania udostępnionego przez Komisję do celów nadzoru rynku – o wynikach oceny przeprowadzonej na mocy ust. 1 oraz działaniach, których podjęcia zażądały od danego podmiotu gospodarczego.</p> <p>3. Podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie wszystkich właściwych działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich przedmiotowych produktów, które ten podmiot udostępnił na rynku w całej Unii lub – w zależności od przypadku – umieścił lub dostarczył w celu umieszczenia na statkach UE.</p> <p>4. W przypadku gdy dany podmiot gospodarczy nie podejmie odpowiednich działań naprawczych w terminie określonym przez organy nadzoru rynku zgodnie z ust. 1</p>	<p>Art. 4 projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p>	<p>Art. 4. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 1–5, 7, 10–16, 19, 20, 22–27 i 29, art. 7 ust. 2, art. 22–37, art. 58–87 oraz art. 95 i art. 96 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579), zwanej dalej "ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku", z tym że wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obejmuje również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wyposażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.</p>	
----------------	--	---	--	--

	<p>akapit drugi, lub też w inny sposób nie wypełni obowiązków spoczywających na nim na podstawie niniejszej dyrektywy, organy nadzoru rynku wprowadzają wszelkie odpowiednie środki tymczasowe w celu zakazania lub ograniczenia udostępniania wyposażenia morskiego na rynku krajowym lub umieszczania go na statkach pływających pod banderą danego państwa, wycofania produktu z obrotu lub jego odzyskania.</p> <p>Organy nadzoru rynku niezwłocznie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim informacje o tych środkach.</p> <p>5. Informacje dotyczące środków przyjętych przez organy nadzoru rynku, o których mowa w ust. 4, obejmują wszelkie dostępne szczegóły, przede wszystkim dane umożliwiające identyfikację wyposażenia morskiego, które nie spełnia wymogów, ustalenie jego pochodzenia, określenie charakteru rzekomej niezgodności i związanego z nią zagrożenia oraz rodzaju i okresu obowiązywania przyjętych środków krajowych, a także zapoznanie się z argumentami przedstawionymi przez dany podmiot gospodarczy. Organy nadzoru rynku wskazują w szczególności, czy niezgodność wynika z:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) niezgodności wyposażenia morskiego z obowiązującymi wymogami w zakresie projektu, budowy i działania określonymi zgodnie z art. 4; b) nieprzestrzegania norm badań, o których mowa w art. 4, w trakcie procedury oceny zgodności; c) wad tych norm badań. <p>6. Państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie, które wszczęło procedurę, niezwłocznie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszystkich przyjętych środkach i przekazują wszystkie dodatkowe informacje dotyczące niezgodności danego wyposażenia morskiego, którymi dysponują, a w przypadku gdy wyrażają sprzeciw wobec notyfikowanego środka krajowego, przedstawiają swoje zastrzeżenia.</p> <p>7. Jeżeli w terminie czterech miesięcy od otrzymania informacji dotyczących środków przyjętych przez organy nadzoru rynku, o których mowa w ust. 4, żadne państwo członkowskie ani Komisja nie zgłosiły zastrzeżeń wobec środka tymczasowego przyjętego przez państwo człon-</p>			
--	--	--	--	--

	<p>kowskie, środek ten uznaje się za uzasadniony.</p> <p>8. Państwa członkowskie zapewniają niezwłoczne przyjęcie właściwych środków ograniczających w odniesieniu do danego wyposażenia morskiego, takich jak wycofanie produktu z obrotu.</p>			
--	---	--	--	--

Art. 27	<p>1. W przypadku gdy po ukończeniu procedury określonej w art. 26 ust. 3 i 4 zgłaszane są zastrzeżenia wobec środka wprowadzonego przez państwo członkowskie, lub jeżeli Komisja stwierdza, że środek krajowy może być sprzeczny z prawodawstwem unijnym, Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i zainteresowanym podmiotem gospodarczym lub zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi oraz dokonuje oceny danego środka krajowego. Na podstawie wyników tej oceny Komisja decyduje czy dany środek krajowy jest uzasadniony.</p> <p>2. Do celów ust. 1, jeżeli Komisja jest przekonana, że procedura zastosowana przy przyjmowaniu środka krajowego jest stosowna i umożliwia wyczerpującą i obiektywną ocenę zagrożenia, a krajowy środek jest zgodny z art. 21 rozporządzenia (WE) nr 765/2008, może ograniczyć się do przeanalizowania stosowności oraz proporcjonalności danego środka krajowego w odniesieniu do tego zagrożenia.</p> <p>3. Komisja kieruje swoją decyzję do wszystkich państw członkowskich i niezwłocznie informuje o niej państwa członkowskie i dany podmiot gospodarczy lub dane podmioty gospodarcze.</p> <p>4. W przypadku uznania danego środka krajowego za uzasadniony wszystkie państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia wycofania z obrotu na ich rynku wyposażenia morskiego, które nie spełnia wymogów, a – tam gdzie to konieczne – do jego odzyskania. Powiadamiają one Komisję o podjętych działaniach.</p> <p>5. W przypadku uznania danego środka krajowego za nieuzasadniony zainteresowane państwo członkowskie uchyla go.</p> <p>6. W przypadku gdy niezgodność danego wyposażenia morskiego wynika z wad norm badań, o których mowa w art. 4, Komisja może, z myślą o spełnieniu celu niniejszej dyrektywy, potwierdzić, zmienić lub uchylić krajowy środek ochronny w drodze aktów wykonawczych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2. Komisja ma również prawo do przyjmowania w drodze aktów delegowanych, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 37, tymczasowych zharmonizowanych wymogów i</p>			Nie wymaga transpozycji - dotyczy zadań Komisji Europejskiej
---------	--	--	--	--

	<p>norm badań dla konkretnego elementu wyposażenia morskiego. Odpowiednie zastosowanie mają kryteria wymienione w art. 8 ust. 3. Te wymogi i normy badań są udostępniane nieodpłatnie przez Komisję.</p> <p>7. W przypadku gdy dana norma badań jest normą europejską, Komisja informuje odpowiednie europejskie organy normalizacyjne i przedstawia sprawę komitetowi ustanowionemu na mocy art. 5 dyrektywy 98/34/WE. Komitet konsultuje się z właściwym europejskim organem normalizacyjnym lub właściwymi europejskimi organami normalizacyjnymi i niezwłocznie wydaje opinię.</p>			
Art. 28	<p>1. W przypadku gdy po przeprowadzeniu oceny zgodnie z art. 26 ust. 1 państwo członkowskie stwierdza, że wyposażenie morskie spełniające wymogi niniejszej dyrektywy stwarza jednak zagrożenie dla bezpieczeństwa na morzu, zdrowia lub środowiska, wzywa dany podmiot gospodarczy do przyjęcia wszelkich odpowiednich środków w celu zapewnienia, aby wprowadzane do obrotu wyposażenie morskie nie stwarzało zagrożenia, aby zostało wycofane z obrotu lub odzyskane w wyznaczonym rozsądnym terminie, stosownym do charakteru zagrożenia.</p> <p>2. Dany podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie działania naprawczego w odniesieniu do wszystkich przedmiotowych produktów, które udostępnił na rynku w całej UE lub umieścił na statkach UE.</p> <p>3. Państwo członkowskie niezwłocznie informuje Komisję i pozostałe państwa członkowskie. Przekazane informacje obejmują wszelkie dostępne szczegóły, przede wszystkim dane umożliwiające identyfikację danego wyposażenia morskiego, ustalenie jego pochodzenia i łańcucha dostaw, określenie charakteru występującego zagrożenia oraz rodzaju i okresu obowiązywania przyjętych środków krajowych.</p> <p>4. Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i danym podmiotem gospodarczym lub danymi podmiotami gospodarczymi oraz dokonuje oceny wprowadzonych środków krajowych. Na podstawie wyników tej oceny Komisja podejmuje decyzję, czy dany środek jest uzasadniony, oraz proponuje odpowiednie środki, o ile są one konieczne. W tym celu stosuje się odpowiednio art. 27 ust. 2.</p>	Art. 4 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 4. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 1–5, 7, 10–16, 19, 20, 22–27 i 29, art. 7 ust. 2, art. 22–37, art. 58–87 oraz art. 95 i art. 96 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579), zwanej dalej "ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku", z tym że wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obejmuje również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wyposażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.	

	5. Komisja kieruje swoją decyzję do wszystkich państw członkowskich i niezwłocznie informuje o niej państwa członkowskie i dany podmiot gospodarczy lub dane podmioty gospodarcze.			
Art. 29	<p>1. Nie naruszając przepisów art. 26, w przypadku gdy państwo członkowskie dokona jednego z poniższych ustaleń, zobowiązuje ono właściwy podmiot gospodarczy do usunięcia występującej niezgodności:</p> <p>a) znak koła sterowego został naniesiony z naruszeniem art. 9 lub art. 10;</p> <p>b) nie naniesiono znaku koła sterowego;</p> <p>c) nie sporządzono deklaracji zgodności UE;</p> <p>d) deklaracja zgodności UE nie została sporządzona w prawidłowy sposób;</p> <p>e) dokumentacja techniczna jest niedostępna albo niekompletna;</p> <p>f) deklaracja zgodności UE nie została przesłana na statek.</p> <p>2. W przypadku gdy niezgodność, o której mowa w ust. 1, nie została usunięta, zainteresowane państwo członkowskie wprowadza wszelkie odpowiednie środki w celu ograniczenia lub zakazania udostępniania danego wyposażenia morskiego na rynku lub zapewnia, aby zostało ono wycofane z obrotu lub odzyskane.</p>	Art. 4 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 4. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 1–5, 7, 10–16, 19, 20, 22–27 i 29, art. 7 ust. 2, art. 22–37, art. 58–87 oraz art. 95 i art. 96 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579), zwanej dalej "ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku", z tym że wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obejmuje również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wyposażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.	
Art. 30	<p>1. W wyjątkowych okolicznościach zastosowania innowacji technologicznej administracja państwa bandery może pozwolić na umieszczenie na statku UE wyposażenia morskiego, które nie spełnia wymogów procedury oceny zgodności, jeżeli administracja ta w drodze prób albo w inny zadowalający sposób upewniła się, że wyposażenie to jest zgodne z celami niniejszej dyrektywy.</p> <p>2. Podczas prób nie można w żaden sposób odmiennie traktować wyposażenia morskiego wyprodukowanego w państwie członkowskim bandery i wyposażenia morskiego wyprodukowanego w innych państwach.</p> <p>3. Państwo członkowskie bandery wystawia certyfikat dla wyposażenia morskiego objętego niniejszym artykułem; certyfikat ten jest przez cały czas przechowywany razem z wyposażeniem i zawiera pozwolenie państwa członkowskiego na umieszczenie danego wyposażenia na statku</p>	Art. 15 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 15. 1. Dyrektor urzędu morskiego w wyjątkowych okolicznościach, uzasadnionych zastosowaniem nowych technologii, na wniosek armatora, może, w drodze decyzji, wydać pozwolenie na umieszczenie na statku wyposażenia morskiego, które nie jest zgodne z wymaganiami, jeżeli zostanie potwierdzone, w szczególności po przeprowadzeniu prób, że to wyposażenie morskie jest co najmniej tak samo skuteczne jak wyposażenie morskie, które spełnia wymagania, oraz nie stwarza zagrożenia dla bezpieczeństwa życia, żeglugi oraz środowiska. 2. Przy wydawaniu pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, dyrektor urzędu morskiego zapewnia jednakowe traktowanie wyposażenia	

		<p>oraz nakłada wszelkie ograniczenia lub określa wszelkie przepisy dotyczące jego stosowania.</p> <p>4. Jeżeli państwo członkowskie dopuści wyposażenie morskie objęte niniejszym artykułem do umieszczenia na statku UE, wówczas niezwłocznie przekazuje Komisji i pozostałym państwom członkowskim stosowne informacje wraz ze sprawozdaniami ze wszelkich odpowiednich prób, ocen i procedur oceny zgodności.</p> <p>5. W ciągu 12 miesięcy od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 4, Komisja, jeżeli uzna, że warunki określone w ust. 1 nie zostały spełnione, może wezwać dane państwo członkowskie do cofnięcia przyznanego pozwolenia w określonym terminie. W tym celu Komisja podejmuje działania w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2.</p> <p>6. Jeżeli statek, na którym umieszczono wyposażenie morskie objęte ust. 1, jest przenoszony do innego państwa członkowskiego, przyjmujące państwo członkowskie bandery może podjąć niezbędne działania, w tym próby i pokazy praktyczne, aby przekonać się, iż wyposażenie to jest co najmniej tak samo skuteczne jak wyposażenie, które spełnia wymogi procedury oceny zgodności.</p>		<p>morskiego wyprodukowanego w różnych krajach.</p> <p>3. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, określa ograniczenia i warunki stosowania wyposażenia morskiego oraz jest przechowywane na statku.</p> <p>4. Jeżeli pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wyposażenia radiokomunikacyjnego, nie może ono naruszać zasad dotyczących wykorzystywania częstotliwości radiowych określonych w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489 i 1579), zwanej dalej "Prawem telekomunikacyjnym".</p> <p>5. Dyrektor urzędu morskiego niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej o wydaniu pozwolenia, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej o wydaniu pozwolenia, o którym mowa w ust. 1. Informacja zawiera także sprawozdania z dokonanych prób, ocen i procedur oceny zgodności wyposażenia morskiego.</p> <p>7. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać, w drodze decyzji, cofnięte przez dyrektora urzędu morskiego po otrzymaniu wezwania z Komisji Europejskiej i w terminie określonym w takim wezwaniu lub w przypadku stwierdzenia przez dyrektora urzędu morskiego niespełniania warunków, o których mowa w ust. 1.</p>	
Art. 31		<p>Administracja państwa bandery może pozwolić na umieszczenie wyposażenia morskiego, które nie spełnia wymogów procedury oceny zgodności lub nie jest objęte art. 30, na statku UE na potrzeby przeprowadzenia badań lub oceny, pod warunkiem że spełniono wszystkie następujące warunki:</p>	Art. 16 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 16. 1. Dyrektor urzędu morskiego, na wniosek armatora, może, w drodze decyzji, wydać pozwolenie na umieszczenie na statku wyposażenia morskiego, które nie spełnia wymagań, w tym wyposażenia morskiego, do którego nie mają zastosowania przepisy art. 15,	

	<p>a) państwo członkowskie bandery wystawia certyfikat dla danego wyposażenia morskiego; certyfikat ten jest przez cały czas przechowywane razem z wyposażeniem, i zawiera pozwolenie państwa członkowskiego na umieszczenie danego wyposażenia na statku UE oraz nakłada wszelkie niezbędne ograniczenia i określa wszelkie inne stosowne przepisy dotyczące jego stosowania;</p> <p>b) okres ważności tego pozwolenia jest ograniczony do czasu, który zdaniem państwa bandery jest niezbędny do przeprowadzenia badań i który powinien być jak najkrótszy;</p> <p>c) przedmiotowe wyposażenie morskie nie może być wykorzystywane zamiast wyposażenia, które spełnia wymogi niniejszej dyrektywy, i nie może go zastępować; wyposażenie spełniające wymogi pozostaje na statku UE w stanie gotowości do pracy i natychmiastowego użycia.</p>		<p>w celu przeprowadzenia prób lub ocen tego wyposażenia morskiego.</p> <p>2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, określa ograniczenia i warunki stosowania wyposażenia morskiego oraz jest przechowywane na statku.</p> <p>3. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na czas określony, jednak nie dłuższy niż niezbędny do przeprowadzenia badań.</p> <p>4. Wyposażenie morskie, o którym mowa w ust. 1, nie może zastępować wyposażenia morskiego, które spełnia wymagania i które musi pozostawać na pokładzie statku gotowe do natychmiastowego użycia.</p> <p>5. Jeżeli pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wyposażenia radiokomunikacyjnego, nie może ono naruszać zasad dotyczących wykorzystywania częstotliwości radiowych określonych w Prawie telekomunikacyjnym.</p>	
Art. 32	<p>1. W wyjątkowych okolicznościach, które są należycie uzasadniane wobec administracji państwa bandery, jeżeli wymiana wyposażenia morskiego musi się odbyć w porcie poza Unią, w którym to porcie umieszczenie na statku wyposażenia opatrzonego znakiem koła sterowego nie jest możliwe ze względu na terminy, opóźnienia i koszty, na statku można umieścić inne wyposażenie z zastrzeżeniem ust. 2–4.</p> <p>2. Do wyposażenia morskiego umieszczonego na statku dołącza się dokumentację wydaną przez państwo członkowskie IMO będące stroną odpowiednich konwencji, która to dokumentacja poświadcza zgodność z odpowiednimi wymogami IMO.</p> <p>3. Administracja państwa bandery jest niezwłocznie informowana o charakterze i cechach takiego wyposażenia.</p> <p>4. Administracja państwa bandery jak najszybciej zapewnia zgodność wyposażenia morskiego, o którym mowa w ust. 1, oraz dokumentacji z badań tego wyposażenia z odpowiednimi wymogami instrumentów międzynarodowych oraz niniejszej dyrektywy.</p> <p>5. W przypadku gdy wykazano, że określone wyposażenie morskie opatrzone znakiem koła sterowego nie jest</p>	<p>Art. 17 projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p> <p>Art. 18 projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p>	<p>Art. 17. 1. Gdy na statku zachodzi uzasadniona konieczność wymiany wyposażenia morskiego w porcie państwa trzeciego oraz gdy ze względu na czas i koszty nie jest możliwe umieszczenie wyposażenia morskiego spełniającego wymagania, na statku może być tymczasowo umieszczone inne wyposażenie, dla którego została wydana dokumentacja techniczna przez właściwy organ państwa członkowskiego Międzynarodowej Organizacji Morskiej. Dokumentacja potwierdza zgodność wyposażenia morskiego z odpowiednimi wymogami Międzynarodowej Organizacji Morskiej.</p> <p>2. Armator jest obowiązany niezwłocznie poinformować dyrektora urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku o rodzaju i właściwościach technicznych takiego wyposażenia morskiego.</p> <p>3. Dyrektor urzędu morskiego niezwłocznie, w drodze decyzji, wyznacza termin i określa warunki, na jakich armator powinien zapewnić</p>	

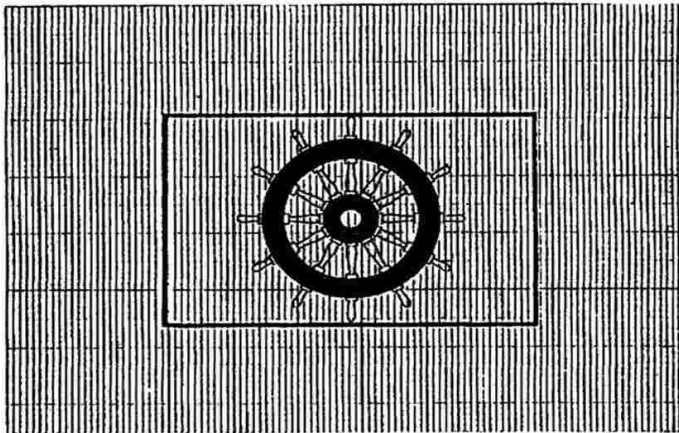
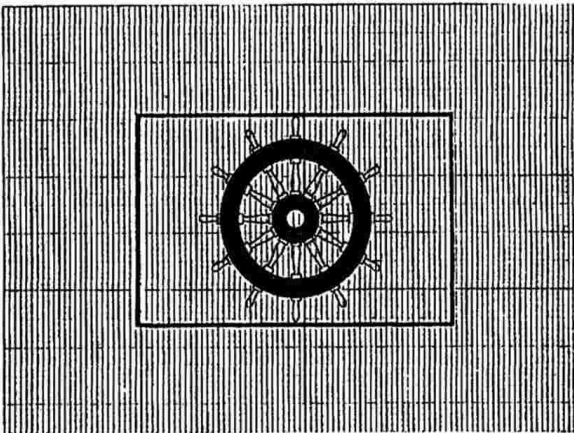
	<p>dostępne na rynku, państwo członkowskie bandery może zezwolić na umieszczenie na statku innego wyposażenia morskiego z zastrzeżeniem ust. 6–8.</p> <p>6. Objęte zezwoleniem wyposażenie morskie jest, w miarę możliwości, zgodne z wymogami i normami badań, o których mowa w art. 4.</p> <p>7. Do wyposażenia morskiego umieszczonego na statku dołącza się tymczasowy certyfikat dopuszczenia wydany przez państwo członkowskie bandery lub przez inne państwo członkowskie, wskazując, co następuje:</p> <p>a) wyposażenie opatrzone znakiem koła sterowego, które wyposażenie objęte certyfikatem ma zastąpić;</p> <p>b) dokładne okoliczności, w jakich certyfikat dopuszczenia został wydany, a w szczególności niedostępność w obrocie wyposażenia opatrzonego znakiem koła sterowego;</p> <p>c) dokładne wymogi w zakresie projektu, budowy i działania, na podstawie których wyposażenie zostało dopuszczone przez państwo członkowskie, które wystawiło certyfikat;</p> <p>d) ewentualne normy badań zastosowane w ramach odpowiednich procedur dopuszczenia.</p> <p>8. Państwo członkowskie wydające tymczasowy certyfikat dopuszczenia niezwłocznie powiadamia o tym fakcie Komisję. Jeżeli Komisja uzna, że warunki określone w ust. 6 i 7 nie zostały spełnione, może wezwać dane państwo członkowskie do uchylecia tego certyfikatu, lub przyjąć odpowiednie środki w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2.</p>		<p>umieszczenie na statku wyposażenia morskiego zgodnego z wymaganiami.</p> <p>4. W przypadku wyposażenia radiokomunikacyjnego, nie może ono naruszać zasad dotyczących wykorzystywania częstotliwości radiowych określonych w Prawie telekomunikacyjnym.</p> <p>Art. 18. 1. W przypadku gdy wyposażenie morskie posiadające znak zgodności nie jest dostępne na rynku, dyrektor urzędu morskiego może, na wniosek armatora, wydać, w drodze decyzji, pozwolenie zezwalające na umieszczenie na statku innego wyposażenia morskiego.</p> <p>2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być wydane pod warunkiem przedstawienia przez armatora dowodów potwierdzających spełnienie wymagań. Wyposażenie morskie objęte pozwoleniem, o którym mowa w ust. 1, jest zgodne z wymaganiami.</p> <p>3. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest przechowywane przy wyposażeniu morskim umieszczonym na statku, oraz wskazuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wyposażenie morskie oznaczone znakiem zgodności, które ma zastąpić wyposażenie morskie objęte pozwoleniem; 2) okoliczności, w jakich pozwolenie zostało wydane, a w szczególności brak dostępności w obrocie wyposażenia morskiego oznaczonego znakiem zgodności; 3) wymagania w zakresie projektu, budowy i działania, na podstawie których dyrektor urzędu morskiego wydał pozwolenie, o którym mowa w ust. 1; 4) ewentualne normy dotyczące badań zastosowane na potrzeby wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1. <p>4. Dyrektor urzędu morskiego wydając pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie powiadamia o tym fakcie Komisję</p>	
--	---	--	---	--

				Europejską. 5. Dyrektor urzędu morskowego może, w drodze decyzji, cofnąć pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku niespełniania wymagań. 6. Jeżeli pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wyposażenia radiokomunikacyjnego, nie może ono naruszać zasad dotyczących wykorzystywania częstotliwości radiowych określonych w Prawie telekomunikacyjnym.	
Art. 33	Komisja zapewnia wymianę doświadczeń między organami krajowymi państw członkowskich odpowiedzialnymi za politykę w obszarze notyfikowania, w szczególności w odniesieniu do nadzoru rynku.				Nie wymaga transpozycji - dotyczy zadań Komisji Europejskiej
Art. 34	1. Komisja zapewnia wprowadzenie i właściwą realizację koordynacji i współpracy między jednostkami notyfikowanymi, w formie sektorowego zespołu jednostek notyfikowanych. 2. Państwa członkowskie zapewniają udział notyfikowanych przez nie jednostek w pracach tego zespołu bezpośrednio lub przez wyznaczonych przedstawicieli.				Nie wymaga transpozycji - dotyczy zadań Komisji Europejskiej
Art. 35	1. Państwa członkowskie przekazują Komisji, z wykorzystaniem systemu informacyjnego udostępnionego przez Komisję w tym celu, nazwy i dane kontaktowe organów odpowiedzialnych za wykonanie niniejszej dyrektywy. Komisja sporządza wykaz tych organów, dokonuje jego okresowej aktualizacji oraz udostępnia go publicznie. 2. Komisja wskazuje – w drodze aktów wykonawczych – stosowne wymogi w zakresie projektu, budowy i działania oraz normy badań przewidziane w instrumentach międzynarodowych w odniesieniu do każdego elementu wyposażenia morskowego, w przypadku którego konwencje międzynarodowe wymagają zatwierdzenia przez administrację państwa bandery. Przyjmując takie akty, Komisja wskazuje wyraźnie daty, od których te wymogi i normy badań mają być stosowane, również daty wprowadzenia do obrotu i umieszczenia na statku, zgodnie z instrumentami międzynarodowymi i z uwzględnieniem ram czasowych budowy statków. Komisja może również określić				Nie wymaga transpozycji - dotyczy zadań Komisji Europejskiej

	<p>wspólne kryteria i szczegółowe procedury dotyczące ich stosowania.</p> <p>3. Komisja wskazuje – w drodze aktów wykonawczych – stosowne nowe wymogi w zakresie projektu, budowy i działania przewidziane w instrumentach międzynarodowych i mające zastosowanie do wyposażenia już umieszczanego na statkach, w celu zapewnienia zgodności wyposażenia umieszczanego na statkach UE z wymogami instrumentów międzynarodowych.</p> <p>4. Komisja tworzy i prowadzi bazę danych zawierającą co najmniej następujące informacje:</p> <p>a) wykaz i podstawowe dane dotyczące certyfikatów zgodności wydanych na mocy niniejszej dyrektywy, dostarczone przez jednostki notyfikowane;</p> <p>b) wykaz i podstawowe dane dotyczące deklaracji zgodności wydanych na mocy niniejszej dyrektywy, dostarczone przez producentów;</p> <p>c) aktualny wykaz obowiązujących instrumentów międzynarodowych oraz wymogów i norm badań, które mają obowiązywać na mocy art. 4 ust. 4;</p> <p>d) wykaz i kompletny tekst kryteriów i procedur, o których mowa w ust. 2;</p> <p>e) w stosownych przypadkach – wymogi i warunki dotyczące elektronicznego oznakowania, o którym mowa w art. 11;</p> <p>f) wszelkie inne użyteczne informacje w celu ułatwienia prawidłowego wykonania niniejszej dyrektywy przez państwa członkowskie, jednostki notyfikowane oraz podmioty gospodarcze.</p> <p>Ta baza danych jest udostępniana państwom członkowskim. Jest ona również udostępniana publicznie – wyłącznie w celach poglądowych.</p> <p>5. Akty wykonawcze, o których mowa w niniejszym artykule, przyjmowane są w formie rozporządzeń Komisji zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2.</p>			
Art. 36	<p>Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 37 celem aktualizacji odniesień do norm, o których mowa w załączniku III z chwilą udostępnienia nowych norm.</p>			<p>Nie wymaga transpozycji - dotyczy zadań Komisji Europejskiej</p>
Art. 37	<p>1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów</p>			<p>Nie wymaga transpo-</p>

	<p>delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.</p> <p>2. Uprawnienie do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 8, 11, 27 i 36, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 17 września 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed zakończeniem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.</p> <p>3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 8, 11, 27 i 36, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.</p> <p>4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.</p> <p>5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8, 11, 27 i 36 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.</p>			<p>zycji - dotyczy zadań Komisji Europejskiej</p>
Art. 38	<p>1. Komisja jest wspierana przez Komitet ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki (COSS) ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 2099/2002. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p> <p>2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku</p>			<p>Nie wymaga transpozycji - dotyczy zadań Komisji Europejskiej</p>

	gdy Komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.			
Art. 39	<p>1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 18 września 2016 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.</p> <p>Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 18 września 2016 r.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.</p> <p>2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p>	Art. 39 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 39. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
Art. 40	<p>1. Dyrektywa 96/98/WE traci moc z dniem 18 września 2016 r.</p> <p>2. Wymogi i normy badań dla wyposażenia morskiego obowiązujące w dniu 18 września 2016 r. zgodnie z przepisami prawa krajowego przyjętymi przez państwa członkowskie w celu zapewnienia zgodności z wymogami dyrektywy 96/98/WE stosuje się nadal do czasu wejścia w życie aktów wykonawczych, o których mowa w art. 35 ust. 2.</p> <p>3. Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy.</p>	<p>Art. 38 projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p> <p>Art. 36 projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p>	<p>Art. 38. Traci moc ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. poz. 899, z 2011 r. poz. 1368 oraz z 2016 r. poz. 542).</p> <p>Art. 36. Do dnia wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych przez Komisję Europejską na podstawie art. 35 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego i uchylającej dyrektywę Rady 96/98/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 146), do spraw dotyczących rodzaju wyposażenia morskiego podlegającego procedurom oceny zgodności, wykazu przepisów międzynarodowych zawierających wymagania oraz metod badań wyposażenia morskiego stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 38.</p>	

Art. 41	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .			Nie wymaga transpozycji
Art. 42	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich. Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2014 r.			Nie wymaga transpozycji
Załącznik I	<p>ZNAK KOŁA STEROWEGO Znak zgodności musi mieć następującą formę:</p> <p>Jeżeli znak koła sterowego jest pomniejszany lub powiększany, proporcje wskazane na rysunku z podziałką muszą zostać zachowane. Poszczególne elementy znaku koła sterowego muszą mieć zasadniczo takie same wymiary pionowe, które nie mogą wynieść mniej niż 5 mm. W przypadku małych urządzeń można odstąpić od tego najmniejszego wymiaru.</p>	Załącznik nr 1 do projektu ustawy o wyposażeniu morskim	<p>WZÓR ZNAKU ZGODNOŚCI</p> <p>Wysokość znaku zgodności wynosi nie mniej niż 5 mm. W przypadku wyposażenia morskiego, na którym ze względu na jego rozmiar nie można umieścić znaku zgodności, dopuszcza się możliwość odstąpienia od minimalnego wymiaru. W przypadku zmniejszania lub powiększania znaku zgodności należy zachować proporcje podane na powyższym rysunku.</p>	
Załącznik II	<p>PROCEDURY OCENY ZGODNOŚCI I. MODUŁ B: BADANIE TYPU WE 1. Badanie typu WE to część procedury oceny zgodności, w ramach której jednostka notyfikowana bada projekt techniczny wyposażenia morskiego oraz weryfikuje i poświadcza spełnienie przez projekt techniczny wypo-</p>	Załącznik nr 2 do projektu ustawy o wyposażeniu morskim	<p>Procedury oceny zgodności wyposażenia morskiego</p> <p>I. Moduł B</p>	

	<p>sażenia morskiego właściwych wymogów.</p> <p>2. Badanie typu WE można przeprowadzić na jeden z następujących sposobów:</p> <ul style="list-style-type: none"> — badanie egzemplarza próbnego kompletnego produktu, reprezentatywnego dla przewidywanej produkcji (typ produkcji), — ocena adekwatności projektu technicznego wyposażenia morskiego poprzez zbadanie dokumentacji technicznej i dowodów potwierdzających, o których mowa w pkt 3, oraz ocenę egzemplarzy próbnych, reprezentatywnych dla przewidywanej produkcji, co najmniej jednej z istotnych części produktu (połączenie typu produkcji i typu projektu). <p>3. Producent składa wniosek o badanie typu WE w jednej – wybranej przez siebie – jednostce notyfikowanej. Wniosek zawiera:</p> <ul style="list-style-type: none"> — nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres, — pisemną deklarację, że taki sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej, — dokumentację techniczną. Dokumentacja techniczna umożliwia ocenę zgodności wyposażenia morskiego z obowiązującymi wymogami instrumentów międzynarodowych, o których mowa w art. 4, oraz obejmuje odpowiednią analizę i ocenę ryzyka. Dokumentacja techniczna określa obowiązujące wymogi i obejmuje, w stopniu odpowiednim dla takiej oceny, projekt, produkcję i działanie wyposażenia morskiego. Dokumentacja techniczna zawiera, w stosownych przypadkach, przynajmniej następujące elementy: <ul style="list-style-type: none"> a) ogólny opis wyposażenia morskiego; b) projekt koncepcyjny i rysunki wykonawcze oraz schematy części, podzespołów, obwodów itp.; c) opisy i wyjaśnienia, niezbędne do zrozumienia tych rysunków i schematów oraz działania wyposażenia morskiego; d) wykaz wymogów i norm badań, które mają zastosowanie do danego wyposażenia morskiego zgodnie z niniejszą dyrektywą, a także opis rozwiązań przyjętych w celu spełnienia tych wymogów; 		<p>Badanie typu UE</p> <p>1. Badanie typu UE to ta część procedury oceny zgodności, według której jednostka notyfikowana bada projekt techniczny wyposażenia morskiego oraz weryfikuje i poświadcza spełnienie przez projekt techniczny wyposażenia morskiego mających do niego zastosowanie wymagań.</p> <p>2. Badanie typu UE można przeprowadzić jednym z następujących sposobów:</p> <ul style="list-style-type: none"> — badanie próbki kompletnego wyposażenia morskiego, reprezentatywnej dla przewidywanej produkcji (typ produkcji), — ocena adekwatności projektu technicznego wyposażenia morskiego poprzez zbadanie dokumentacji technicznej i dowodów potwierdzających, o których mowa w pkt 3, oraz ocenę próbek reprezentatywnych dla przewidywanej produkcji, jednej lub więcej istotnych części wyposażenia morskiego (połączenie typu produkcji i typu projektu). <p>3. Producent składa wniosek o badanie typu UE w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej.</p> <p>Wniosek taki zawiera:</p> <ul style="list-style-type: none"> — nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres, — pisemną deklarację, że ten sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej, — dokumentację techniczną, która umożliwia ocenę wyposażenia morskiego pod względem jego zgodności z wymaganiami oraz obejmuje odpowiednią analizę i ocenę ryzyka; dokumentacja techniczna określa wymagania i obejmuje, w stopniu odpowiednim dla takiej oceny, projekt, produkcję 	
--	--	--	--	--

	<p>e) wyniki wykonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itd.; oraz</p> <p>f) sprawozdania z badań,</p> <p>— egzemplarze próbne reprezentatywne dla przewidywanej produkcji. Jednostka notyfikowana może zażądać dostarczenia kolejnych egzemplarzy próbnych, jeśli jest to niezbędne do przeprowadzenia programu badań,</p> <p>— dowody potwierdzające adekwatność rozwiązania zastosowanego w projekcie technicznym. W dowodach tych podaje się wszelkie dokumenty, które zostały wykorzystane. Dowody potwierdzające obejmują, jeżeli to niezbędne, wyniki badań przeprowadzonych przez właściwe laboratorium producenta lub inne laboratorium badawcze w jego imieniu i na jego odpowiedzialność.</p> <p>4. Jednostka notyfikowana:</p> <p>w odniesieniu do wyposażenia morskiego:</p> <p>4.1. bada dokumentację techniczną i dowody potwierdzające, aby ocenić adekwatność projektu technicznego wyposażenia morskiego;</p> <p>w odniesieniu do egzemplarza próbnego:</p> <p>4.2. weryfikuje, czy dane egzemplarze próbne zostały wyprodukowane zgodnie z dokumentacją techniczną oraz identyfikuje części zaprojektowane zgodnie z odpowiednimi przepisami odnośnych wymogów i norm badań, jak również części, które zaprojektowano bez zastosowania odnośnych przepisów tych norm;</p> <p>4.3. przeprowadza odpowiednie badania i testy zgodnie z niniejszą dyrektywą lub zleca ich przeprowadzenie;</p> <p>4.4. uzgadnia z producentem miejsce przeprowadzenia badań i testów.</p> <p>5. Jednostka notyfikowana sporządza sprawozdanie z oceny, w którym odnotowuje działania podjęte zgodnie z pkt 4 i ich rezultaty. Bez uszczerbku dla swoich obowiązków wobec organów notyfikujących jednostka notyfikowana udostępnia treść takiego sprawozdania, w całości lub w części, wyłącznie za zgodą producenta.</p> <p>6. Jeżeli typ spełnia wymogi określonych instrumentów</p>		<p>i działanie wyposażenia morskiego, zawierając, w stosownych przypadkach, co najmniej:</p> <p>a) opis ogólny wyposażenia morskiego,</p> <p>b) projekt koncepcyjny i rysunki dotyczące produkcji oraz schematy elementów, podzespołów, obwodów itd.,</p> <p>c) opisy i wyjaśnienia, niezbędne do zrozumienia tych rysunków i schematów oraz działania wyposażenia morskiego,</p> <p>d) wykaz wymagań, które mają zastosowanie do danego wyposażenia morskiego, oraz opisy rozwiązań przyjętych w celu spełnienia wymagań, jeżeli takie normy zharmonizowane nie zostały zastosowane,</p> <p>e) wyniki wykonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itp.,</p> <p>f) sprawozdania z badań,</p> <p>— próbki reprezentatywne dla przewidywanej produkcji; jednostka notyfikowana może zażądać dostarczenia dalszych próbek, jeśli jest to niezbędne do przeprowadzenia programu badań,</p> <p>— dowody potwierdzające adekwatność technicznego rozwiązania projektowego, wymieniające wszelkie dokumenty, które zastosowano; dowody potwierdzające obejmują, w stosownych przypadkach, wyniki badań przeprowadzonych przez odpowiednie laboratorium producenta lub przez inne laboratorium badawcze w jego imieniu i na jego odpowiedzialność.</p> <p>4. Jednostka notyfikowana:</p> <p><u>w odniesieniu do wyposażenia morskiego:</u></p> <p>4.1. bada dokumentację techniczną i dowody potwierdzające, o których mowa w pkt 3, w celu oceny adekwatności projektu technicznego wyposażenia morskiego;</p>	
--	---	--	--	--

	<p>międzynarodowych mające zastosowanie do danego wyposażenia morskiego, jednostka notyfikowana wydaje producentowi certyfikat badania typu WE. Certyfikat ten zawiera nazwę i adres producenta, wnioski z badań, warunki (o ile występują) jego ważności oraz dane niezbędne do identyfikacji zatwierdzonego typu. Do certyfikatu dołączony może być załącznik lub większa ich liczba.</p> <p>Certyfikat i jego załączniki zawierają wszelkie istotne informacje umożliwiające ocenę zgodności wytwarzanych produktów w odniesieniu do badanego typu oraz kontrolę w trakcie eksploatacji.</p> <p>Jeżeli typ nie spełnia obowiązujących wymogów instrumentów międzynarodowych, jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu badania typu WE oraz informuje o tym wnioskodawcę, podając szczegółowe uzasadnienie odmowy.</p> <p>7. Jeżeli zatwierdzony typ nie spełnia już obowiązujących wymogów, jednostka notyfikowana ustala, czy wymagane jest dalsze testowanie lub nowa procedura oceny zgodności.</p> <p>Producent informuje jednostkę notyfikowaną, która przechowuje dokumentację techniczną dotyczącą certyfikatu badania typu WE, o wszelkich modyfikacjach zatwierdzonego typu mogących wpływać na zgodność danego wyposażenia morskiego z wymogami właściwych instrumentów międzynarodowych lub z warunkami ważności certyfikatu. Takie modyfikacje wymagają dodatkowego zatwierdzenia w formie dodatku do oryginalnego certyfikatu badania typu WE.</p> <p>8. Każda jednostka notyfikowana informuje odnośne organy notyfikujące o certyfikatach badania typu WE lub o wszelkich dodatkach do nich, które wydała lub cofnęła, a także, okresowo lub na żądanie, udostępnia odnośnym organom notyfikującym wykaz certyfikatów lub wszelkich dodatków do nich, których wydania odmówiono, które zawieszono lub poddano innym ograniczeniom.</p> <p>Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o certyfikatach badania typu WE lub o wszelkich dodatkach do nich, których wydania odmówi-</p>		<p><u>w odniesieniu do próbki (próbek):</u></p> <p>4.2. weryfikuje, czy dana próbka (próbki) została wyprodukowana zgodnie z dokumentacją techniczną oraz identyfikuje części zaprojektowane zgodnie z odpowiednimi wymaganiami i normami dotyczącymi badań, jak również części, które zaprojektowano bez zastosowania postanowień tych norm;</p> <p>4.3. przeprowadza odpowiednie badania i testy lub zleca ich wykonanie;</p> <p>4.4. uzgadnia ze składającym wniosek producentem miejsce, w którym przeprowadzone zostaną badania i testy.</p> <p>5. Jednostka notyfikowana sporządza sprawozdanie z oceny, w którym odnotowuje działania podjęte zgodnie z pkt 4 i ich rezultaty. Jednostka notyfikowana udostępnia treść takiego sprawozdania, w całości lub w części, wyłącznie za zgodą producenta, chyba że udostępnianie sprawozdania wynika z realizacji obowiązku wobec organu notyfikującego.</p> <p>6. Jeżeli typ spełnia mające zastosowanie do danego wyposażenia morskiego wymagania, jednostka notyfikowana wydaje producentowi certyfikat. Certyfikat zawiera nazwę i adres producenta, wnioski z badań, warunki jego ważności (o ile występują) oraz dane niezbędne do identyfikacji zatwierdzonego typu. Do certyfikatu może być dołączony jeden lub więcej załączników.</p> <p>Certyfikat i jego załączniki zawierają wszelkie istotne informacje umożliwiające ocenę zgodności wytwarzanego wyposażenia morskiego w odniesieniu do badanego typu oraz kontrolę w trakcie eksploatacji.</p> <p>Jeżeli typ nie spełnia wymagań, jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu oraz informuje o tym wnioskodawcę, podając szcze-</p>	
--	--	--	--	--

	<p>wiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom, a także, na żądanie, o certyfikatach lub wszelkich dodatkach do nich, które wydała.</p> <p>Komisja, państwa członkowskie i pozostałe jednostki notyfikowane mogą na żądanie otrzymać kopię certyfikatu badania typu WE lub dodatków do nich. Na żądanie Komisja i państwa członkowskie mogą otrzymać kopię dokumentacji technicznej oraz wyniki badań przeprowadzonych przez jednostkę notyfikowaną. Jednostka notyfikowana przechowuje kopię certyfikatu badania typu WE, załączników i dodatków do niego, a także dokumentów technicznych, w tym dokumentacji przedstawionej przez producenta, przez okres do wygaśnięcia ważności certyfikatu.</p> <p>9. Producent przechowuje kopię certyfikatu badania typu WE oraz załączników i dodatków do niego wraz z dokumentacją techniczną do dyspozycji organów krajowych przez okres co najmniej 10 lat po naniesieniu znaku koła sterowego na ostatni wyprodukowany produkt, a niezależnie od sytuacji nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego.</p> <p>10. Upoważniony przedstawiciel producenta może złożyć wniosek, o którym mowa w pkt 3, oraz wypełniać zobowiązania określone w pkt 7 i 9, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.</p> <p>II. MODUŁ D: ZGODNOŚĆ Z TYPEM W OPARCIU O ZAPEWNIENIE JAKOŚCI PROCESU PRODUKCJI</p> <p>1. Zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji to część procedury oceny zgodności, w ramach której producent wywiązuje się ze zobowiązań określonych w pkt 2 i 5 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i deklaruje, że dane wyposażenie morskie jest zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełnia mające do niego zastosowanie wymogi instrumentów międzynarodowych.</p> <p>2. Produkcja</p> <p>Producent posiada zatwierdzony system jakości w odniesieniu do produkcji, kontroli gotowych produktów i badania produktów zgodnie z pkt 3, a także podlega nadzorowi zgodnie z pkt 4.</p> <p>3. System jakości</p>	<p>gólwe uzasadnienie odmowy.</p> <p>7. Jeżeli zatwierdzony typ nie spełnia już wymagań, jednostka notyfikowana ustala, czy zmiany takie wymagają dalszego badania lub przeprowadzenia nowej procedury oceny zgodności. Jeżeli zmiany wymagają dalszego badania lub przeprowadzenia nowej procedury oceny zgodności, jednostka notyfikowana informuje o tym producenta.</p> <p>Producent informuje jednostkę notyfikowaną, która przechowuje dokumentację techniczną dotyczącą certyfikatu, o wszelkich modyfikacjach zatwierzonego typu mogących wpływać na zgodność wyposażenia morskiego z wymaganiami lub warunkami ważności certyfikatu. Takie modyfikacje wymagają dodatkowego zatwierdzenia w formie dodatku do oryginalnego certyfikatu.</p> <p>8. Każda jednostka notyfikowana informuje organy notyfikujące o certyfikatach lub wszelkich dodatkach do nich, które wydała lub cofnęła, oraz, na żądanie, udostępnia organom notyfikującym wykaz certyfikatów lub wszelkich dodatków do nich, których wydania odmówiono, które zawieszono lub poddano innym ograniczeniom.</p> <p>Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o certyfikatach lub wszelkich dodatkach do nich, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom, oraz, na żądanie, o certyfikatach lub wszelkich dodatkach do nich, które wydała.</p> <p>Jednostka notyfikowana, na żądanie Komisji Europejskiej, państw członkowskich Unii Europejskiej i innych jednostek notyfikowanych, przekazuje kopie certyfikatów lub dodatków do nich. Jednostka notyfikowana, na żądanie Komisji Europejskiej i państw członkowskich Unii Europejskiej, przekazuje kopie dokumentacji technicznej oraz wyniki badań przeprowadzonych przez jednostkę notyfikowaną. Jednostka</p>	
--	---	---	--

	<p>3.1. Producent składa do wybranej przez siebie jednostki notyfikowanej wniosek o ocenę swojego systemu jakości w odniesieniu do danego wyposażenia morskiego.</p> <p>Wniosek zawiera:</p> <ul style="list-style-type: none"> — nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres, — pisemną deklarację, że ten sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej, — wszystkie informacje istotne dla przewidywanej kategorii wyposażenia morskiego, — dokumentację dotyczącą systemu jakości, — dokumentację techniczną zatwierdzonego typu oraz kopię certyfikatu badania typu WE. <p>3.2. System jakości zapewnia zgodność produktów z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz z mającymi do nich zastosowanie wymogami instrumentów międzynarodowych.</p> <p>Wszystkie elementy, wymogi i przepisy przyjęte przez producenta są systematycznie i w uporządkowany sposób dokumentowane w formie pisemnych zaleceń, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości umożliwia spójną interpretację programów jakości, planów, instrukcji i zapisów.</p> <p>Dokumentacja ta w szczególności zawiera stosowny opis:</p> <ul style="list-style-type: none"> — celów dotyczących jakości i struktury organizacyjnej, obowiązków oraz uprawnień kierownictwa w zakresie jakości produktów, — odpowiednich technik produkcji, kontroli jakości i zapewnienia jakości, procesów i systematycznych działań, jakie będą stosowane, — badań i testów, które będą wykonywane przed, podczas i po zakończeniu produkcji oraz częstotliwości, z jaką będą przeprowadzane, — zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozdania z kontroli i dane z badań, dane dotyczące wzorcowania, sprawozdania dotyczące kwalifikacji odpowiedniego personelu itd., oraz — środków monitorowania osiągnięcia wymaganej jako- 		<p>notyfikowana przechowuje kopię certyfikatu, załączników i dodatków do niego, a także dokumentów technicznych, w tym dokumentacji przedstawionej przez producenta, przez okres do wygaśnięcia ważności certyfikatu.</p> <p>9. Producent przechowuje kopię certyfikatu oraz załączników i dodatków do niego wraz z dokumentacją techniczną do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego.</p> <p>10. Upoważniony przedstawiciel producenta może złożyć wniosek, o którym mowa w pkt 3, oraz wypełniać obowiązki określone w pkt 7 i 9, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.</p> <p>II. Moduł D</p> <p>Zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji</p> <p>1. Zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji to ta część procedury oceny zgodności, według której producent wywiązuje się z obowiązków przedstawionych w pkt 2 i 5 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i deklaruje, że dane wyposażenie morskie jest zgodne z typem opisanym w certyfikacie i spełnia mające do niego zastosowanie wymagania.</p> <p>2. <i>Produkcja</i></p> <p>Producent posiada zatwierdzony system jakości w odniesieniu do produkcji oraz kontroli i badania gotowego wyposażenia morskiego zgodnie z pkt 3, a także podlega nadzorowi zgodnie z pkt 4.</p>	
--	--	--	--	--

	<p>ści produktu oraz skuteczności działania systemu jakości.</p> <p>3.3. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości, ustalając, czy spełnia on wymogi, o których mowa w pkt 3.2.</p> <p>Zespół audytowy posiada doświadczenie w zakresie systemów zarządzania jakością; poza tym, w skład tego zespołu wchodzi co najmniej jeden członek z doświadczeniem z zakresu oceny w danej dziedzinie dotyczącej wyposażenia morskiego i z zakresu oceny technologii danego wyposażenia morskiego, a także ze znajomością obowiązujących wymogów instrumentów międzynarodowych. Audyt obejmuje wizytację oceniającą w zakładzie producenta. Zespół audytorski dokonuje przeglądu dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 3.1 tiret piąte, w celu weryfikacji zdolności producenta do wskazania stosownych wymogów instrumentów międzynarodowych oraz do przeprowadzenia koniecznych badań zapewniających zgodność produktu z tymi wymogami.</p> <p>O decyzji powiadamia się producenta. Powiadomienie takie zawiera wnioski z audytu oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.</p> <p>3.4. Producent podejmuje się wypełnienia zobowiązań wynikających z zatwierzonego systemu jakości oraz utrzymania go w taki sposób, aby był on niezmiennie odpowiedni i skuteczny.</p> <p>3.5. Producent na bieżąco informuje jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszelkich zmianach, jakie zamierza wprowadzić do systemu jakości.</p> <p>Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany oraz decyduje, czy zmodyfikowany system jakości nadal będzie spełniał wymogi, o których mowa w pkt 3.2, lub czy konieczna jest ponowna jego ocena.</p> <p>Jednostka notyfikowana powiadamia producenta o swojej decyzji. Powiadomienie takie zawiera wnioski z badania oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.</p> <p>4. Nadzór, za który odpowiedzialna jest jednostka notyfikowana</p>		<p>3. <i>System jakości</i></p> <p>3.1. Producent składa do wybranej przez siebie jednostki notyfikowanej wniosek o ocenę jego systemu jakości w odniesieniu do danego wyposażenia morskiego.</p> <p>Wniosek taki zawiera:</p> <ul style="list-style-type: none"> — nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres, — pisemną deklarację, że ten sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej, — wszystkie informacje istotne dla przewidzianej kategorii wyposażenia morskiego, — dokumentację dotyczącą systemu jakości, — dokumentację techniczną zatwierzonego typu oraz kopię certyfikatu. <p>3.2. System jakości zapewnia zgodność wyposażenia morskiego z typem opisanym w certyfikacie oraz z mającymi do niego zastosowanie wymaganiami.</p> <p>Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta są systematycznie i w uporządkowany sposób dokumentowane w formie pisemnych polityk, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości musi umożliwiać spójną interpretację programów, planów, ksiąg i zapisów jakości.</p> <p>Dokumentacja ta w szczególności zawiera stosowny opis:</p> <ul style="list-style-type: none"> — systemu jakości i struktury organizacyjnej, obowiązków oraz uprawnień kierownictwa - w odniesieniu do jakości wyposażenia morskiego, — odpowiednich technik produkcyjnych, 	
--	--	--	--	--

	<p>4.1. Celem nadzoru jest upewnienie się, że producent należycie wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości.</p> <p>4.2. Do celów oceny producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do miejsc produkcji, kontroli, badania i składowania oraz zapewnia jej wszelkie niezbędne informacje, w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dokumentację systemu jakości, — zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z kontroli i dane z testów, dane dotyczące wzorcowania, sprawozdania dotyczące kwalifikacji odpowiedniego personelu itd. <p>4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty, aby upewnić się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości, oraz przekazuje producentowi sprawozdanie z audytu.</p> <p>4.4. Jednostka notyfikowana może ponadto przeprowadzać u producenta wizytacje bez zapowiedzi, prócz przypadków gdy na mocy prawa krajowego takie wizytacje podlegają pewnym ograniczeniom z powodów związanych z obronnością lub bezpieczeństwem. Podczas takich wizytacji jednostka notyfikowana może, w razie konieczności, przeprowadzić testy produktu lub zlecić przeprowadzenie takich testów w celu weryfikacji prawidłowości funkcjonowania systemu jakości. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z wizytacji oraz, w przypadku przeprowadzenia badań, sprawozdanie z badań.</p> <p>5. Oznakowanie zgodności i deklaracja zgodności</p> <p>5.1. Producent umieszcza znak koła sterowego, o którym mowa w art. 9, oraz na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu produktu, który jest zgodny z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz spełnia obowiązujące wymogi instrumentów międzynarodowych.</p> <p>5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności dla każdego modelu produktu i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres co najmniej 10 lat po naniesieniu znaku koła sterowego na ostatni wyprodukowany produkt, a niezależnie od</p>		<p>kontroli jakości i zapewnienia jakości, procesów i systematycznych działań, jakie będą podejmowane,</p> <ul style="list-style-type: none"> — badań i testów, które będą wykonywane przed, podczas i po zakończeniu produkcji oraz ich częstotliwości, — zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozdania z kontroli i dane z badań, dane dotyczące wzorcowania, sprawozdania dotyczące kwalifikacji odpowiedniego personelu itd., — środków monitorowania osiągnięcia wymaganej jakości wyposażenia morskiego oraz skutecznego funkcjonowania systemu jakości. <p>3.3. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości, ustalając, czy spełnia on wymagania, o których mowa w pkt 3.2. Oprócz doświadczenia w zakresie systemów zarządzania jakością zespół audytowy ma co najmniej jednego członka dysponującego doświadczeniem z zakresu oceny w dziedzinie danego wyposażenia morskiego i danej technologii, a także znajomością odpowiednich wymagań. Audyt obejmuje wizytację oceniającą w zakładzie producenta. Zespół audytorski dokonuje przeglądu dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 3.1 tiret piąte, w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania wymagań oraz do przeprowadzenia koniecznych badań zapewniających zgodność wyposażenia morskiego z tymi wymaganiami. Decyzja jest przekazywana producentowi. Powiadomienie zawiera wnioski z audytu oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.</p>	
--	--	--	---	--

	<p>sytuacji nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego. W deklaracji zgodności określa się model wyposażenia morskiego, dla którego została sporządzona.</p> <p>Kopia deklaracji zgodności zostaje udostępniona na żądanie właściwych organów.</p> <p>6. Producent przechowuje do dyspozycji właściwych organów, przez okres co najmniej 10 lat po naniesieniu znaku koła sterowego na ostatni wyprodukowany produkt, a niezależnie od sytuacji nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dokumentację, o której mowa w pkt 3.1, — zatwierdzoną zmianę, o której mowa w pkt 3.5, — decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 3.5, 4.3 i 4.4. <p>7. Każda jednostka notyfikowana informuje odnośne organy notyfikujące o wydanych lub cofniętych zatwierdzeniach systemów jakości oraz, okresowo lub na żądanie, udostępnia odnośnym organom notyfikującym wykaz zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiono, które zawieszono lub poddano innym ograniczeniom.</p> <p>Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o zatwierdzeniach systemów jakości, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom oraz, na żądanie, o zatwierdzeniach systemów jakości, które wydała.</p> <p>8. Upoważniony przedstawiciel</p> <p>Zobowiązania producenta określone w pkt 3.1, 3.5, 5 i 6 mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.</p> <p>III. MODUŁ E: ZGODNOŚĆ Z TYPEM W OPARCIU O ZAPEWNIENIE JAKOŚCI PRODUKTU</p> <p>1. Zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości produktu to część procedury oceny zgodności, w ramach której producent wywiązuje się ze zobowiązań określonych w pkt 2 i 5 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i deklaruje, że dane wyposażenie morskie jest zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełnia mające do niego zastosowanie wymogi instru-</p>		<p>3.4. Producent podejmuje się wypełnienia obowiązków wynikających z zatwierdzonego systemu jakości oraz utrzymania go w taki sposób, aby pozostawał niezmiennie odpowiedni oraz wydajny.</p> <p>3.5. Producent na bieżąco informuje jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszelkich zamierzonych modyfikacjach systemu jakości.</p> <p>Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany oraz decyduje, czy zmodyfikowany system jakości nadal będzie spełniał wymagania, o których mowa w pkt 3.2, lub czy jest konieczna jego ponowna ocena.</p> <p>Jednostka notyfikowana powiadamia producenta o swojej decyzji. Powiadomienie zawiera wnioski z badania oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.</p> <p>4. <i>Nadzór jednostki notyfikowanej</i></p> <p>4.1. Celem nadzoru jest sprawdzenie, czy producent należycie wypełnia obowiązki wynikające z zatwierdzonego systemu jakości.</p> <p>4.2. Do celów oceny producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do miejsc produkcji, kontroli, badania i magazynowania oraz zapewnia jej wszelkie niezbędne informacje, w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dokumentację systemu jakości, — zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z kontroli i dane z badań, dane dotyczące wzorcowania, sprawozdania dotyczące kwalifikacji odpowiedniego personelu itp. <p>4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty mające na celu spraw-</p>	
--	---	--	---	--

	<p>mentów międzynarodowych.</p> <p>2. Produkcja Producent posiada zatwierdzony system jakości w odniesieniu do kontroli gotowych produktów i badania produktów zgodnie z pkt 3, a także podlega nadzorowi zgodnie z pkt 4.</p> <p>3. System jakości 3.1. Producent składa do wybranej przez siebie jednostki notyfikowanej wniosek o ocenę swojego systemu jakości w odniesieniu do danego wyposażenia morskiego. Wniosek zawiera: — nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo nazwę i adres tego przedstawiciela, — pisemną deklarację, że ten sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej, — wszystkie informacje istotne dla przewidywanej kategorii wyposażenia morskiego; — dokumentację dotyczącą systemu jakości, oraz — dokumentację techniczną zatwierdzonego typu oraz kopię certyfikatu badania typu WE.</p> <p>3.2. System jakości zapewnia zgodność produktów z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz z odnośnymi wymogami instrumentów międzynarodowych. Wszystkie elementy, wymogi i przepisy przyjęte przez producenta są systematycznie i w uporządkowany sposób dokumentowane w formie pisemnych zaleceń, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości umożliwia spójną interpretację programów jakości, planów, instrukcji i zapisów. Dokumentacja ta w szczególności zawiera stosowny opis: — celów dotyczących jakości i struktury organizacyjnej, obowiązków oraz uprawnień kierownictwa w zakresie jakości produktów, — badań i testów, które będą wykonywane po zakończeniu produkcji, — zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozda-</p>		<p>dzenie, czy producent utrzymuje i stosuje system jakości oraz przekazuje producentowi sprawozdanie z audytu.</p> <p>4.4. Jednostka notyfikowana może ponadto składać producentowi wizytacje bez zapowiedzi. Podczas takich wizytacji jednostka notyfikowana może, w razie konieczności, przeprowadzić badania wyposażenia morskiego lub zlecić przeprowadzenie takich badań w celu weryfikacji prawidłowości funkcjonowania systemu jakości. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z wizytacji oraz, w przypadku przeprowadzenia badań, sprawozdanie z badań.</p> <p>5. <i>Znak zgodności i deklaracja zgodności UE</i> 5.1. Producent umieszcza wymagany znak zgodności oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu wyposażenia morskiego zgodnym z typem opisanym w certyfikacie oraz spełniającym wymagania.</p> <p>5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego modelu wyposażenia morskiego i przechowuje ją do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego. Deklaracja zgodności UE identyfikuje model wyposażenia morskiego, dla którego została sporządzona. Kopia deklaracji zgodności UE zostaje udostępniona na żądanie właściwych organów.</p> <p>6. Producent przechowuje przez okres co najmniej 10 lat od umieszczenia znaku zgodności</p>	
--	---	--	---	--

	<p>nia z kontroli i dane z testów, dane dotyczące wzorcowania, sprawozdania dotyczące kwalifikacji odpowiedniego personelu itd., —środków monitorowania skuteczności działania systemu jakości.</p> <p>3.3. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości, ustalając, czy spełnia on wymogi, o których mowa w pkt 3.2.</p> <p>Zespół audytowy posiada doświadczenie w zakresie systemów zarządzania jakością; poza tym w skład tego zespołu wchodzi co najmniej jeden członek z doświadczeniem z zakresu oceny w danej dziedzinie dotyczącej wyposażenia morskiego i z zakresu oceny technologii danego wyposażenia morskiego, a także ze znajomością obowiązujących wymogów instrumentów międzynarodowych. Audyt obejmuje wizytację ocenianą w zakładzie producenta. Zespół audytorski dokonuje przeglądu dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 3.1 tiret piąte, w celu weryfikacji zdolności producenta do wskazania stosownych wymogów instrumentów międzynarodowych oraz do przeprowadzenia koniecznych badań zapewniających zgodność produktu z tymi wymogami.</p> <p>O decyzji powiadamia się producenta. Powiadomienie takie zawiera wnioski z audytu oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.</p> <p>3.4. Producent podejmuje się wypełniania zobowiązań wynikających z zatwierzonego systemu jakości oraz utrzymywania go w taki sposób, aby był on niezmiennie odpowiedni i skuteczny.</p> <p>3.5. Producent na bieżąco informuje jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszelkich zmianach, jakie zamierza wprowadzić do systemu jakości.</p> <p>Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany oraz decyduje, czy zmodyfikowany system jakości nadal będzie spełniał wymogi, o których mowa w pkt 3.2, lub czy konieczna jest ponowna jego ocena. Powiadamia ona producenta o swojej decyzji. Powiadomienie takie zawiera wnioski z badania oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.</p>		<p>na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego, następujące dokumenty, które są udostępniane właściwym organom:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dokumentację, o której mowa w pkt 3.1, — zatwierdzoną zmianę, o której mowa w pkt 3.5, — decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 3.5, 4.3 i 4.4. <p>7. Każda jednostka notyfikowana informuje organy notyfikujące o wydanych lub cofniętych zatwierdzeniach systemów jakości oraz, na żądanie, udostępnia organom notyfikującym wykaz zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom.</p> <p>Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o zatwierdzeniach systemów jakości, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom, oraz, na żądanie, o zatwierdzeniach systemów jakości, które wydała.</p> <p>8. <i>Upoważniony przedstawiciel</i></p> <p>Obowiązki producenta określone w pkt 3.1, 3.5, 5 i 6 mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.</p> <p>III. Moduł E</p> <p>Zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości wyposażenia morskiego</p> <p>1. Zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości wyposażenia morskiego to ta część pro-</p>	
--	---	--	--	--

	<p>4. Nadzór, za który odpowiedzialna jest jednostka notyfikowana</p> <p>4.1. Celem nadzoru jest upewnienie się, że producent należyte wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości.</p> <p>4.2. Do celów oceny producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do miejsc produkcji, kontroli, badania i składowania oraz zapewnia jej wszelkie niezbędne informacje, w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dokumentację systemu jakości, — zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z kontroli i dane z testów, dane dotyczące wzorcowania, sprawozdania dotyczące kwalifikacji odpowiedniego personelu itd. <p>4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty, aby upewnić się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości, oraz przekazuje producentowi sprawozdanie z audytu.</p> <p>4.4. Jednostka notyfikowana może ponadto przeprowadzać u producenta wizytacje bez zapowiedzi, prócz przypadków gdy na mocy prawa krajowego takie wizytacje podlegają pewnym ograniczeniom z powodów związanych z obronnością lub bezpieczeństwem. Podczas takich wizytacji jednostka notyfikowana może, w razie konieczności, przeprowadzić testy produktu lub zlecić przeprowadzenie takich testów w celu weryfikacji prawidłowości funkcjonowania systemu jakości. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z wizytacji oraz, w przypadku przeprowadzenia badań, sprawozdanie z badań.</p> <p>5. Oznakowanie zgodności i deklaracja zgodności</p> <p>5.1. Producent umieszcza znak koła sterowego, o którym mowa w art. 9, oraz na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu produktu, który jest zgodny z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz spełnia obowiązujące wymogi instrumentów międzynarodowych.</p> <p>5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności dla każdego modelu produktu i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres przynajm-</p>		<p>cedury oceny zgodności, według której producent wywiązuje się z obowiązków przedstawionych w pkt 2 i 5 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i deklaruje, że dane wyposażenie morskie jest zgodne z typem opisanym w certyfikacie i spełnia mające do niego zastosowanie wymagania.</p> <p>2. Produkcja</p> <p>Producent posiada zatwierdzony system jakości w odniesieniu do kontroli i badania gotowego wyposażenia morskiego zgodnie z pkt 3, a także podlega nadzorowi zgodnie z pkt 4.</p> <p>3. System jakości</p> <p>3.1. Producent składa do wybranej przez siebie jednostki notyfikowanej wnioski o ocenę jego systemu jakości w odniesieniu do danego wyposażenia morskiego.</p> <p>Wniosek taki zawiera:</p> <ul style="list-style-type: none"> — nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres, — pisemną deklarację, że ten sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej, — wszystkie informacje istotne dla przewidzianej kategorii wyposażenia morskiego, — dokumentację dotyczącą systemu jakości, — dokumentację techniczną zatwierdzonego typu oraz kopię certyfikatu. <p>3.2. System jakości zapewnia zgodność wyposażenia morskiego z typem opisanym w certyfikacie oraz z wymaganiami.</p> <p>Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta są systematycznie i w uporządkowany sposób dokumen-</p>	
--	--	--	---	--

	<p>niej 10 lat po naniesieniu znaku koła sterowego na ostatni wyprodukowany produkt, a niezależnie od sytuacji nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego. W deklaracji zgodności określa się model wyposażenia morskiego, dla którego została sporządzona. Kopia deklaracji zgodności zostaje udostępniona na żądanie właściwych organów.</p> <p>6. Producent przechowuje do dyspozycji właściwych organów, przez okres przynajmniej 10 lat po naniesieniu znaku koła sterowego na ostatni wyprodukowany produkt, a niezależnie od sytuacji nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego: — dokumentację, o której mowa w pkt 3.1, — zatwierdzoną zmianę, o której mowa w pkt 3.5, — decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 3.5, 4.3 i 4.4.</p> <p>7. Każda jednostka notyfikowana informuje odnośne organy notyfikujące o wydanych lub cofniętych zatwierdzeniach systemów jakości oraz, okresowo lub na żądanie, udostępnia odnośnym organom notyfikującym wykaz zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiono, które zawieszono lub poddano innym ograniczeniom. Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o zatwierdzeniach systemów jakości, których wydania odmówiła, które cofnęła lub zawiesiła oraz, na żądanie, o zatwierdzeniach systemów jakości, które wydała.</p> <p>8. Upoważniony przedstawiciel Zobowiązania producenta określone w pkt 3.1, 3.5, 5 i 6 mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.</p> <p>IV. MODUŁ F: ZGODNOŚĆ Z TYPEM W OPARCIU O WERYFIKACJĘ PRODUKTU</p> <p>1. Zgodność z typem w oparciu o weryfikację produktu to część procedury oceny zgodności, w ramach której producent wywiązuje się ze zobowiązań określonych w pkt 2, 5.1 i 6 oraz zapewnia i deklaruje, na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dane produkty, wobec których zasto-</p>		<p>owane w formie pisemnych polityk, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości musi umożliwiać spójną interpretację programów, planów, ksiąg i zapisów jakości.</p> <p>Dokumentacja ta w szczególności zawiera stosowny opis:</p> <ul style="list-style-type: none"> — systemu jakości i struktury organizacyjnej, obowiązków oraz uprawnień kierownictwa - w odniesieniu do jakości wyposażenia morskiego, — badań i testów, które będą wykonywane po zakończeniu produkcji, — zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozdania z kontroli i dane z badań, dane dotyczące wzorcowania, sprawozdania dotyczące kwalifikacji odpowiedniego personelu itp., — środków monitorowania skuteczności funkcjonowania systemu jakości. <p>3.3. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości, ustalając, czy spełnia on wymagania, o których mowa w pkt 3.2. Oprócz doświadczenia w zakresie systemów zarządzania jakością zespół audytowy ma co najmniej jednego członka dysponującego doświadczeniem z zakresu oceny w dziedzinie danego wyposażenia morskiego i danej technologii, a także znajomością odpowiednich wymagań. Audyt obejmuje wizytację oceniającą w zakładzie producenta. Zespół audytorski dokonuje przeglądu dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 3.1 tiret piąte, w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania wymagań oraz do przeprowadzenia koniecznych badań zapewniających zgodność wyposażenia morskiego z tymi wymaganiami.</p>	
--	---	--	--	--

	<p>sowano przepisy pkt 3, są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełniają mające do nich zastosowanie wymogi instrumentów międzynarodowych.</p> <p>2. Produkcja Producent przyjmuje wszelkie niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonych produktów z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz z mającymi do nich zastosowanie wymogami instrumentów międzynarodowych.</p> <p>3. Weryfikacja Wybrana przez producenta jednostka notyfikowana przeprowadza odpowiednie badania i testy w celu sprawdzenia zgodności produktów z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz z odnośnymi wymogami instrumentów międzynarodowych. Zależnie od wyboru producenta, badania i testy sprawdzające zgodność produktów z odnośnymi wymogami przeprowadzane są poprzez badanie i testowanie każdego produktu zgodnie z pkt 4 albo przez statystyczne badanie i testowanie produktów zgodnie z pkt 5.</p> <p>4. Weryfikacja zgodności przez badanie i testowanie każdego produktu</p> <p>4.1. Wszystkie produkty są pojedynczo poddawane badaniom i testowane zgodnie z niniejszą dyrektywą, w celu zweryfikowania ich zgodności z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz z odnośnymi wymogami instrumentów międzynarodowych.</p> <p>4.2. Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat zgodności w odniesieniu do przeprowadzonych badań i testów oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na każdym zatwierdzonym produkcie lub zleca jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność. Producent przechowuje certyfikaty zgodności do dyspozycji organów krajowych przez okres przynajmniej 10 lat po naniesieniu znaku koła sterowego na ostatni wyprodukowany produkt, a niezależnie od sytuacji nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego.</p> <p>5. Statystyczna weryfikacja zgodności</p>		<p>Decyzja jest przekazywana producentowi. Powiadomienie zawiera wnioski z audytu oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.</p> <p>3.4. Producent podejmuje się wypełnienia obowiązków wynikających z zatwierzonego systemu jakości oraz utrzymania go w taki sposób, aby pozostawał odpowiedni oraz wydajny.</p> <p>3.5. Producent na bieżąco informuje jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszelkich zamierzonych modyfikacjach systemu jakości. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany oraz decyduje, czy zmodyfikowany system jakości nadal będzie spełniał wymagania, o których mowa w pkt 3.2, lub czy jest konieczna jego ponowna ocena. Jednostka notyfikowana powiadamia producenta o swojej decyzji. Powiadomienie zawiera wnioski z badania oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.</p> <p>4. <i>Nadzór jednostki notyfikowanej</i></p> <p>4.1. Celem nadzoru jest sprawdzenie, czy producent należycie wypełnia obowiązki wynikające z zatwierzonego systemu jakości.</p> <p>4.2. Do celów oceny producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do miejsc kontroli, badania i magazynowania, a także zapewnia jej wszelkie niezbędne informacje, w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dokumentację systemu jakości, — zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z kontroli i dane z badań, dane dotyczące wzorcowania, sprawozdania dotyczące kwalifikacji odpowiedniego personelu itp. 	
--	--	--	--	--

	<p>5.1. Producent przyjmuje wszelkie środki niezbędne, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały jednolitość każdej wyprodukowanej partii, oraz przedstawia swoje produkty do weryfikacji w formie jednolitych partii.</p> <p>5.2. Z każdej partii pobiera się losowo wybraną próbkę. Wszystkie produkty w próbce bada się i testuje osobno zgodnie z niniejszą dyrektywą w celu zapewnienia ich zgodności z obowiązującymi wymogami instrumentów międzynarodowych oraz ustalenia, czy dana partia zostanie przyjęta czy odrzucona.</p> <p>5.3. W przypadku przyjęcia partii wszystkie produkty w partii uznaje się za zatwierdzone, z wyjątkiem tych produktów z próbki, które nie przeszły pomyślnie badań.</p> <p>Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat zgodności w odniesieniu do przeprowadzonych badań i testów oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na każdym zatwierdzonym produkcie lub zleca jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność.</p> <p>Producent przechowuje certyfikaty zgodności do dyspozycji organów krajowych przez okres co najmniej 10 lat po naniesieniu znaku koła sterowego na ostatni wyprodukowany produkt, a niezależnie od sytuacji nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego.</p> <p>5.4. W przypadku odrzucenia danej partii jednostka notyfikowana lub właściwy organ przyjmuje odpowiednie środki zapobiegające wprowadzeniu tej partii do obrotu. W przypadku częstego odrzucania partii jednostka notyfikowana może zawiesić weryfikację statystyczną i przyjąć odpowiednie środki.</p> <p>6. Oznakowanie zgodności i deklaracja zgodności</p> <p>6.1. Producent umieszcza znak koła sterowego, o którym mowa w art. 9, oraz na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu produktu, który jest zgodny z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz spełnia obowiązujące wymogi instrumentów międzynarodowych.</p> <p>6.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności</p>		<p>4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty mające na celu sprawdzenie, czy producent utrzymuje i stosuje system jakości oraz przekazuje producentowi sprawozdanie z audytu.</p> <p>4.4. Jednostka notyfikowana może ponadto składać producentowi wizytacje bez zapowiedzi. Podczas takich wizytacji jednostka notyfikowana może, w razie konieczności, przeprowadzić badania wyposażenia morskiego lub zlecić przeprowadzenie takich badań w celu weryfikacji prawidłowości funkcjonowania systemu jakości. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z wizytacji oraz, w przypadku przeprowadzenia badań, sprawozdanie z badań.</p> <p>5. <i>Znak zgodności i deklaracja zgodności UE</i></p> <p>5.1. Producent umieszcza wymagany znak zgodności oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu wyposażenia morskiego zgodnym z typem opisanym w certyfikacie oraz spełniającym wymagania.</p> <p>5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego modelu wyposażenia morskiego i przechowuje ją do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego. Deklaracja zgodności UE identyfikuje model wyposażenia morskiego, dla którego została sporządzona.</p> <p>Kopia deklaracji zgodności UE zostaje udostępniona właściwym organom na żądanie.</p>	
--	---	--	--	--

	<p>dla każdego modelu produktu i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres przynajmniej 10 lat po naniesieniu znaku koła sterowego na ostatni wyprodukowany produkt, a niezależnie od sytuacji nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego. W deklaracji zgodności określa się model wyposażenia morskiego, dla którego została sporządzona.</p> <p>Kopia deklaracji zgodności zostaje udostępniona na żądanie właściwych organów.</p> <p>7. W uzgodnieniu z jednostką notyfikowaną i na jej odpowiedzialność producent może umieszczać na produktach numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej podczas procesu produkcji.</p> <p>8. Upoważniony przedstawiciel</p> <p>Zobowiązania producenta mogą być wypełniane w jego imieniu i na jego odpowiedzialność przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie. Upoważniony przedstawiciel nie może wykonać zobowiązań producenta określonych w pkt 2 i 5.1.</p> <p>V. MODUŁ G: ZGODNOŚĆ W OPARCIU O WERYFIKACJĘ JEDNOSTKOWĄ</p> <p>1. Zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową to procedura oceny zgodności, w ramach której producent wywiązuje się ze zobowiązań określonych w pkt 2, 3 i 5 oraz zapewnia i deklaruje, na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dany produkt, wobec którego zastosowano przepisy pkt 4, jest zgodny z mającymi do niego zastosowanie wymogami instrumentów międzynarodowych.</p> <p>2. Dokumentacja techniczna</p> <p>Producent sporządza dokumentację techniczną i udostępnia ją jednostce notyfikowanej, o której mowa w pkt 4. Dokumentacja umożliwi ocenę produktu pod względem jego zgodności z odnośnymi wymogami oraz obejmuje odpowiednią analizę i ocenę ryzyka. Dokumentacja techniczna określa obowiązujące wymogi i obejmuje, w stopniu odpowiednim dla takiej oceny, projekt, produkcję i działanie produktu. Dokumentacja techniczna zawiera, w stosownych przypadkach, co najmniej następujące elementy:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ogólny opis produktu, 		<p>6. Producent przechowuje przez okres co najmniej 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego, następujące dokumenty, które są udostępniane właściwym organom:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dokumentację, o której mowa w pkt 3.1, — zatwierdzoną zmianę, o której mowa w pkt 3.5, — decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 3.5, 4.3 i 4.4. <p>7. Każda jednostka notyfikowana informuje organy notyfikujące o wydanych lub cofniętych zatwierdzeniach systemów jakości oraz, na żądanie, udostępnia organom notyfikującym wykaz zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiono, które zawieszono lub poddano innym ograniczeniom.</p> <p>Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o zatwierdzeniach systemów jakości, których wydania odmówiła, które cofnęła lub zawiesiła, oraz, na żądanie, o zatwierdzeniach systemów jakości, które wydała.</p> <p>8. <i>Upoważniony przedstawiciel</i></p> <p>Obowiązki producenta określone w pkt 3.1, 3.5, 5 i 6 mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.</p> <p>IV. Moduł F</p> <p>Zgodność z typem w oparciu o weryfikację wyposażenia morskiego</p> <p>1. Zgodność z typem w oparciu o weryfikację</p>	
--	--	--	--	--

	<p>—projekt koncepcyjny i rysunki wykonawcze oraz schematy części, podzespołów, obwodów itp.,</p> <p>—opisy i wyjaśnienia, niezbędne do zrozumienia tych rysunków i schematów oraz działania produktu,</p> <p>—wykaz wymogów i norm badań, które mają zastosowanie do danego wyposażenia morskiego zgodnie z niniejszą dyrektywą, a także opis rozwiązań przyjętych w celu spełnienia tych wymogów,</p> <p>—wyniki wykonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań, oraz</p> <p>— sprawozdania z testów.</p> <p>Producent przechowuje dokumentację techniczną do dyspozycji właściwych organów krajowych przez okres przynajmniej 10 lat po naniesieniu znaku koła sterowego na ostatni wyprodukowany produkt, a niezależnie od sytuacji nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego.</p> <p>3. Produkcja</p> <p>Producent przyjmuje wszelkie niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonego produktu z obowiązującymi wymogami instrumentów międzynarodowych.</p> <p>4. Weryfikacja</p> <p>Wybrana przez producenta jednostka notyfikowana przeprowadza odpowiednie badania i testy zgodnie z niniejszą dyrektywą, w celu sprawdzenia zgodności produktu z obowiązującymi wymogami instrumentów międzynarodowych.</p> <p>Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat zgodności w odniesieniu do przeprowadzonych badań i testów oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na zatwierdzonym produkcie lub zleca jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność.</p> <p>Producent przechowuje certyfikaty zgodności do dyspozycji organów krajowych przez okres przynajmniej 10 lat po naniesieniu znaku koła sterowego na ostatni wyprodukowany produkt, a niezależnie od sytuacji nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego.</p> <p>5. Oznakowanie zgodności i deklaracja zgodności</p> <p>5.1. Producent umieszcza wymagane oznakowanie zgod-</p>	<p>wyposażenia morskiego to ta część procedury oceny zgodności, według której producent wywiązuje się z obowiązków określonych w pkt 2, 5.1 i 6 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i deklaruje, że wyposażenie morskie, wobec którego zastosowano wymagania pkt 3, jest zgodne z typem opisanym w certyfikacie i spełnia mające do niego zastosowanie wymagania.</p> <p><i>2. Produkcja</i></p> <p>Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonego wyposażenia morskiego z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie oraz z mającymi do niego zastosowanie wymaganiami.</p> <p><i>3. Weryfikacja</i></p> <p>Wybrana przez producenta jednostka notyfikowana przeprowadza odpowiednie badania i testy w celu sprawdzenia zgodności wyposażenia morskiego z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie oraz z wymaganiami.</p> <p>Zależnie od wyboru producenta, badania i testy sprawdzające zgodność wyposażenia morskiego z wymaganiami są przeprowadzane w drodze badania i testowania każdego wyposażenia morskiego zgodnie z pkt 4 lub statystycznego badania i testowania wyposażenia morskiego zgodnie z pkt 5.</p> <p><i>4. Weryfikacja zgodności poprzez badanie i testowanie każdego wyposażenia morskiego</i></p> <p>4.1. Wszystkie egzemplarze wyposażenia morskiego są pojedynczo poddawane badaniom i właściwym testom określonym w wymaganiach w celu zweryfikowania ich zgodności z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie oraz wymaganiami.</p> <p>4.2. Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat w</p>	
--	---	--	--

	<p>ności określone w art. 9 i, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 4, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu produktu, który spełnia obowiązujące wymogi instrumentów międzynarodowych.</p> <p>5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres przynajmniej 10 lat po naniesieniu znaku koła sterowego na ostatni wyprodukowany produkt, a niezależnie od sytuacji nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji danego wyposażenia morskiego. W deklaracji zgodności wyraźnie określa się produkt, dla którego została sporządzona. Kopia deklaracji zgodności zostaje udostępniona na żądanie właściwych organów.</p> <p>6. Upoważniony przedstawiciel Zobowiązania producenta określone w pkt 2 i 5 mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.</p>		<p>odniesieniu do przeprowadzonych badań i testów oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na każdym zatwierdzonym wyposażeniu morskim lub zleca jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność. Producent przechowuje certyfikaty do dyspozycji właściwych organów przez okres co najmniej 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego.</p> <p>5. <i>Statystyczna weryfikacja zgodności</i></p> <p>5.1. Producent podejmuje wszelkie środki niezbędne, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały jednolitość każdej wytworzonej partii wyposażenia morskiego, oraz przedstawia swoje wyposażenie morskie do weryfikacji w formie jednolitych partii.</p> <p>5.2. Z każdej partii pobiera się losowo próbkę wyposażenia morskiego. W celu zapewnienia zgodności wyposażenia morskiego z wymaganiami oraz ustalenia, czy daną partię należy przyjąć, czy odrzucić, przeprowadza się indywidualne badania i właściwe testy wszystkich egzemplarzy wyposażenia morskiego określone w normie dotyczącej badań.</p> <p>5.3. W przypadku przyjęcia partii zatwierdza się wszystkie egzemplarze wyposażenia morskiego w partii, z wyjątkiem tego wyposażenia morskiego z próbki, które nie przeszło pomyślnie badań. Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat w odniesieniu do przeprowadzonych badań i testów oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na każdym zatwierdzonym wyposażeniu morskim lub zleca jego</p>	
--	--	--	--	--

				<p>umieszczenie na swoją odpowiedzialność. Producent przechowuje certyfikaty do dyspozycji właściwych organów przez okres co najmniej 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego.</p> <p>5.4. W przypadku odrzucenia partii wyposażenia morskiego jednostka notyfikowana lub właściwe organy podejmują odpowiednie środki zapobiegające wprowadzeniu tej partii do obrotu. W przypadku częstego odrzucania partii wyposażenia morskiego jednostka notyfikowana może zawiesić weryfikację statystyczną i podjąć odpowiednie środki.</p> <p>6. <i>Znak zgodności i deklaracja zgodności UE</i></p> <p>6.1. Producent umieszcza wymagany znak zgodności oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu wyposażenia morskiego zgodnym z typem opisanym w certyfikacie oraz spełniającym wymagania.</p> <p>6.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego modelu wyposażenia morskiego i przechowuje ją do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego. Deklaracja zgodności UE identyfikuje model wyposażenia morskiego, dla którego została sporządzona. Kopia deklaracji zgodności UE zostaje udostępniona właściwym organom na żądanie.</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>Jeśli ustalili tak jednostka notyfikowana, o której mowa w pkt 3, producent na jej odpowiedzialność umieszcza na wyposażeniu morskim także numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej.</p> <p>7. W uzgodnieniu z jednostką notyfikowaną i na jej odpowiedzialność producent może umieszczać na wyposażeniu morskim numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej podczas procesu produkcji.</p> <p>8. Upoważniony przedstawiciel</p> <p>Obowiązki producenta mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie. Upoważniony przedstawiciel nie może wykonać obowiązków producenta określonych w pkt 2 i 5.1.</p> <p>V. Moduł G</p> <p>Zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową</p> <p>1. Zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową to procedura oceny zgodności, według której producent wywiązuje się z obowiązków określonych w pkt 2, 3 i 5 oraz zapewnia i deklaruje, na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dane wyposażenie morskie, wobec którego zastosowano wymagania pkt 4, jest zgodne z mającymi do niego zastosowanie wymaganiami.</p> <p>2. <i>Dokumentacja techniczna</i></p> <p>Producent sporządza dokumentację techniczną i udostępnia ją jednostce notyfikowanej, o której mowa w pkt 4.</p> <p>Dokumentacja umożliwia ocenę wyposażenia</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>morskiego pod względem jego zgodności z wymaganiami oraz obejmuje odpowiednią analizę i ocenę ryzyka. Dokumentacja techniczna określa wymagania i obejmuje, w stopniu odpowiednim dla takiej oceny, projekt, produkcję i działanie wyposażenia morskiego. Dokumentacja techniczna zawiera, w stosownych przypadkach, co najmniej:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ogólny opis wyposażenia morskiego, — projekt koncepcyjny i rysunki dotyczące produkcji oraz schematy elementów, podzespołów, obwodów itd., — opisy i wyjaśnienia, niezbędne do zrozumienia działania wyposażenia morskiego oraz rysunków i schematów, o których mowa w tiret drugie, — wykaz wymagań i norm dotyczących badań oraz opisy rozwiązań przyjętych w celu spełnienia wymagań, — wyniki wykonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itp., — sprawozdania z badań. <p>Producent przechowuje dokumentację techniczną do dyspozycji właściwych organów przez okres co najmniej 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego.</p> <p>3. <i>Produkcja</i></p> <p>Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonego wyposażenia morskiego z wymaganiami.</p> <p>4. <i>Weryfikacja</i></p> <p>4.1. W celu sprawdzenia zgodności wyposażenia morskiego z wymaganiami wybrana przez producenta jednostka notyfikowana</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>przeprowadza lub zleca przeprowadzenie odpowiednich badań i testów określonych w normach dotyczących badań.</p> <p>4.2. Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat w odniesieniu do przeprowadzonych badań i testów oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na zatwierdzonym wyposażeniu morskim lub zleca jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność.</p> <p>4.3. Producent przechowuje certyfikaty do dyspozycji właściwych organów przez okres co najmniej 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego.</p> <p>5. <i>Znak zgodności i deklaracja zgodności UE</i></p> <p>5.1. Producent umieszcza wymagany znak zgodności oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 4, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu wyposażenia morskiego spełniającym wymagania.</p> <p>5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE i przechowuje ją do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od umieszczenia znaku zgodności na ostatnim wyprodukowanym wyposażeniu morskim, jednak nie krócej niż przewidywany okres eksploatacji wyposażenia morskiego. Deklaracja zgodności UE identyfikuje wyposażenie morskie, dla którego została sporządzona. Kopia deklaracji zgodności UE zostaje udostępniona na żądanie właściwych organów.</p> <p>6. <i>Upoważniony przedstawiciel</i></p> <p>Obowiązki producenta określone w pkt 2 i 5</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.</p>	
Załącznik III	<p>WYMOGI, JAKIE MUSZĄ SPEŁNIĆ JEDNOSTKI OCENIAJĄCE ZGODNOŚĆ, BY STAĆ SIĘ JEDNOSTKAMI NOTYFIKOWANYMI</p> <p>1. Do celów notyfikacji jednostka oceniająca zgodność spełnia wymogi określone w pkt 2–11.</p> <p>2. Jednostka oceniająca zgodność jest powoływana na podstawie prawa krajowego i posiada osobowość prawną.</p> <p>3. Jednostka oceniająca zgodność jest stroną trzecią, niezależną od organizacji i niezwiązaną z wyposażeniem morskim, które ocenia.</p> <p>4. Jednostkę należącą do stowarzyszenia przedsiębiorców lub zrzeszenia zawodowego reprezentującego przedsiębiorstwa zaangażowane w projektowanie, produkcję, dostarczanie, montowanie, wykorzystywanie lub konserwację wyposażenia morskiego, które ocenia, można uznać za jednostkę oceniającą zgodność, pod warunkiem że wykazano jej niezależność i brak jakiegokolwiek konfliktu interesów.</p> <p>5. Jednostka oceniająca zgodność, jej ściśle kierownictwo oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie mogą być projektantami, producentami, dostawcami, instalatorami, nabywcami, właścicielami, użytkownikami ani konserwatorami wyposażenia morskiego, które jest oceniane, ani upoważnionymi przedstawicielami żadnej z wymienionych stron. Nie wyklucza to wykorzystywania ocenianych produktów, które są niezbędne do prowadzenia działań-</p>	<p>Art. 4 projektu ustawy o wyposażeniu morskim</p>	<p>Art. 4. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 1–5, 7, 10–16, 19, 20, 22–27 i 29, art. 7 ust. 2, art. 22–37, art. 58–87 oraz art. 95 i art. 96 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579), zwanej dalej "ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku", z tym że wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obejmuje również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wyposażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.</p>		

	<p>ności jednostki oceniającego zgodność, lub wykorzystywania tych produktów do celów osobistych.</p> <p>6. Jednostka oceniająca zgodność, jej ściśle kierownictwo oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie angażują się bezpośrednio w projektowanie, produkowanie lub konstruowanie, wprowadzanie do obrotu, instalację, wykorzystywanie lub konserwację takiego wyposażenia morskiego ani nie reprezentują stron zaangażowanych w taką działalność. Nie angażują się oni w działalność, która może zagrozić niezależności ich osądów i wiarygodności w związku z czynnościami z zakresu oceny zgodności, które podlegają notyfikacji. Dotyczy to w szczególności usług doradczych.</p> <p>7. Jednostki oceniające zgodność zapewniają, aby działalność ich spółek zależnych lub podwykonawców nie wpływała na poufność, obiektywność ani bezstronność wykonywanych przez nie czynności z zakresu oceny zgodności.</p> <p>8. Jednostki oceniające zgodność i ich pracownicy zobowiązani są do najwyższej rzetelności w realizacji czynności z zakresu oceny zgodności, posiadają konieczne kwalifikacje techniczne w danej dziedzinie oraz nie są poddawani żadnym naciskom czy motywacji, zwłaszcza finansowej, mogącym wpływać na ich opinię lub wyniki prowadzonej przez nich oceny zgodności, szczególnie ze strony osób lub grup osób, których interesy powiązane są z wynikami tych działań.</p> <p>9. Jednostka oceniająca zgodność jest zdolna do realizacji wszystkich zadań związanych z oceną zgodności, przydzielonych jej na mocy niniejszej dyrektywy, do których została notyfikowana, niezależnie od tego, czy dana jednostka oceniająca zgodność wykonuje wspomniane zadania samodzielnie, czy są one realizowane w jej imieniu i na jej odpowiedzialność.</p> <p>10. Przez cały czas, dla każdej procedury oceny zgodności oraz dla każdego rodzaju lub każdej kategorii oraz podkategorii wyposażenia morskiego będących przedmiotem notyfikacji, dana jednostka oceniająca zgodność dysponuje niezbędnymi:</p> <p>a) pracownikami posiadającymi wiedzę techniczną oraz</p>			
--	---	--	--	--

		<p>wystarczające i odpowiednie doświadczenie do realizacji zadań związanych z oceną zgodności;</p> <p>b)opisami procedur, zgodnie z którymi przeprowadza się ocenę zgodności, w celu zagwarantowania przejrzystości i powtarzalności tych procedur. Jednostka prowadzi odpowiednią politykę i posiada stosowne procedury, dzięki którym możliwe jest odróżnienie zadań wykonywanych w ramach notyfikacji od wszelkiej innej działalności;</p> <p>c)procedurami służącymi prowadzeniu działalności, które w należyty sposób uwzględniają wielkość, sektor i strukturę przedsiębiorstw, stopień złożoności technologii danego wyposażenia morskiego oraz masowy lub seryjny charakter procesu produkcyjnego.</p> <p>11.Jednostka oceniająca zgodność posiada środki niezbędne do prawidłowej realizacji czynności o charakterze technicznym i administracyjnym z zakresu oceny zgodności oraz ma dostęp do wszystkich niezbędnych urzędów i obiektów.</p> <p>12.Pracownicy odpowiedzialni za realizację czynności z zakresu oceny zgodności posiadają:</p> <p>a)gruntowne przeszkolenie techniczne i zawodowe, obejmujące całość czynności z zakresu oceny zgodności w zakresie będącym przedmiotem notyfikacji jednostki oceniającej zgodność;</p> <p>b)zadowalającą znajomość wymogów związanych z przeprowadzanymi przez nich ocenami i odpowiednie uprawnienia do ich przeprowadzania;</p> <p>c)odpowiednią znajomość i zrozumienie mających zastosowanie wymogów, norm badań oraz stosownych przepisów odpowiedniego unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego i przepisów wykonawczych do tego prawodawstwa;</p> <p>d)umiejętności wymagane do sporządzania certyfikatów, protokołów i sprawozdań dokumentujących przeprowadzenie ocen.</p> <p>13.Gwarantuje się bezstronność jednostki oceniającej zgodność, jej ścisłego kierownictwa i pracowników przeprowadzających ocenę.</p> <p>14.Wynagrodzenie ścisłego kierownictwa jednostki oce-</p>			
--	--	---	--	--	--

	<p>niającej zgodność oraz jej pracowników wykonujących ocenę nie zależy od liczby wykonanych ocen ani od wyników tych ocen.</p> <p>15. Jednostka oceniająca zgodność wykupuje ubezpieczenie od odpowiedzialności, chyba że na mocy prawa krajowego odpowiedzialność spoczywa na państwie lub za ocenę zgodności bezpośrednio odpowiada samo państwo członkowskie.</p> <p>16. Pracownicy jednostki oceniającej zgodność dochowują tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji, które uzyskują w trakcie wykonywania swoich zadań zgodnie z niniejszą dyrektywą lub z przepisami prawa krajowego przyjętymi zgodnie z tą dyrektywą, są jednak zwolnieni z tego obowiązku w stosunku do właściwych organów państw członkowskich, w których realizowane są zadania. Prawa własności podlegają ochronie.</p> <p>17. Jednostka oceniająca zgodność bierze udział w stosownej działalności normalizacyjnej i w działalności grupy koordynującej jednostki notyfikowane, powołanej na podstawie niniejszej dyrektywy, lub zapewnia informowanie o tej działalności swoich pracowników dokonujących oceny, a decyzje administracyjne i dokumenty opracowane w wyniku prac takiej grupy traktuje jak ogólne wytyczne.</p> <p>18. Jednostki oceniające zgodność spełniają wymogi normy EN ISO/IEC 17065:2012.</p> <p>19. Jednostki oceniające zgodność zapewniają, aby laboratoria badawcze wykorzystywane do celów oceny zgodności spełniały wymogi normy EN ISO/IEC 17025:2005.</p>			
Załącznik IV	<p>PROCEDURA NOTYFIKACJI</p> <p>1. Wniosek o notyfikację</p> <p>1.1. Jednostka oceniająca zgodność przedkłada wniosek o notyfikację organowi notyfikującemu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę.</p> <p>1.2. Do wniosku załącza się opis czynności z zakresu oceny zgodności, modułu lub modułów oceny zgodności oraz wyposażenia morskiego, w odniesieniu do którego dana jednostka uważa się za kompetentną, jak również certyfikat akredytacji, jeżeli został przy-</p>	Art. 4 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 4. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 1–5, 7, 10–16, 19, 20, 22–27 i 29, art. 7 ust. 2, art. 22–37, art. 58–87 oraz art. 95 i art. 96 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku	

	<p>znany, wydany przez krajową jednostkę akredytującą, potwierdzający, że dana jednostka oceniająca zgodność spełnia wymogi określone w załączniku III.</p> <p>1.3. Jeżeli dana jednostka oceniająca zgodność nie może dostarczyć certyfikatu akredytacji, przedkłada organowi notyfikującemu wszystkie udokumentowane dowody, konieczne do sprawdzenia, uznania i regularnego monitorowania jej zgodności z wymogami określonymi w załączniku III.</p> <p>2. Procedura notyfikacji</p> <p>2.1. Organ notyfikujący może notyfikować wyłącznie te jednostki oceniające zgodność, które spełniają wymogi określone w załączniku III.</p> <p>2.2. Jednostki te notyfikuje on Komisji i pozostałym państwom członkowskim z wykorzystaniem systemu notyfikacji elektronicznej, opracowanego i zarządzanego przez Komisję.</p> <p>2.3. Notyfikacja obejmuje wszystkie szczegółowe informacje dotyczące czynności z zakresu oceny zgodności, modułu lub modułów oceny zgodności, wyposażenia morskiego, którego dotyczy notyfikacja, oraz stosowne poświadczenie kompetencji.</p> <p>2.4. W przypadku gdy podstawy notyfikacji nie stanowi certyfikat akredytacji, o którym mowa w sekcji 1, organ notyfikujący przedkłada Komisji i pozostałym państwom członkowskim udokumentowane dowody potwierdzające kompetencje jednostki oceniającej zgodność oraz wdrożone mechanizmy gwarantujące, że jednostka ta będzie systematycznie monitorowana i będzie nadal spełniać wymogi określone w załączniku III.</p> <p>2.5. Dana jednostka może wykonywać działania jednostki notyfikowanej wyłącznie pod warunkiem, że Komisja i pozostałe państwa członkowskie nie zgłosiły zastrzeżeń w terminie dwóch tygodni od notyfikacji w przypadku korzystania z certyfikatu akredytacji, a w terminie dwóch miesięcy od notyfikacji w przypadku niekorzystania z akredytacji.</p> <p>2.6. Wyłącznie jednostka, o której mowa w pkt 2.5 może być uznana za jednostkę notyfikowaną dla celów niniejszej dyrektywy.</p>		<p>(Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579), zwanej dalej "ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku", z tym że wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obejmuje również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wyposażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.</p>	
--	--	--	---	--

	<p>2.7.O wszelkich kolejnych zmianach w notyfikacji powiadamia się Komisję i pozostałe państwa członkowskie.</p> <p>3. Numery identyfikacyjne i wykaz jednostek notyfikowanych</p> <p>3.1.Komisja przydziela jednostce notyfikowanej numer identyfikacyjny.</p> <p>3.2.Przydziela ona jeden taki numer, nawet w przypadku gdy dana jednostka zostaje uznana za notyfikowaną na podstawie różnych unijnych aktów ustawodawczych.</p> <p>3.3.Komisja podaje do wiadomości publicznej wykaz jednostek notyfikowanych na podstawie niniejszej dyrektywy, włącznie z numerami identyfikacyjnymi, które im przydzielono, oraz informacją na temat rodzaju działalności będącej przedmiotem notyfikacji.</p> <p>3.4. Komisja zapewnia stałą aktualizację tego wykazu.</p>			
Załącznik V	<p>WYMOGI, JAKIE MUSZĄ SPEŁNIAĆ ORGANY NOTYFIKUJĄCE</p> <p>1.Organ notyfikujący jest ustanawiany w sposób niepowodujący konfliktu interesów między organem notyfikującym a jednostkami oceniającymi zgodność.</p> <p>2.Sposób organizacji i funkcjonowania organu notyfikującego zapewnia obiektywność i bezstronność jego działalności.</p> <p>3.Sposób organizacji organu notyfikującego zapewnia podejmowanie każdej decyzji dotyczącej notyfikowania jednostki oceniającej zgodność przez kompetentne osoby spoza grona osób przeprowadzających ocenę.</p> <p>4.Organ notyfikujący nie oferuje ani nie realizuje, na zasadach komercyjnych lub konkurencyjnych, żadnych działań pozostających w gestii jednostek oceniających zgodność, ani nie świadczy usług doradczych.</p> <p>5.Organ notyfikujący zapewnia poufność informacji, które otrzymuje.</p> <p>6.Organ notyfikujący dysponuje odpowiednią liczbą pracowników posiadających kompetencje do właściwego wykonywania swoich zadań.</p>	Art. 4 projektu ustawy o wyposażeniu morskim	Art. 4. W przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej, do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji, notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 1–5, 7, 10–16, 19, 20, 22–27 i 29, art. 7 ust. 2, art. 22–37, art. 58–87 oraz art. 95 i art. 96 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579), zwanej dalej "ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku", z tym że wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obejmuje również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wyposażenia morskiego określone w przepisach międzynarodowych.	

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.931.2016/17/SZ

Warszawa,

październik 2016

Centrum Dokumentacji i Informacji

Wpł. 05-1-2016

RKP-80020-2016

KA OGÓLNA 3

dot.: RM-10-112-16 z 29 września 2016 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o wyposażeniu morskim*, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU
Konrad Szymański
Konrad Szymański

Do wiadomości Rady Ministrów
Pani Marek Grobarczyk
Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej
wpłynęło: 05-10-2016

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI MORSKIEJ I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ

z dnia

**w sprawie opłat za czynności związane z obowiązkową oceną zgodności wyposażenia
morskiego**

Na podstawie art. 8 ust. 3 ustawy z dnia o wyposażeniu morskim (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób ustalania oraz maksymalne wysokości opłat za czynności związane z obowiązkową oceną zgodności wyposażenia morskiego.

§ 2. 1. Opłaty za czynności, o których mowa w § 1, są ustalane w cennikach stanowiących ofertę jednostki notyfikowanej.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, zawierają również kwotę podatku od towarów i usług, jeżeli czynności, o których mowa w § 1, są opodatkowane podatkiem od towarów i usług.

3. Cenniki, o których mowa w ust. 1, ustala jednostka notyfikowana.

4. Zmiany wysokości opłat ujętych w cennikach, o których mowa w ust. 1, mogą być dokonywane nie częściej niż raz na sześć miesięcy, zgodnie z przepisami § 3 i § 4.

5. Opłaty za czynności, o których mowa w § 1, powinny zapewnić pokrycie kosztów ich przeprowadzenia.

§ 3. 1. Opłaty za czynności związane z obowiązkową oceną zgodności wyposażenia morskiego różnicuje się w zależności od rodzaju i zakresu wykonywanych czynności.

2. Podstawę do określenia wysokości opłat za czynności, o których mowa w ust. 1, stanowią:

- 1) rodzaj wyposażenia morskiego, wykonanej czynności lub usługi;
- 2) stopień skomplikowania wyposażenia morskiego, wykonanej czynności, usługi lub programu oceny;
- 3) koszt pracy jednej osoby określony w dniach lub godzinach, pomnożony przez liczbę osób

wykonujących dane czynności i liczbę dni lub godzin;

4) koszt pracy jednostki notyfikowanej.

3. Przy ustalaniu opłaty związanej z obowiązkową oceną zgodności uwzględnia się koszty poszczególnych etapów czynności związanych z tą oceną.

4. Na sumę kosztów, o których mowa w ust. 3, składają się koszty:

- 1) wstępnego rozpatrzenia wniosku, przeprowadzenia analizy jego kompletności, dokonania identyfikacji próbek i dostawcy oraz rejestracji wniosku (opłata wstępna);
- 2) przeprowadzenia prac techniczno-organizacyjnych;
- 3) przeprowadzenia szczegółowej analizy dokumentacji oraz dokonania oceny w procesie obowiązkowej oceny zgodności zgodnie z procedurą jednostki notyfikowanej;
- 4) rozpatrzenia wniosku przez komitet techniczny jednostki notyfikowanej, jeżeli jest to niezbędne;
- 5) sprawowania nadzoru w zakresie czynności związanych z obowiązkową oceną zgodności wyposażenia morskiego, jeżeli jest to niezbędne.

§ 4. Maksymalne wysokości opłat za czynności związane z obowiązkową oceną zgodności wyposażenia morskiego są określone:

- 1) w załączniku nr 1 do rozporządzenia – za czynności związane z obowiązkową oceną zgodności wyposażenia morskiego dla modułów B, F oraz G;
- 2) w załączniku nr 2 do rozporządzenia – za czynności związane z obowiązkową oceną zgodności wyposażenia morskiego dla modułów D oraz E.

§ 5. Do opłat za czynności związane z obowiązkową oceną zgodności wyposażenia morskiego, rozpoczętą i niezakończoną przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER GOSPODARKI MORSKIEJ
I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ**

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Gospodarki Morskiej
i Żeglugi Śródlądowej
z dnia ... (poz. ...)**

Załącznik nr 1

**MAKSYMALNE WYSOKOŚCI OPŁAT ZA CZYNNOŚCI ZWIĄZANE Z OBOWIĄZKOWĄ OCENĄ
ZGODNOŚCI WYPOSAŻENIA MORSKIEGO DLA MODUŁÓW B, F ORAZ G**

1. Środki ratunkowe

Lp.	Wyposażenie morskie	Maksymalne wysokości opłat (PLN)*		
		dla modułu B	dla modułu F	dla modułu G
1	2	3	4	5
1	Koła ratunkowe	5.600	2.650	5.600
2	Lampki pozycyjne do jednostek ratunkowych, jednostek ratowniczych, kół ratunkowych i pasów ratunkowych	5.600	2.650	5.600
3	Samoaktywowane sygnały dymne kół ratunkowych	5.900	2.900	5.900
4	Pasy ratunkowe	5.600	2.650	5.600
5	Kombinezony ratunkowe i kombinezony ochronne - izolowane i nieizolowane	5.800	2.850	5.800
6	Kombinezony ratunkowe i kombinezony ochronne uznane jako pasy ratunkowe	6.000	3.000	6.000
7	Środki ochrony cieplnej	5.600	2.650	5.600
8	Rakiety spadochronowe	5.600	2.650	5.600
9	Pochodnie ręczne	5.600	2.650	5.600
10	Pławki dymne	5.600	2.650	5.600
11	Wyrzutnie linki ratunkowej	5.600	2.650	5.600
12	Pneumatyczne tratwy ratunkowe	6.600	3.650	6.600
13	Sztywne tratwy ratunkowe	6.150	3.200	6.150
14	Samoodwracalne tratwy ratunkowe	6.600	3.650	6.600
15	Namiotowe dwustronne tratwy ratunkowe	6.600	3.650	6.600

16	Urządzenia do swobodnego spływania tratw ratunkowych (zwalniaki hydrostatyczne)	6.050	3.100	6.050
17	Łodzie ratunkowe	6.900	3.950	6.900
18	Sztynne łodzie ratownicze	7.150	4.200	7.150
19	Pneumatyczne łodzie ratownicze	7.150	4.200	7.150
20	Szybkie łodzie ratownicze	7.150	4.200	7.150
21	Urządzenia do wodowania z użyciem lin talii i wciągarki (żurawiki)	7.150	4.200	7.150
22	Urządzenia do wodowania łodzi ratunkowych przez swobodny spadek	7.400	4.400	7.400
23	Urządzenia do wodowania tratw ratunkowych	7.400	4.400	7.400
24	Urządzenia do wodowania szybkich łodzi ratowniczych	6.300	3.300	6.300
25	Zwalniaki do wodowania łodzi ratunkowych, łodzi ratowniczych i tratw ratunkowych przez spadek lub za pomocą lin talii	6.300	3.300	6.300
26	Morskie systemy ewakuacji (MES)	9.350	6.400	9.350
27	Urządzenia ratownicze	6.050	3.100	6.050
28	Materiały odblaskowe	5.600	2.650	5.600
29	Reflektory radarowe dla łodzi ratunkowych i łodzi ratowniczych	5.600	2.650	5.600
30	Silniki napędowe łodzi ratunkowych i łodzi ratowniczych	7.150	4.200	7.150
31	Zaburtowe silniki napędu łodzi ratowniczych	6.050	3.100	6.050
32	Reflektory do łodzi ratunkowych i łodzi ratowniczych	5.850	2.850	5.850
33	Otwarte dwustronne tratwy ratunkowe	6.600	3.650	6.600
34	Mechaniczne wciągi pilota	5.950	3.950	5.950

2. Zapobieganie zanieczyszczeniom morza

Lp.	Wypożyczenie morskie	Maksymalne wysokości opłat (PLN)*		
		dla modułu B	dla modułu F	dla modułu G
1	2	3	4	5

1	Urządzenie filtrujące (dla zawartości oleju w wypływie nieprzekraczającej 15 ppm)	7.700	4.750	7.700
2	Wykrywacz rozdziału faz olej/woda	6.050	3.100	6.050
3	Miernik zawartości oleju	6.300	3.300	6.300
4	System kontrolno-pomiarowy zrzutu oleju dla zbiornikowca olejowego	8.800	5.800	8.800
5	Oczyszczalnia ścieków fekalnych	7.400	4.400	7.400
6	Spalarka okrętowa	7.700	4.750	7.700

3. Ochrona przeciwpożarowa

Lp.	W wyposażenie morskie	Maksymalne wysokości opłat (PLN)*		
		dla modułu B	dla modułu F	dla modułu G
1	2	3	4	5
1	Pierwotne pokrycia pokładów	5.950	3.000	5.950
2	Gaśnice przenośne	5.850	2.850	5.850
3	Wyposażenie strażackie: osobiste ubrania ochronne	5.850	2.850	5.850
4	Wyposażenie strażackie: buty	5.850	2.850	5.850
5	Wyposażenie strażackie: rękawice	5.850	2.850	5.850
6	Wyposażenie strażackie: hełmy	5.850	2.850	5.850
7	Niezależne aparaty oddechowe na sprężone powietrze	6.150	3.200	6.150
8	Aparaty oddechowe zasilane powietrzem do stosowania z hełmem lub maską przeciwdymową	5.850	2.850	5.850
9	Elementy instalacji tryskaczowych dla pomieszczeń mieszkalnych, służbowych i posterunków dowodzenia, równoważnych instalacjom przywołanym w prawidło II-2/12 Konwencji SOLAS	5.600	2.650	5.600
10	Przegrody klasy "A" i "B"	6.150	3.200	6.150
11	Urządzenia zapobiegające przedostawaniu się płomienia do zbiorników ładunkowych na zbiornikowcach olejowych (tylko zawory szybkowylotowe)	6.150	3.200	6.150
12	Materiały niepalne	5.950	3.000	5.950

13	Materiały inne niż stal stosowane na przejścia rurociągów przez przegrody klasy "A" lub "B"	6.150	3.200	6.150
14	Materiały inne niż stal stosowane na rurociągi oleju lub paliwa: rury, łączniki, zawory, łączniki elastyczne rurociągów	5.950	3.000	5.950
15	Drzwi przeciwpożarowe	6.150	3.200	6.150
16	Elementy układu sterowania drzwi przeciwpożarowych	6.150	3.200	6.150
17	Materiały wykończeniowe oraz pokrycia podłóg wolno rozprzestrzeniające płomień: okładziny dekoracyjne, farby, pokrycia podłóg, pokrycia izolacji rurociągów	5.950	3.000	5.950
18	Draperie, zasłony oraz inne zawieszane materiały tekstylne i folie	5.950	3.000	5.950
19	Meble tapicerowane	5.950	3.000	5.950
20	Pościele	5.950	3.000	5.950
21	Kłapy przeciwpożarowe	6.150	3.200	6.150
22	Okna i iluminatory	6.150	3.200	6.150
23	Przejścia przez przegrody klasy "A": kabli elektrycznych, rurociągów, kanałów, szybów itp.	6.150	3.200	6.150
24	Przejścia przez przegrody klasy "B": kabli elektrycznych, rurociągów, kanałów, szybów itp.	6.150	3.200	6.150
25	Instalacje tryskaczowe (ograniczone do tryskaczy i do metod automatycznego uruchamiania podawania wody oraz sygnalizacji alarmowej, np. czujników przypiływu wody, urządzeń alarmowych)	6.150	3.200	6.150
26	Pożarnicze węże tłoczne	5.600	2.650	5.600
27	Przyrządy do pomiaru zawartości tlenu i wykrywania gazu	5.950	3.000	5.950
28	Elementy stałej instalacji tryskaczowej dla jednostek szybkich	5.600	2.650	5.600
29	Materiały ograniczające rozprzestrzenianie ognia (z wyjątkiem mebli) dla jednostek szybkich	6.150	3.200	6.150
30	Materiały ograniczające rozprzestrzenianie ognia do wyrobu mebli dla jednostek szybkich	6.150	3.200	6.150
31	Przegrody ognioodporne dla jednostek szybkich	6.150	3.200	6.150
32	Drzwi przeciwpożarowe dla jednostek szybkich	6.150	3.200	6.150
33	Kłapy przeciwpożarowe dla jednostek szybkich	6.150	3.200	6.150

34	Przejścia przez przegrody pożarowe dla jednostek szybkich: kabli elektrycznych, rurociągów, kanałów, szybów itp.	6.150	3.200	6.150
35	Przenośny sprzęt gaśniczy dla łodzi ratunkowych i łodzi ratowniczych	5.850	2.850	5.850
36	Rozwiązania alternatywne do instalacji gaśniczych halonowych stosowane w przedziałach maszynowych i pompowniach - elementy równoważnych wodnych instalacji gaśniczych	8.250	5.300	8.250
37	Elementy systemów oświetlenia dolnego	5.800	2.800	5.800
38	Awaryjne uciezkowe aparaty oddechowe	5.600	2.650	5.600
39	Elementy instalacji gazu obojętnego	8.250	5.300	8.250
40	Elementy systemu gaśniczego urządzenia kuchennego do gotowania w tłuszczu (typu automatycznego lub ręcznego)	6.050	3.100	6.050
41	Wyposażenie strażackie: linki bezpieczeństwa	5.600	2.650	5.600
42	Elementy równoważnych stałych gazowych instalacji gaśniczych dla przedziałów maszynowych i pomieszczeń pompowni ładunkowych	7.700	4.750	7.700
43	Elementy równoważnych stałych gazowych instalacji gaśniczych dla przedziałów maszynowych (instalacje aerozolowe)	8.250	5.300	8.250
44	Koncentraty dla stałych instalacji gaśniczych na pianę lekką dla przedziałów maszynowych i pompowni ładunkowych	6.050	3.100	6.050
45	Elementy stałych lokalnych instalacji gaśniczych wodnych dla przedziałów maszynowych kategorii "A"	7.150	4.200	7.150
46	Dysze dla stałych instalacji zraszających wodnych stosowanych w pomieszczeniach kategorii specjalnej, pomieszczeniach ładunkowych ro-ro, pomieszczeniach ro-ro i pomieszczeniach samochodowych	5.500	2.550	5.500
47	Ubranie ochronne odporne na działanie chemiczne	5.850	2.850	5.850

4. Wyposażenie nawigacyjne

Lp.	Wyposażenie morskie	Maksymalne wysokości opłat (PLN)*		
		dla modułu B	dla modułu F	dla modułu G
1	2	3	4	5
1	Kompas magnetyczny	6.400	3.400	6.400

2	Urządzenie do określania i przekazywania kursu magnetycznego	6.400	3.400	6.400
3	Żyrokompas	6.700	3.750	6.700
4	Echosonda	6.300	3.300	6.300
5	Urządzenie do pomiaru prędkości i przebytej drogi	6.300	3.300	6.300
6	Wskaźnik prędkości zwrotu	5.950	3.000	5.950
7	Odbiornik systemu Loran-C	6.400	3.400	6.400
8	Odbiornik systemu Czajka	6.400	3.400	6.400
9	Odbiornik Światowego satelitarnego systemu określania pozycji (GPS)	6.400	3.400	6.400
10	Odbiornik Światowego satelitarnego systemu nawigacyjnego (GLONASS)	6.400	3.400	6.400
11	Kompas łodziowy	6.400	3.400	6.400
12	System mostka zintegrowanego	9.350	6.400	9.350
13	Rejestrator danych podróży statku	7.150	4.200	7.150
14	System kontroli kursu (HCS)	6.400	3.400	6.400
15	Transponder radarowy	5.950	3.000	5.950
16	Wskaźnik położenia steru	5.950	3.000	5.950
17	Wskaźnik liczby obrotów śruby	5.950	3.000	5.950
18	Wskaźnik skoku śruby nastawnej	5.950	3.000	5.950
19	System obrazowania map elektronicznych i informacji (ECDIS) wraz z urządzeniem rezerwowym i systemem obrazowania map rastrowych (RCDS)	6.700	3.750	6.700
20	Żyrokompas dla jednostki szybkiej	6.700	3.750	6.700
21	Uniwersalny System Automatycznej Identyfikacji (AIS)	6.400	3.400	6.400
22	System kontroli drogi	6.300	3.300	6.300
23	Radar z urządzeniem do automatycznego nakreślenia radarowego (ARPA)	6.700	3.750	6.700
24	Radar z urządzeniem do automatycznego śledzenia (ATA)	6.500	3.500	6.500
25	Radar z urządzeniem do elektronicznego nakreślenia (EPA)	6.400	3.400	6.400

26	Radar z urządzeniem do automatycznego nakreślenia radarowego (ARPA) dla jednostki szybkiej	6.700	3.750	6.700
27	Radar z urządzeniem do automatycznego śledzenia (ATA) dla jednostki szybkiej	6.500	3.500	6.500
28	Reflektor radarowy	5.600	2.650	5.600

5. Wyposażenie radiokomunikacyjne

Lp.	Wyposażenie morskie	Maksymalne wysokości opłat (PLN)*		
		dla modułu B	dla modułu F	dla modułu G
1	2	3	4	5
1	Urządzenie radiowe VHF do łączności fonicznej i cyfrowego selektywnego wywołania (DSC)	6.400	3.400	6.400
2	Odbiornik nasłuchowy VHF DSC	6.400	3.400	6.400
3	Odbiornik NAVTEX	6.400	3.400	6.400
4	Odbiornik rozszerzonego wywołania grupowego (EGC)	6.700	3.750	6.700
5	Urządzenie do odbioru morskich informacji bezpieczeństwa (MSI) w paśmie HF (odbiornik wąskopasmowej telegrafii dalekopisowej NBDP)	6.400	3.400	6.400
6	Radiopława satelitarna 406 MHz	6.400	3.400	6.400
7	Radiopława satelitarna pracująca w paśmie L	6.400	3.400	6.400
8	Urządzenie radiowe MF do łączności fonicznej i cyfrowego selektywnego wywołania (DSC)	6.700	3.750	6.700
9	Odbiornik nasłuchowy MF DSC	6.700	3.750	6.700
10	Ziemska stacja okrętowa do łączności satelitarnej INMARSAT B	6.700	3.750	6.700
11	Ziemska stacja okrętowa do łączności satelitarnej INMARSAT C	6.700	3.750	6.700
12	Urządzenie radiowe MF/HF do łączności radiotelefonicznej, wąskopasmowej telegrafii dalekopisowej (NBDP) i cyfrowego selektywnego wywołania (DSC)	6.700	3.750	6.700
13	Odbiornik nasłuchowy MF/HF DSC	6.700	3.750	6.700
14	Radiotelefon VHF do łączności dwukierunkowej z samolotami na miejscu akcji	5.950	3.000	5.950

15	Radiotelefon przenośny VHF do łączności dwukierunkowej ze środkami ratunkowymi	5.950	3.000	5.950
16	Radiotelefon stacjonarny VHF do łączności dwukierunkowej ze środkami ratunkowymi	6.400	3.400	6.400

* Maksymalne wysokości opłat są określone w cenach netto.

Załącznik nr 2

MAKSYMALNE WYSOKOŚCI OPŁAT ZA CZYNNOSCI ZWIĄZANE Z OBOWIĄZKOWĄ OCENĄ ZGODNOŚCI WYPOSAŻENIA MORSKIEGO DLA MODUŁÓW D ORAZ E

Liczba pracowników zaangażowanych w produkcję danego wyrobu	Maksymalne wysokości opłat (PLN)*					
	dla modułu D			dla modułu E		
	audyt certyfikacyjny	audyt pośredni (okresowy lub ponowny)	audyt odnowieniowy	audyt certyfikacyjny	audyt pośredni (okresowy lub ponowny)	audyt odnowieniowy
do 50	9.000	4.500	6.500	6.500	3.500	5.000
od 51 do 200	15.500	6.000	9.000	11.000	4.500	6.500
powyżej 200	22.000	8.000	14.500	15.500	6.000	10.500

* Maksymalne wysokości opłat są określone w cenach netto.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w sprawie opłat za czynności związane z obowiązkową oceną zgodności wyposażenia morskiego wykonuje upoważnienie zawarte w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia ... o wyposażeniu morskim (Dz. U. poz. ...).

Projektowane rozporządzenie określa sposób ustalania oraz maksymalne wysokości opłat za czynności związane z obowiązkową oceną zgodności wyposażenia morskiego.

W porównaniu do dotychczas obowiązującego stanu prawnego, zakres przedmiotowy proponowanej regulacji dotyczy jedynie opłat pobieranych przez jednostki notyfikowane za ocenę zgodności wyposażenia morskiego. Zagadnienia dotyczące opłat za proces akredytacji jednostek notyfikowanych uregulowane zostały w ustawie z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, z późn. zm.).

Podstawę do określenia wysokości opłat za czynności z zakresu oceny zgodności stanowią:

- 1) rodzaj wyposażenia morskiego, wykonanej czynności lub usługi;
- 2) stopień skomplikowania wyposażenia morskiego, wykonanej czynności, usługi lub programu oceny;
- 3) koszt pracy jednej osoby określony w dniach lub godzinach, pomnożony przez liczbę osób wykonujących dane czynności i liczbę dni lub godzin;
- 4) koszt pracy jednostki notyfikowanej.

Maksymalne stawki za obowiązkową ocenę zgodności określone w załączniku nr 1 i 2 nie różnią się od wysokości dotychczas obowiązujących opłat.

Regulacja jest wyłączona z procedury notyfikacji zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.), projektowane rozporządzenie zostanie udostępnione na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z przepisami prawa Unii Europejskiej.

pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
Niemierzalne	Zagwarantowanie odpowiednich proporcji między kosztami własnymi ponoszonymi przez jednostki notyfikowane a opłatami uiszczanymi przez podmioty gospodarcze zlecające przeprowadzenie procedur oceny zgodności wyposażenia morskiego jednostkom notyfikowanym.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegółowo w odwrotnej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ X nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozwiązania nie będą miały wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi od dnia wejścia w życie tego aktu.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja będzie miała miejsce podczas okresowych (przewidzianych nie rzadziej niż raz na dwa lata) kontroli jednostek notyfikowanych.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.